

Oan Gia Biến Thân Gia

Contents

Oan Gia Biến Thân Gia	1
1. Chương Mở Đầu	1
2. Chương 1	3
3. Chương 2	10
4. Chương 3	18
5. Chương 4	25
6. Chương 5	32
7. Chương 6	38
8. Chương 7	46
9. Chương 8	53
10. Chương 9	59
11. Chương 10 - End	66

Oan Gia Biến Thân Gia

Giới thiệu

Đi? Khi nào thì quán cà phê nàng thường đến có mảnh lời mới, bánh quy đưa cho khách nhân còn có

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/oan-gia-bien-than-gia>

1. Chương Mở Đầu

Thủ thiện chi đô – thành phố Đài Bắc, như một cô gái thần bí hay thay đổi. (đoạn này không hiểu lắm nên edit đại thôi, có ai hiểu rõ nói cho ta biết với nha)

Đường cái có sự náo nhiệt tràn đầy sức sống của riêng nó, bên trong ngõ nhỏ cũng có một phần thanh tịnh riêng biệt của bản thân, chỉ cần gót chân vừa chuyển, theo đường cái ngoặt vào ngõ nhỏ, tự khắc sẽ phát hiện tọa lạc tại nơi huyền ảo giữa nhất phương Niết bàn, sẽ xuất hiện một nơi yên tĩnh, nhàn nhã.

Quán cà phê Gluck[tiếng Đức dịch: Hạnh phúc], nằm trong một ngõ nhỏ ở khu phía đông của Đài Bắc, ý nghĩ của chủ quán đó là “Cuộc sống bận rộn cũng muốn vì chính mình tranh thủ thời gian thư giãn hưởng thụ”, trong điểm trang hoàng hết sức công phu nhưng lại có cảm giác thoải mái như ở nhà, có chút tự do tùy thích nhưng vẫn không mất đi phong cách cá nhân, cho dù là thời tiết nào thì âm hưởng phát ra cũng là nhạc jazz, khi thì thoải mái khô hời, khi thì trầm tư nhẹ nhàng, chỉ cần bước qua cửa kính ngăn cách, lập tức có thể cảm nhận được hơi thở thoải mái, một bầu không khí tranh thủ lúc rảnh rỗi nghỉ ngơi, trở thành nơi tốt nhất dành cho việc nghỉ ngơi vào giữa trưa ở khu đông, có chút danh tiếng.

Lão bản tuần dật trẻ tuổi là một tay pha cà phê tuyệt hảo, cũng là tay pha trà rất ngon, còn là một người có thể làm ra những món điểm tâm tuyệt vời, phàm ở Gluck lý có thể xem có thể ăn có thể uống, đều được trải qua đôi tay khéo léo của hắn.

Rất khó tưởng tượng đó là một đôi tay của nam nhân, nhưng sự thật xác thực như thế.

Những nét đặc sắc của Gluck đó là — hương thuần cà phê, tinh xảo trà phẩm, điểm tâm nổi bật, tuyệt không bán cơm điểm kiên trì, cùng có được một đôi tay khéo léo của lão bản, cùng với một ít cảm giác thần bí.

Không ai biết lai lịch vị lão bản tuần dật này, chỉ biết là hắn gọi Vu Kỳ, có một muội muội tên Vu Tiểu Hiểu chưa từng xuất hiện ở quán cà phê.

Nếu ở ngoài lão bản tuần dật hấp dẫn khách hàng tới cửa là đặc sắc chi nhất, như vậy không chừng khi lộ diện muội muội bói toán sư chính là đặc sắc chi nhị.

Khách quen đều biết, muốn tìm thầy tướng số Vu bói toán, tìm Vu Tiểu Hiểu; muốn biết trước tương lai, tìm Vu Tiểu Hiểu; muốn bói toán tình cảm lưu luyến, tìm Vu Tiểu Hiểu — cảm thấy nhân sinh không trôi chảy, sự nghiệp không thành công, tình cảm lưu luyến xúc tiều, học nghiệp có chướng ngại..... Phàm là các loại nghi nan tạp chứng, nếu có duyên gặp Vu Tiểu Hiểu, tự có thể tìm giải đáp.

Quán cà phê Gluck, có lão bản tuần dật thức thời, có phác sọc mê ly bói toán sư, hơn nữa làm người ta khen không dứt miệng ẩm phẩm trà bánh, thái độ hòa nhã làm người khác luôn mãi lưu luyến lực hấp dẫn.

Ca một tiếng, cửa đại môn bị đẩy ra, chạm vào đỉnh Linh Đương tạo thành tiếng, hôm nay Gluck sau giữa trưa sinh ý vẫn thân thiện như cũ, đắm chìm trong không khí ở ella fitagerald với tác phẩm [likesomeone in love], khách nhân hoặc đọc hoặc lời nói nhỏ nhẹ nói chuyện với nhau, ai cũng không muốn phá hư không khí nhân nhã này.

“Hoan nghênh quang lâm.”

“Di?” Khách quen thấy nữ tử xinh đẹp mỉm cười nghênh đón, mọi cảm xúc kinh ngạc viết ở trên mặt.“Lão bản đâu?”

“Anh ta sao.....” Vu Tiểu Hiểu trông mắt nhất lưu, hắc hắc cười nói: “Anh ta có việc ra ngoài, ta ở đây không tốt sao?”

“Đương nhiên hảo.” Nữ khách trẻ tuổi hiểu biết giải thích,“Kỳ thật ta cũng muốn tìm người — như thế này nói sau, hôm nay điểm tâm có cái gì?”

Gluck có được tiếng nhà mình trà bánh cũng là danh chiêu bài chi nhất, khẩu vị hình thức mỗi ngày bất đồng, giống nhau là số lượng cung ứng có hạn làm người ta chờ mong, thường xuyên sau khi mở tiệm khách hàng bên trong đã dùng, mang bên ngoài mua quang (câu này ta không hiểu nên để zậy lun....@@), trong vòng bốn giờ hết là chuyện thường thấy.

“Gluck cookie” Hắc bạch phân minh mắt chớp chớp, Vu Tiểu Hiểu biểu tình cười khê.“Một phần này là của người .”

Nữ khách quan tâm vuốt cằm, lại thêm điểm một ly Ireland cà phê lệ, đi đến bàn ở góc khuất ngồi xuống.

Ngay lúc đó, Linh Đương lại lần nữa vang lên, đang ở trong quầy bar pha cà phê Vu Tiểu Hiểu ngẩng đầu nhìn thấy người tới, cái lưỡi không khỏi phun ra lời nói ngọt ngào.

“Anh, anh đã trở lại.”

Không nhìn muội muội kì hão, Vu Kỳ một đôi mắt nheo lại chỉ để lộ khe hở hẹp không hờn giận. “Nếu anh nhớ không lầm, hôm nay điểm ngoài cửa hắc là treo lên ‘Hôm nay ngày lễ’ bài tử đi? Còn có, trong khoảng thời gian này em chạy đi đâu?”

“Em đến Trung Đông du lịch.” Vu Tiểu Hiểu trang nghiêm nói, đồng thời dùng thìa đem đường trắng khí Whisky hỗn hợp thiêu đốt, sẽ cùng nấu tốt cà phê cùng nhau đổ vào ly rượu ấm áp, hơn nữa phát phao sữa tươi du, sái chút đường màu sắc rực rỡ, động tác gọn gàng. “Dùng tâm cùng thần linh xưa thượng trao đổi cùng đối đàm, vài ngày trước mới mang theo thần dụ trở về muốn cùng người hữu duyên chia sẻ.” Đem cà phê cùng điểm tâm nhất tịnh đưa hướng ca ca. “Phiền toái anh, lão ca.” (đoạn này ta không rõ về cách pha cà phê lắm, mọi người thông cảm)

Đem cà phê cùng điểm tâm đưa đến trên bàn khách nhân, Vu Kỳ đi mà quay lại, hé ra khuôn mặt tuần tú dữ tợn ở trước mặt muội muội nhà mình. “Thần dụ là chuyện gì xảy ra?”

“Sở hữu đáp án đều ở nơi này.”

Vu Kỳ tầm mắt theo phương hướng ngón tay muội muội đi tới một cái điểm tâm, trừ bỏ bánh ngọt thông thường bên ngoài, chỉ thấy được bàn tay không lớn quá nhỏ quá, trình ngũ mĩ nhọn tinh hình bánh bích quy thủ công.

Hắn nội tâm bỗng sinh một cỗ dự cảm không tốt.

Đúng lúc này –

“Di?”

“Đây là cái gì?”

“.....”

Khác hẳn bất đồng phản ứng đến từ khắp các bàn, khách nhân trên tay đều niệp hé ra giấy ghi chép dài nhỏ.

Ngạc nhiên một thoáng, Vu Kỳ hiểu được, bàn tay đỏ mồ hôi, thanh âm thẳng chiến: “Em đem giả dối hư ảo thần dụ của em viết ra..... Bỏ vào.....”

“Cái gì giả dối hư ảo, đó là em mất vài tháng thời gian, ở mạch thêm cùng thần linh nói chuyện với nhau tâm đắc nha.” Thực không lẽ phép; “Yên tâm, thực hiện đối chiếu lucky cookie, tuyệt đối không thành vấn đề.”

Hít sâu, hít sâu, lại một lần nữa hít sâu. Vu Kỳ cắn răng hỏi: “Em nướng mấy cái?”

“Không nhiều không ít vừa vặn một trăm cái, hoàn toàn phù hợp người quy định hạn định số lượng.”

“Bán đi mấy cái?” Trăm ngàn lần không nên là điều hắn nghĩ.

“Trước mắt chỉ còn một cái này.” Vu Tiểu Hiểu vẻ mặt đắc ý: “Xem ra em làm món điểm tâm ngon tuyệt không thua anh đâu — a! Anh, anh nói như thế nào ngủ liền ngủ, anh?!”

Hắn là té xỉu a, bốn tiểu muội!

Trời, Gluck của hắn có thể hay không liền như vậy bị tiểu muội nhanh chóng làm sập rồi?

Ông trời..... Bán ra chín mươi chín cái là thế nào!

2. Chương 1

“Trầm Văn Tề!” một giọng nữ phần nộ trong phòng hội nghị đột nhiên vang lên, rất giống tiếng rống của sư tử Hà Đông, mọi người mang vẻ mặt kinh ngạc nhìn đến vị khách không mời đột nhiên xuất hiện.

Vị khách không mời mà đến này là một cô gái thập phần xinh đẹp, nàng có một mái tóc dài đen mượt như nhung, trên đó cài một chui kẹp tóc lượng lệ thủy, đôi hàng mi thanh tú tuyệt đẹp, tuy nhiên hai mắt linh động cư nhiên lại mang đầy lửa hận, có sức uy hiếp làm cho người khác không dám nhìn gần.

Nàng là nhân vật nổi tiếng mà bọn hắn đều biết, nhân vật ở đại học phong vân, là hoa hậu giảng đường chi dự quốc mẫu hệ hệ học được hội trưởng — Phạm Ý Hân.

“Phạm đồng học, hiện tại là hội nghị theo thông lệ hệ học được của tư công hệ chúng ta vào ngày thứ Hai, người đã không phải là thành viên của phụng hệ hệ học được, lại càng không là học sinh của bản hệ, đột nhiên xâm nhập như vậy, có vẻ như không tốt lắm thì phải?” Tư công hệ hệ học được phó hội trưởng Tần Nhược Dương nâng nâng kính mắt, mỉm cười thử phản đối có lẽ.

Thật là, rõ ràng trên cửa đã treo bảng “Hội nghị đang diễn ra, xin miễn quấy rầy”, nàng lại nhìn như không thấy, liền như vậy cố tình xen vào việc tiến hành thảo luận đang diễn ra trong phòng họp.

“Thực xin lỗi.” Phạm Ý Hân mắt to di chuyển, áp chế lòng tràn đầy tức giận, hồng nhuận môi gợn lên, đối với mọi người lộ ra một chút cười ngọt. “Thật sự rất có lỗi, bởi vì chuyện quá khẩn cấp, ta phải lập tức cùng Trầm hội trưởng các người hảo hảo nói chuyện, cho nên không thể không làm gián đoạn các vị hội nghị.”

“Nga? Chuyện gì khẩn cấp như vậy, còn phải phiền ngài đại giá riêng tới tìm ta, ta thật đúng là gánh vác không nổi.” Giọng nam ôn hòa thoạt nghe thập phần có lễ, lại cất giấu ý châm chọc chỉ có Phạm Ý Hân nghe ra được.

“Đúng vậy! Phi thường phi thường phi thường khẩn cấp.” Nàng nheo lại mắt, khoe miệng ẩn ẩn co rúm, hạ đầy đất nhìn chăm chăm nam hài nhả nhận ngồi trên vị trí chủ vị.

Nam hài thân hình thon dài, có mái tóc ngắn gọn gàng, mặt đẹp mày rậm bừng sáng, mà đôi mắt u ám thâm sâu kia, ngạo nghễ nhìn chính nàng.

Nam hài này đúng là tư công hệ hệ học được hội trưởng — Trầm Văn Tề, hắn cùng Phạm Ý Hân đồng dạng là nhân vật phong vân trong trường học, trừ bỏ việc học có thành tích xuất sắc, đối vận động cũng thập phần am hiểu, tuần tú bề ngoài, rắn chắc thon dài khí lực, là bạch mã hoàng tử của rất nhiều cô gái

Bất quá, đối với Phạm Ý Hân mà nói, hắn chính là đối thủ của nàng! Từ nhỏ đến lớn đều thế không thể không đối đầu với tên đáng ghét này được.

Tuy nói cảnh đẹp trước mắt có tuần nam mỹ nữ thập phần vui vẻ, thế nhưng không gian giữa hai người này lại mang đến không khí giương cung bạt kiếm thật sự quá mức mãnh liệt, khiến mọi người nhìn không được đều đổ mồ hôi lạnh, đưa mắt nhìn nhau, lập tức thức thời có chung nhận định – Không quan tâm đến, miễn ĩnh bị vạ lây.

Tiếp nhận ám chỉ của mọi người, Tần Nhược Dương thanh thanh yết hầu. “Khụ, Văn Tề, kỳ thật hôm nay những dự định trong chương trình hội nghị của chúng ta thảo luận đã không còn vấn đề gì, cũng nên tan họp, nếu Phạm hội trưởng tìm người có việc, chúng ta đây trước hết rời đi thì tốt hơn.”

“Cũng tốt.” Trầm Văn Tề nhíu mày, ghi nhớ mấy việc trọng điểm trong văn kiện trên mặt bàn, thuận tay giao cho Tần Nhược Dương. “Nhược Dương, người sửa sang lại một chút, tối nay lại chuyển giao ngay cho hệ cán bộ, bản chu điện cơ sống qua động liền như chúng ta thảo luận tiến hành thật tốt đi.”

“Tốt, có vấn đề gì chúng ta về ký túc xá lại thảo luận.”

“Cám ơn các vị.” Phạm Ý Hân hướng mọi người gật đầu cảm kích mỉm cười, ngọt, ôn hòa, cùng đối đãi Trầm Văn Tề thái độ hoàn toàn bất đồng.

Chờ mọi người rời đi xong, Phạm Ý Hân lập tức thần sắc biến đổi, vọt tới trước mặt Trầm Văn Tề, cách cái bàn hung hăng nhìn chăm chăm hắn. “Uy! Ta hỏi ngươi, văn kiện lâu chính tường luôn luôn là vị trí mà quốc mẫu hệ chúng ta dân áp phích, người làm sao có thể tự tiện chiếm dụng?”

Hàng năm vào tháng năm cái thứ hai tuần là quốc mẫu chu, tại đây trong toàn bộ một tuần, quốc mẫu hệ sẽ đẩy dời đi các hạng hoạt động, vì hấp dẫn đám đông, nhóm người cán bộ của hệ học được người sử xuất cả người chiêu thức, mà nàng thân là hệ học được hội trưởng, đương nhiên không thể không lo việc gì. Ngay tại mới vừa rồi, phụ trách văn nói cán bộ nhóm thông báo nàng nói tuyên truyền dùng áp phích to lớn họa

tốt lắm, thế nhưng vị trí dự định dán áp phích lại bị những người khác nhanh chân đến trước, mà người này không phải người khác, đúng là đối thủ một mất một còn mà nàng thống hận nhất — Trần Văn Tề!

“Tự tiện chiếm dụng? Ta nghĩ người nghĩ sai rồi.” Trần Văn Tề chậm rãi cười. “Từ một tháng trước, ta liền hướng viên quản lý văn hiên lâu đăng ký. Hạ tuần không chỉ là lúc quốc mậu hệ các người quốc mậu quá, cũng là lúc tư công hệ chúng ta tư công chu, cái vị trí tư công hệ chúng ta dán áp phích to lớn kia thật sự thích hợp.”

Nàng trừng lớn mắt, khuôn mặt tức giận mà đỏ lên. “Nào có loại sự tình này, người rõ ràng là cố ý theo ta gây chuyện!”

Đáng giận, vì chuẩn bị hoạt động, mấy ngày nay nàng bận nhiều việc, vốn định nói văn hiên lâu chính tường sắp tới là nơi quốc mậu hệ dán áp phích, cũng chưa kịp nói với quản lý của văn hiên lâu, không nghĩ tới liền như vậy làm cho Trần Văn Tề nhanh chóng chiếm đi rồi, thật sự là không cam lòng! Trần Văn Tề cười đến càng thêm khoái trá. “Tiên hạ thủ vi cường, ai bảo người chậm một bước, tự nhận đi.”

Thật thú vị, có thể nhìn đến biểu tình nàng không cam lòng, làm hân nhân thời gian này bận rộn mà lược bỏ cảm giác mệt mỏi tâm tình cũng tốt hơn.

“Tự nhận người là một đại đầu quỷ!” Phạm Ý Hân tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, dùng sức chụp bàn sẵn giọng, “Ta nói cho người, đừng tưởng rằng đoạt đi vị trí to lớn để dán áp phích là giỏi lắm, hạ tuần chúng ta đi xem, xem ai hoạt động làm được thành công, hấp dẫn nhiều người đến nhất, đến lúc đó chỉ biết ai là cuối cùng người thắng!”

“Phạm Ý Hân.” Trần Văn Tề hoàn toàn bất vi sở động, hân đứng lên, thông thả mà tao nhã, sâu thẳm đôi mắt nhìn thẳng nàng. “Chú ý một chút ngôn hành của người, hệ thượng hoạt động làm được thành công, là công lao toàn hệ, không phải cá nhân một ai, dùng hoạt động thành công cùng gộp lại để quyết định thắng thua, không phải rất buồn cười sao.”

“Không cần nói đường hoàng như vậy!” Phạm Ý Hân hừ lạnh một tiếng. “Nhận thức người hơn mười năm, người mỗi lần đều chỉ biết nói những lời vô nghĩa đó, sợ thì hãy nói một tiếng, không cần tìm nhiều lý do như vậy.”

Hắn nheo mắt lại, thoáng khuyhnh thân tới gần nàng, sắc mặt lược trầm. “Ta nói tất cả đều là sự thật.”

“Sự thật là người sợ thua!” Nàng không nhúc nhích, có ý định muốn chọc giận hắn.

Nàng ghét nhất là người như hắn một bộ thái sơn băng (ý chỉ người tài giỏi nhưng lại lạnh lùng xa cách) cho tiền mà mặt không đổi sắc thái độ luôn điềm tĩnh, rõ ràng hai người cùng năm, hắn lại bình tĩnh lý trí giáo nhân chán ghét, giống như trên đời này mỗi sự kiện đều ở trong tay hắn nắm giữ, chuyện gì đều không thể làm cho hắn dao động, chỉ cần vừa thấy đến vẻ mặt lạnh nhạt kia của hắn, nàng liền nhịn không được cả bụng phát hỏa.

Hắn nhú mày, đối với sự bướng bỉnh của nàng cảm thấy đau đầu. “Người thật sự là.....”

“Như thế nào?!”

“Quên đi, ta lười cùng người không thể nói lý như người tranh chấp, ta hồi ký túc xá còn phải cùng Nhược Dương thảo luận việc dang dở”, mặc kệ người khác nói cái gì đều nghe không vào hiện tại hắn cần nhanh chóng xử lý chuyện hoạt động lần này, cũng không muốn mất thời gian quý giá cùng sức lực vào những việc vô nghĩa không có quan hệ.

“Người nghĩ rằng ta muốn cùng người lãng phí thời gian sao?! Ta cũng bề bộn nhiều việc!” Hắn nghĩ hắn là ai nha! Nếu không thật sự tức giận bị hắn cướp đi vị trí to lớn dán áp phích, nàng cũng không đến tìm hắn lý luận, đỡ phải thấy hắn một lần tức một lần!

“Tốt lắm.” Trần Văn Tề đáy mắt hiện lên một chút tinh quang, đắc ý mà xảo trá. “Chúng ta đều không cần lãng phí thời gian lẫn nhau, người có việc của người, ta có việc của ta, tái kiến.”

“Người.....” Nhìn hắn mặt đầy tươi cười, Phạm Ý Hân đột nhiên cảm thấy càng thêm tức giận, mơ hồ nghĩ lại, nàng biết chính mình hình như đã thua, lại không biết nên phản kích như thế nào.

Đáng giận! Nàng nàng nàng..... Nàng ghét nhất là Trầm Văn Tề!

“Ta cái gì?” Hấn ngẩng đầu nhìn lên đồng hồ, kim đồng hồ chỉ 10 giờ rưỡi. “Thời gian đã trễ, nơi này cách ký túc xá nữ khá xa, ta dù sao cũng muốn hồi ký túc xá, cùng nhau đi thôi.”

Phạm Ý Hân nhúu nhúu đầu mày, không chút nghĩ ngợi lập tức cự tuyệt, “Không cần, ta tự mình đi là tốt rồi.”

Nói xong, nàng xoay người rồi đi ra ngoài, đem Trầm Văn Tề để ra phía sau.

Nhìn bóng dáng mảnh khảnh của nàng, khuôn mặt tuần tú của Trầm Văn Tề hiện lên một chút suy nghĩ sâu xa, vội vàng sửa sang lại đồ đạc một chút, đem cửa khóa kỹ, liền bước nhanh đuổi kịp nàng.

Phạm Ý Hân phát giác hấn theo kịp, lập tức bước nhanh hơn muốn bỏ xa hấn, hấn lại thủy chung đi theo phía sau, cuối cùng, nàng dừng lại, quay đầu cắn tức hấn. “Người làm sao đi theo ta, ta không nghĩ muốn cùng người đi với nhau!”

Hấn tức giận nhúu mày. “Người nghĩ rằng ta muốn cùng đi với người sao? Ta là nghĩ đến Phạm bá bá, Phạm bá mẫu ngày thường thực sự rất chiều cố ta, lại vừa tiện đường, vì an toàn của người mà nghĩ, mới tiễn người một đoạn đường.”

Hấn cùng Phạm Ý Hân theo quốc tiểu liền nhận thức, khi đó nhà bọn họ vừa vận chuyển đến bên cạnh nhà nàng, hai nhà cha mẹ vừa gặp như đã quen lâu, rất nhanh liền trở thành bạn tốt, hấn cùng với Phạm Ý Hân cũng vì vậy mới có đoạn nghiệt duyên này.

“Thật sự là cảm tạ đại ân đại đức của ngài, vất vả, tiểu nữ thật vinh hạnh.” Phạm Ý Hân lòng không hề có nửa phần biết ơn, miệng thập phần chanh chua.

Muốn gì đây chứ, trước đoạt vị trí tuyên truyền tốt nhất của nàng, làm cho nàng tức giận đến chết khiếp, hiện tại giả bộ sẵn sàng, ôn nhu, nghĩ là như vậy có thể làm cho nàng nguôi giận? Hấn nghĩ thật tốt!

Trầm Văn Tề sớm đã thành thói quen với ngôn ngữ khiêu khích của nàng, căn bản không để trong lòng, ngược lại cười đến hết sức ôn hòa. “Không cần cảm tạ, nhanh đưa người đưa trở về là tốt rồi.”

Phạm Ý Hân lại trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, quyết định không hề quan tâm hấn, hai người liền như vậy sóng vai mà đi, đến khi chính mắt xác nhận nàng tiến vào ký túc xá, Trầm Văn Tề mới xoay người rồi đi.

Chính là, hấn cũng không hiểu được, tuy rằng hấn nói hộ tống để bảo đảm an toàn cho Phạm Ý Hân, nhưng lại có cảm giác phức tạp không thể lý giải được với nàng.

**** * * * *

“Tiểu Hân!”

Phạm Ý Hân vừa vào phòng ký túc xá, đối mặt là bạn cùng phòng kiêm đồng học nâng cao đề-xi-ben nghênh đón, nàng che lỗ tai, nhúu mày, đem túi xách đặt lên bàn, ngồi xuống ghế dựa, đem kẹp tóc thủy tinh từng cái lần lượt gỡ xuống.

“Đồng học Hoàng Duy Lệ thân mến, chúng ta buổi chiều mới gặp trên trường, tách ra chưa đến ba giờ, người có tất yếu nhiệt tình hoan nghênh ta như vậy không?”

Hoàng Duy Lệ thân thủ nhéo nàng một cái. “Bậy bạ, ai hoan nghênh người, ta là muốn bức cung!”

Nàng đau kêu một tiếng, chụp lấy tay bạn cùng phòng. “Bức cung? Có cái gì hảo bức cung?”

Một người bạn cùng phòng khác là Trương Bội Dung cũng đến gần, cười thật sự gian xảo. “Đương nhiên muốn bức cung, người vừa mới cùng ai cùng nhau trở về a?”

“Cái gì cùng ai cùng nhau trở về?” Nàng sưng sốt một chút.

Ngay cả bạn cùng phòng Hứa Bội Quân người luôn luôn im lặng ít lời cũng góp lời, “Trầm Văn Tề, chúng ta đều thấy được.”

Hoàng Duy Lệ vội vàng gật đầu. “Đúng vậy, người còn giả ngu, chúng ta lúc này đều thấy được, là Trầm Văn Tề đưa người trở về. Người không phải luôn nói hấn là đối thủ một mất một còn của người sao? Làm sao có thể cùng hấn cùng nhau trở về?”

Nàng tức giận trừng mắt nhìn các nàng liếc mắt một cái. “Làm ơn, các người đang nói cái gì a? Đó là bởi vì vị trí lớn để treo áp phích tuyên truyền bị tư công hệ đoạt đi rồi, ta tức giận quá mới đi tìm hấn lý luận, kết quả một lần lại một lần âm ỹ, hấn nói thời gian đã trễ, mới thuận đường đưa ta trở về.”

“Chỉ như vậy?” Hoàng Duy Lệ có chút thất vọng.

“Vô nghĩa!” Phạm Ý Hân đứng dậy cầm bộ quần áo khác, chuẩn bị đi tắm rửa. “Đương nhiên chỉ như vậy, các người tự mình suy nghĩ quá nhiều mà thôi.”

“Bất quá, hấn còn rất săn sóc đó thôi.” Trương Bội Dung ha ha cười trộm. “Người là đi tìm hấn cãi nhau, hấn còn lo lắng an toàn của người, riêng đưa người trở về, thật không sai đâu.”

“Không sai cái đầu người!” Nàng dừng lại cước bộ, thập phần bất mãn bạn cùng phòng khen ngợi Trầm Văn Tề. “Hấn mới không phải lo lắng ta, hấn là nghĩ đến mặt của ba mẹ ta, ‘Không thể không’ ‘Thuận tiện’ đưa ta trở về!”

Hoàng Duy Lệ cười ha ha. “Ai nha, người đừng cố chấp như vậy nữa! Nói thật, Trầm Văn Tề điều kiện rất tốt, diện mạo, dáng người đều thực vừa ý, tính cách cũng tốt, học tập, thể thao đều thực hoàn mỹ, ở đại học bao nhiêu nữ sinh yêu thích hấn, người cùng hấn nhận thức lâu như vậy, chẳng lẽ một chút cảm tình đều không có?”

“Còn có cảm tình!” Nghe xong một tràng oanh tạc xuyên thấu của bạn cùng phòng, Phạm Ý Hân thiếu chút nữa không ngất xỉu đi. “Có chứ, ta đối hấn có cảm tình, chính là ta chán ghét hấn, hận hấn! Hấn vĩnh viễn là địch nhân của ta! Vừa lòng chưa?”

Hứa Bội Quân đẩy kính mắt, thản nhiên bỏ lại một câu, “Mặt khác của hận chính là yêu.”

“Nói năng lộn xộn!” Nàng như là bị ném lên chảo nóng, lập tức nhảy dựng lên. “Bội Quân, người suy nghĩ nhiều quá!”

Hứa Bội Quân mỉm cười, lại thêm một câu, “Người chột dạ sao?”

“Không phải! Các người thật sự không cần tự nghĩ lung tung được không? Ta hôm nay một ngày làm việc, một chút còn phải thảo luận công việc hoạt động của quốc mẫu chu, đi tắm rửa trước.” Phạm Ý Hân khoát tay, quyết định không muốn cùng trí tưởng tượng quá thừa của ba người dây dưa, nàng đi vào phòng tắm, tính tẩy đi một ngày mệt mỏi.

Tiếng nước vang lên, bên ngoài phòng tắm lại còn đang nhiệt liệt thảo luận.

Hoàng Duy Lệ có chút hoang mang nhú mào. “Nói thật, là chúng ta suy nghĩ nhiều quá sao?”

Trương Bội Dung lắc đầu. “Ta cảm thấy không phải, tuy rằng Tiểu Hân cùng Trầm Văn Tề luôn âm ỹ đến âm ỹ đi, không một lời hay, nhưng là bọn họ nam tuấn, nữ tiểu, một tĩnh một động, lại đều không có người yêu, kỳ thật rất xứng đôi, nếu thật sự trở thành một đôi, nhất định rất thú vị.”

“Oa, kia có trò hay để xem.”

Hứa Bội Quân buông sách, ngẩng đầu nhìn xem hai người thảo luận chính hưng trí. “Thảo luận xong rồi chưa?”

“Bội Quân, người cũng nói suy nghĩ của người đi.”

Nàng chậm rãi mở miệng: “Không có gì hay để nói, với tính tình Tiểu Hân, nàng nhận định Trầm Văn Tề là địch nhân của nàng, sẽ không nghĩ đến khả năng cùng Trầm Văn Tề trở thành người yêu.”

“Người cảm thấy không có khả năng sao?” Hoàng Duy Lệ thở dài.

Nàng nghĩ nghĩ, nâng kính mắt phía sau mắt to thần thái trí tuệ mở ra. “Cũng không phải tuyệt đối không có khả năng, bất quá..... Hãy chờ thời cơ đi, thời cơ là tự đến mà không thể cầu.”

“Như vậy tốt lắm.” Trương Bội Dung giơ tay lên, cười đến cực vì hưng phấn. “Chúng ta đến hạ tiền đặt cược, đoán bọn họ khi nào thì sẽ biến thành người yêu.”

“Đặt cược?” Hoàng Duy Lệ trừng lớn ánh mắt. “Tốt tốt, ta tham gia!”

“Các người thực nhàn.” Hứa Bội Quân nhăn mi lại, vẻ mặt một bộ từ chối cho ý kiến.

Trương Bội Dung kéo tay nàng, ôn tồn năn nỉ, “Được rồi, cùng nhau đi! Người không biết là xem bọn hân tương lai phát triển rất thú vị, ngắm xem tốt lắm sao?”

Hứa Bội Quân thu hồi tay, cười nhạo một tiếng. “Ta nghĩ, các người có thời gian quan tâm đến việc tương lai của người khác, còn không bằng trước quan tâm chuyện chính mình một chút. Duy Lệ, báo cáo của người tiến hành như thế nào? Ta nhớ rõ lão sư đã muốn thúc giục nhĩ hảo vài lần; Còn có Bội Dung, người không phải muốn chuẩn bị nghiên cứu trước cuộc thi sao? Ta nghe nói lần này phụ trách xét duyệt giáo sư thực nghiêm khắc.”

Hoàng Duy Lệ che đi lỗ tai kêu to, “A a! Bội Quân, nhĩ hảo chán ghét! Không cần nhắc nhở ta chuyện tàn khốc!”

“Ồ..... Ta ngoan ngoãn đi đọc sách, Bội Quân, người không cần nói nữa.” Trương Bội Dung cầm lấy sách vở, tâm không cam lòng không nguyện, tình không muốn bắt đầu khổ đọc.

Gặp bên trong khôi phục im lặng, Hứa Bội Quân vừa lòng cười.

Về phần Phạm Ý Hân trong phòng tắm, hồn nhiên không biết đối thoại mới vừa rồi của ba người họ, nếu là nàng nghe thấy được, sợ là sẽ tức giận đến giờ chân oa oa kêu.

Đối với Trầm Văn Tề, nàng chỉ có một ý tưởng — hân là địch nhân của nàng, trước kia, hiện tại, tương lai vẫn là vậy.

Cùng hân từ địch nhân biến thành người yêu? Không thể, đó là chuyện tuyệt đối không có khả năng!

Sáng sớm, sương mù bao phủ khắp nơi, ánh mặt trời lạnh nhạt chiếu xuống, vì để đi vào trường, mọi người hoặc đi bộ hoặc cưỡi xe đạp, bận rộn đi vào bên trong trường học.

Phạm Ý Hân từ sớm liền đến phòng học, vì chính là chiếm trước vị trí tốt nhất nghe giảng bài, trước khi bắt đầu học, nàng một bên căn bữa sáng một bên nghiên cứu giảng nghĩa (cắt nghĩa tỉ mỉ). Đường tâm lý học là môn học tự chọn trong suốt chương trình học, đều không phải là môn bắt buộc của quốc mậu hệ, nhưng nàng thực thích khóa học này, cũng thực thưởng thức phong cách dạy học của giảng sư (giống như giáo sư đại học của mình zậy ak), bất quá, không được hoàn mỹ là, người nào đó cũng chọn môn học này của khóa.

Khi bên cạnh có người ngồi xuống, nàng cũng không ngẩng đầu lên, tiếp đón cũng không nói một tiếng, chính là vui đầu xem giảng nghĩa, bởi vì nàng biết người này là ai –

“Sớm an.” Giọng nam quen thuộc vang lên, trầm ổn lại có lẽ.

Phạm Ý Hân trừ bĩu môi, tức giận trả lại một tiếng, “Sớm.”

Trầm Văn Tề cũng không vì vậy mà để ý, vẫn như cũ ngồi xuống bên cạnh nàng, lấy ra sách vở cùng bút viết bắt đầu ôn tập.

Cũng không phải là cố ý muốn ngồi ở bên cạnh nàng, chính là trong toàn bộ phòng học đông đúc người thì vị trí này là thích hợp cho việc nghe giảng bài, hân đối tâm lý học có hứng thú nhiệt tình, cũng không hy vọng bởi vì tư oán nhỏ nhỏ mà ảnh hưởng đến hiệu suất học tập.

Chào hỏi qua xong, hai người không hề nói chuyện với nhau.

Tiếng chuông vào học vang lên, giảng sư Phương lão sư tiến vào phòng học, bắt đầu chương trình học hôm nay, nhắc lại một số kiến thức cũ, Phương lão sư y theo lệ thường hỏi –

“Các vị đồng học, có vấn đề gì không?”

“Có!”

“Có.”

Cơ hồ là cùng lúc, Phạm Ý Hân cùng Trầm Văn Tề cùng nhau nhấc tay lên tiếng, giọng nữ ngọt ngào thanh thúy cùng giọng nam ôn hòa điềm đạm hợp lại cùng nhau, nhưng thật không nghĩ có thể hài hòa được như vậy.

Bất quá thanh âm hài hoà, chủ nhân của thanh âm thì một chút cũng không hài hoà, hai người nhìn chăm chăm đối phương.

Phạm Ý Hân cười đến có chút miễn cưỡng: “Trầm đồng học, hình như là ta nhấc tay trước.”

Thật đáng ghét, lại tới nữa, Trầm Văn Tề luôn thích cùng nàng tranh cãi!

“Không không, Phạm đồng học, ta xác định là ta trước.” Trầm Văn Tề không chút nào nhượng bộ kiên trì nói.

Thực phiền toái, tình huống như cũ lại xảy ra, Phạm Ý Hân này như thế nào luôn cùng hân đối đầu đây?

Phương lão sư âm thầm thở dài, thử hoà giải, “Phạm đồng học, Trầm đồng học, các người không cần tranh, từng người từng người nói được không? Thời gian còn rất nhiều.”

Hai người nhìn nhau, Trầm Văn Tề rất có phong độ cười, “Nữ sĩ ưu tiên, Phạm đồng học, mời người hỏi trước.”

“Không cần, Trầm đồng học, cũng là người hỏi trước đi.” Nàng cũng cười, trong lòng lại thầm mắng chửi.

Giả phong độ? Giả hào phóng? Hừ, nàng cũng không tin! Cùng hân nhận thức cũng không phải chuyện một ngày, hai ngày, bản tính hân nàng còn không rõ ràng sao? Hân vừa xem qua tựa hồ đối nhân ôn hòa có lễ, kỳ thật cả bụng toàn quỷ kế, cả ngày đều nghĩ phải như thế nào chinh nàng, nàng mới không mắc mưu đầu!

Phương lão sư cùng các đồng học khác đều nhin cười, lẳng lặng chờ đợi hai người âm ỷ xong. Từ đầu học kỳ mới tới giờ, cùng một loại chuyện như vậy phát sinh quá nhiều, mọi người đối với tranh chấp giữa hai người sớm đã nhìn quen rồi.

Lưu ý đến ánh mắt tò mò quanh mình, Trầm Văn Tề mặt đẹp mây rậm đảo xung quanh, tính mau mau chấm dứt việc tranh chấp vô vị này, “Phạm đồng học, lúc này người rõ ràng vội vã đặt câu hỏi, người không cần khách khí, thỉnh hỏi trước đi.”

“Trầm đồng học, là người khách khí, mới vừa rồi người không phải trảm đinh tiết thiết (ý là chắc như đinh đóng cột) nói là người nhấc tay trước sao?” Nàng môi đỏ mọng cong lên, bày ra một khuôn mặt tươi cười ngọt ngào thành khẩn, trong lời nói mềm mại lại cất giấu ý tứ bén nhọn. “Cũng là người nghĩ sai rồi, hiện tại là đang nhận sai sao?”

“Ta không tính sai, vừa mới thật là ta đưa tay trước.” Trầm Văn Tề trấn định phản kích. “Cho người đặt câu hỏi trước, là ta tôn trọng phái nữ, cũng không nghĩ ở trên lớp học làm ảnh hưởng đến mọi người học tập, cũng không phải hướng người nhận sai.”

“Tôn trọng phái nữ?” Phạm Ý Hân nhún vai, nghiêng đầu, cười đến bí hiểm. “Ta nghĩ tự hỏi cách thức của người thật kỳ quái, lời nói tôn trọng phái nữ cùng hành vi thể hiện phép lịch sự với phái nữ cũng không giống nhau?”

Một bên nghe được một đồng học nhin không được đặt câu hỏi, “Xin hỏi có gì bất đồng?”

“Rất đơn giản.” Phạm Ý Hân cười trả lời, một đôi mắt to linh động ngạo nghễ hướng Trầm Văn Tề, ý tứ hàm xúc mười phần khiêu khích.

“Tôn trọng phái nữ là tâm tính, phép lịch sự với phái nữ là hành vi, tâm tính cùng hành vi có thể hòa chung tất cả hết được sao? Đường nhiên không được.”

“Phạm đồng học.....” Trầm Văn Tề nhíu mày lại, cảm thấy tất cả tính nhẫn nại từ xưa đến nay đã mau dùng hết.

Nếu đổi thành lúc khác, hẳn tuyệt đối sẽ cùng Phạm Ý Hân biện luận cho đến cùng, bất quá hiện tại là thời gian đi học, hẳn cũng không muốn làm lão sư cùng đồng học nhìn hẳn cùng nàng dây dưa lâu như vậy.

“Khụ!” Phương lão sư tuy rằng cùng những người khác giống nhau nghe thấy rất thú vị, nhưng thân là giảng sư, hẳn không mở miệng đánh gậy hai người không được, “Hai vị đồng học, các người hiểu được phép lịch sự là tốt lắm, muốn thảo luận tâm tính cùng hành vi bất đồng cũng có thể, bất quá hiện tại là thời gian đi học, chúng ta hãy trở về chủ đề được không?”

Phạm Ý Hân nhấp mí mắt, có chút không cam nguyện lên tiếng trả lời, “Tốt.”

“Phạm đồng học, hiện tại người đặt câu hỏi trước đi.”

“Được, vấn đề của ta là.....”

Nàng nói ra nghi vấn đối với bài giảng vừa rồi, Phương lão sư cũng dốc lòng trả lời, Trầm Văn Tề đi theo đưa ra cái nhìn của hẳn, các học sinh đều gia nhập thảo luận, không khí trở nên thập phần thân thiện.

Thừa dịp mọi người nhiệt liệt thảo luận không chú ý, Phạm Ý Hân lặng lẽ đánh Trầm Văn Tề một cái thật đau, gương mặt tuấn tú của hẳn vẫn không vì nàng thỉnh linh đánh lén mà có chút gì biến hóa, chỉ có đôi mắt thâm trầm đột nhiên hiện lên một chút tức giận.

Hắn quay đầu, nhíu mày nhìn phía nàng, nàng lại hướng hẳn giả vờ làm mặt quỷ, dào dạt đắc ý.

Trầm Văn Tề dựa vào hướng nàng, đè thấp thanh lượng, “Quân tử động khẩu không động thủ, ngoài miệng chiếm không được tiện nghi liền động thủ, kiên nhẫn quá kém.”

Nàng trên mặt mãn nguyện không muốn cười. “Ta không phải quân tử, ta là nữ tử, quân tử động khẩu không động thủ những lời này không thích hợp ở trên người ta.”

“Phạm Ý Hân, ta nhận thức người đến bây giờ đã hơn mười năm, người vẫn là một chút tiến bộ đều không có.” Hắn lắc đầu, lạnh lùng bỏ xuống câu nói.

Nàng trả lại một tiếng. “Người còn có mặt mũi nói ta, tốt nhất là người so với ta có tiến bộ.”

“Ít nhất ta sẽ không vì nói không lại liền động thủ.” Mười mấy năm qua, nàng thói quen thô bạo cho tới bây giờ không sửa đổi, mỗi lần đấu võ mồm, nàng đều động tay như vậy.

Phạm Ý Hân đánh chết không thừa nhận, “Ai động thủ? Ta ngoan ngoãn ngồi nghe giảng bài, không hề để ý người.”

Nàng liệu định hẳn không làm gì được nàng, nhận thức hẳn lâu như vậy, nàng rất hiểu biết hẳn, hẳn hướng tới là động khẩu không động thủ, huống chi hiện nay là trường hợp công khai, hẳn sẽ duy trì hình tượng tao nhã hiền lành, sẽ không giống khi hai người cùng một chỗ khí thế bức nhân như vậy.

Trầm Văn Tề khước miệng co rúm một chút, âm thầm nắm chặt quyền đầu, hít sâu một hơi, lấy ánh mắt phi thường khinh thường trừng nàng, lý trí quyết định không cần cùng nàng so đo.

“Hảo nam không cùng nữ đấu.” Nói xong, hẳn ngồi thẳng thân hình, chuyên tâm nghe giảng bài, không hề để ý tới nàng.

Phạm Ý Hân khước môi gợi lên một chút đắc ý cười, cũng đem lực chú ý trở lại nghe giảng bài. Dù sao mục đích của nàng đã đạt tới, lần này là nàng thắng.

Cho dù có chút xấu, có chút bạo lực, nhưng vẫn là thắng thôi!

3. Chương 2

Thời gian diễn ra hoạt động của quốc mẫu chu cùng tư công chu đã đến, trong trường học những lá cờ nhỏ đầy màu sắc cắm khắp nơi, rốt cuộc đã có thể nhìn thấy nội dung hoạt động được viết trên áp phích tuyên

truyền, còn có không ít người chung quanh phát truyền đơn, mượn sức đồng học tham gia hoạt động của quốc mậu hệ cùng đệ tử của tư công hệ, thập phần náo nhiệt.

“Tuấn Minh, tối hôm nay diễn thuyết tổng cộng có bao nhiêu người báo danh?” Phạm Ý Hân một bên xem kỹ bố trí trong phòng hội nghị, một bên hỏi phó hội trưởng Hoàng Tuấn Minh.

Hoàng Tuấn Minh nhìn danh sách báo danh trên tay: “Ngoại hệ báo danh có năm mươi chín người, bản hệ có bốn mươi ba người, ước chừng một trăm người tả hữu đi.”

“Ân, có liên lạc lại với người chủ giảng chưa?” Nàng cẩn thận xác thực nhận thức, không hy vọng hoạt động tốt như dự định có cái gì sai lầm.

Hoàng Tuấn Minh gật gật đầu: “Có, buổi sáng đã gọi điện thoại, vừa nãy lại gọi một lần, người chủ giảng đang ở trên đường, ước chừng trước nửa giờ của bài giảng sẽ đến.”

“Tốt lắm, điểm tâm cùng đồ uống đã bàn bạc kèm theo đâu?”

“Đã bảo nhóm đại nhị học đệ đi lấy, đợi chút hẵn là sẽ mang lại đây.”

Sau khi từng chút xác định quá trình hoạt động không có sai sót, nàng rốt cục thoáng nhẹ nhàng thở ra, khuôn mặt xinh đẹp lộ ra lúm đồng tiền động lòng người: “Hô, vậy là tốt rồi.”

Nhìn nàng xinh đẹp tươi cười, Hoàng Tuấn Minh có chút sững sốt, hẵn ngưỡng mộ vị hội trưởng xinh đẹp lại tràn đầy nhiệt huyết này thật sự đã rất lâu, lại thủy chung không dám cho thấy tâm ý, chỉ có thể đem những tình cảm yêu say đắm vụng trộm giấu ở trong lòng.

Phạm Ý Hân quay đầu. Vừa vặn nhìn thấy hẵn ngơ ngác nhìn chính mình, không khỏi hoang mang hỏi: “Làm sao vậy?”

“Không! Không có việc gì!” Hẳn thế này mới phục hồi tinh thần lại, mặt đỏ lên, vội vàng nói sang chuyện khác đến che giấu sự thất thố của chính mình, “Đúng rồi, hội trưởng, ngày kia buổi tối chính là hí kịch công diễn, đợi chút nhóm diễn viên chính thức diễn tập một lần, người phải nhớ kỹ đi qua nhìn xem.”

Hí kịch công diễn có thể nói là hoạt động quan trọng hạng nhất của quốc mậu hệ, đạo diễn, vũ đài tổng giám, diễn viên đến âm nhạc, hoá trang, trang phục chờ nhân viên công tác, tất cả đều là các đệ tử của các niên cấp trong quốc mậu hệ, đã chuẩn bị đến nửa năm, đầu tư rất nhiều người cùng sức lực, tâm huyết cùng thời gian, tiền tài, vì đêm diễn xuất chính lần này, mà xem xét công diễn người xem nhiều hay không, đủ để quyết định hoạt động của quốc mậu chu thành công, bởi vậy hệ học được đặc biệt coi trọng hí kịch công diễn.

“Các học sinh tập nhất định thực vất vả, chờ ta mua chút đồ uống đi qua tốt hơn.”

“Tốt, có cần đem hội phí chi ra không?”

Phạm Ý Hân lắc đầu: “Không cần, đây là tiền ta, xem như cá nhân ta thăm hỏi bọn họ là tốt rồi.” Nhà nàng thuộc diện giàu có trong nước, lại là con gái một duy nhất, tiền tiêu vật không ít, nghỉ đông và nghỉ hè còn đến công ty cha mẹ làm công kiêm thực tập, phương diện tiền tài có dư không thiếu thốn.

“Hảo, đợi chút ta cùng người cùng đi, tham gia công diễn đọc viên cùng nhân viên công tác số người không ít, nhiều đồ uống như vậy nhất định rất nặng, ta đi hỗ trợ mang đi.” Hẵn mượn cơ hội ân cần.

Phạm Ý Hân không hiểu được dụng tâm kín đáo của hẵn, chỉ nghĩ đến hẵn là đơn thuần muốn hỗ trợ: “Ân, phiền toái người.”

Hoàng Tuấn Minh mừng rỡ, nhịn không được lại tiến thêm một bước, “Hội trưởng, người làm việc một ngày, ăn cơm chưa?”

“A?” Nàng thế này mới đột nhiên nhớ tới: “Còn không có, chỉ để ý chuyện hoạt động, đều đã quên ta còn chưa ăn bữa tối.”

“Kia.....” Hẵn thật cẩn thận mở miệng, “Hội trưởng, ta cũng còn không có ăn bữa tối, không bằng chúng ta trước đi ăn cơm, lại thuận tiện mua chút đồ uống đi đại lễ đường an ủi nhân viên công tác?”

“Cũng tốt.” Nàng không có nghĩ nhiều, chỉ cảm thấy đề nghị của hân thực thỏa đáng. “Chúng ta đi về cửa hàng ăn phía cửa sau rất tốt, sau đó ở cửa hàng đồ uống gần đó mua chút đồ uống đưa đi qua, một lát còn phải gấp trở về nghe diễn thuyết nữa.”

“Hội trưởng.....” Hân muốn nói lại thôi.

Nàng khó hiểu nhìn hân. “Làm sao vậy?”

Hoàng Tuấn Minh cố lấy dũng khí, có chút khẩn trương ngây ngô cười. “Ta cảm thấy..... Chúng ta khó được cùng nhau ăn cơm, không bằng đi nhà ăn tây nguyện, ta mời hội trưởng ăn bữa cơm?”

Ở trường học, tây nguyện nhà ăn là nhà hàng cơm Tây duy nhất ở đây, so với những cửa hàng ăn bình thường của các đệ tử thường ăn rất khác nhau, nó trang hoàng góc thanh lịch, đồ ăn cũng góc tinh xảo, giá đương nhiên cũng có vẻ cao, bình thường đều là nhóm giáo sư đi tiêu xài phung phí, không có các cơ sở kinh tế, phần lớn chỉ khi chúc mừng hoặc ước hội mới có thể đi vào trong đó.

“Người mời ta?” Phạm Ý Hân nháy mắt mấy cái, có chút mặc danh kỳ diệu (khó hiểu, không thể tin được). “Người sao lại mời ta?”

“Này..... Cái kia.....” Hoàng Tuấn Minh mặt càng đỏ hơn, bởi vì khẩn trương mà không nghĩ ra phải nói như thế nào, vẫn còn đỏ mồm hôi.

“Người làm sao vậy? Mặt của người hỏ hồng nga, còn chảy thật nhiều mồ hôi, có phải hay không thời tiết quá nóng, người lại bận quá, cho nên bị cảm nắng?” Nàng lo lắng nhìn hân.

“Không không, ta không sao! Ta..... Ta chỉ là cảm thấy có điểm nóng, còn có, còn có.....” Hân cái khó ló cái khôn, tùy tiện bài trừ một cái lý do qua loa tặc trách, “Ta mời hội trưởng ăn cơm, là cảm thấy hội trưởng gần đây thực vất vả, tựa như hội trưởng nghĩ thăm hỏi nhân viên công diễn công tác hí kịch giống nhau, ta cũng nghĩ thăm hỏi hội trưởng một chút.”

Phạm Ý Hân phớt xịch cười. “Không cần! Ta không phiền lụy, cảm ơn hảo ý của người, hơn nữa đi tây nguyện ăn cơm rất mất thời gian, đêm nay mọi người đều bề bộn nhiều việc, không có thời gian.”

“Hội trưởng nói cũng đúng.....” Hoàng Tuấn Minh âm thầm thở dài, có chút thất vọng.

Nàng cầm lấy túi xách, sẵn khoái vẫy tay. “Tốt lắm, chúng ta đi thôi.”

“Đi đến chỗ nào?” Giọng nam trầm ổn đột nhiên từ phía sau nàng vang lên.

Phạm Ý Hân hoảng sợ, vừa nhanh chóng quay đầu lại. “Trầm Văn Tề? Người tới làm cái gì?”

Bởi vì giao tình không tốt, nàng luôn luôn không nghĩ để cho người khác hiểu được nàng cùng Trầm Văn Tề từ nhỏ liền nhận thức, bằng hữu ở đại học chỉ biết là hai người bạn họ đối lập, cũng không quá rõ ràng bạn họ ân oán là như thế nào.

Trầm Văn Tề mỉm cười, nhã nhặn mà hiền lành. “Ta có việc tìm người.”

“Người có việc tìm ta?” Nàng đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó không quá bình tĩnh nhíu mày. “Ta bề bộn nhiều việc, người có việc gì cũng mau nói đi!”

Hân con người đen sâu thẳm híp lại, tươi cười lại càng thêm ôn hòa. “Ta là rất muốn nhanh chút nói, bắt quá.....”

“Bắt quá cái gì?” Nàng mày tíc càng nhanh.

“Chuyện này, ta nghĩ chúng ta hai người nói riêng có vẻ hảo.” Trầm Văn Tề đầu tiên là ngẩng Hoàng Tuấn Minh bên cạnh nàng liếc mắt một cái, lại hướng nàng đưa mắt một cái.

Phạm Ý Hân nghĩ nghĩ, hướng Hoàng Tuấn Minh cảm thấy có lỗi cười. “Phó hội trưởng, ngưng ngưng, ta cùng Trầm hội trưởng có việc muốn thảo luận, người đi ăn cơm trước tốt hơn.”

“Không quan hệ, hội trưởng các người nói chuyện với nhau trước, ta đến bên ngoài chờ, chờ các người nói chuyện xong, chúng ta lại cùng đi ăn cơm.” Hoàng Tuấn Minh không bỏ qua, hân thật vất vả mới có thể cùng hội trưởng ở chung, cũng không muốn làm cơ hội tốt trở nên vô nghĩa.

Trầm Văn Tề nhíu mày, con ngươi đen nghe Hoàng Tuấn Minh, có chút dăm chiêu.“Nga? Các người muốn cùng đi ăn cơm? Không phải nói bề bộn nhiều việc sao? Nguyên lai là vội vàng đi ước hội.”

Giọng hần mang theo lời nói mỉa mai làm cho Hoàng Tuấn Minh đỏ mặt, còn Phạm Ý Hân mày liễu phút chốc dựng thẳng, nổi giận đùng đùng đẩy hần một cái.

“Người nói bậy bạ gì đó! Ta cùng Tuấn Minh là làm việc đến mức đều đã quên ăn cơm, vừa vặn đợi lát nữa muốn mua đồ uống đi đại lễ đường thăm hỏi nhân viên công tác tham dự hí kịch công diễn, cho nên mới nói cùng nhau ăn một bữa cơm.”

Không biết vì sao, nhìn đến vẻ mặt trào phúng này của hần, nàng liền cảm thấy cả bụng phát hỏa.

Trầm Văn Tề cũng không tức giận, như trước cười meo meo nhìn hai người.“Nga, thì ra là ta hiểu lầm.”

“Vô nghĩa!” Nàng lại cho hần một quyền.

“Hội trưởng.....” Bên cạnh Hoàng Tuấn Minh đứng xem, hai người thấy thế nào đều là một bộ đánh tình mắng yêu rất quen thuộc, hần vội vã muốn gọi lại lực chú ý của nàng, “Trầm hội trưởng không phải có việc cùng với người nói chuyện sao? Ta đi ra bên ngoài chờ trước, chờ các người nói chuyện xong lại cùng đi ăn cơm.”

“Thật có lỗi, bắt quá ta nghĩ người không cần lãng phí thời gian đợi.” Trầm Văn Tề hoàn toàn đoạn tuyệt hy vọng của hần.“Bởi vì ta cùng Phạm hội trưởng cần nói chuyện thời gian rất lâu, vừa vặn ta cũng còn không có ăn cơm, liền vừa ăn vừa nói chuyện cũng tốt.”

“Không cần!” Phạm Ý Hân mau chóng mạnh mẽ phủ quyết.“Nhanh nói chuyện cho xong, ai muốn ăn cơm cùng với người!”

“Không ăn cơm thì thôi, vậy hiện tại nói chuyện tốt lắm.” Hần cười nghe nàng, ánh mắt mang theo ý tứ hàm xúc bí hiểm nào đó.

“Đợi chút!” Nàng trong lòng nhanh chóng cảnh giác mãnh liệt, vội vàng trở hòa hần.“Vừa ăn cơm vừa nói đi.”

Hần có loại vẻ mặt đáng sợ này, ở trong trí nhớ của nàng, hần chỉ cần xuất hiện loại biểu tình này, sẽ xảy ra sự tình rất lớn, vì an toàn sau này, nàng vẫn là nhường bước một bước tốt hơn.

“Phó hội trưởng, ta đi trước, tối nay gặp ở đại lễ đường.” Nàng hướng Hoàng Tuấn Minh vẫy tay.

“Hảo.....” Hoàng Tuấn Minh biết đại thế đã mất, chỉ có thể ảm đạm bỏ qua.

Trầm Văn Tề hướng hần gật đầu cười.“Tái kiến, Hoàng đồng học.”

“Tái kiến.....” Hần ử rử nhìn bóng dáng hai người đi xa, tâm tình thập phần uể oải.

Ồ..... Tuy rằng không cam lòng, nhưng hần không thể không thừa nhận, khi Trầm Văn Tề cùng Phạm Ý Hân ở cùng nơi, cho dù là đấu võ mồm không ngọt, thoát nhìn vẫn là thực phù hợp, hơn nữa hai người nói chuyện tranh cãi như vậy lại rất quen miệng, tự nhiên, như là bộ dáng nhận thức đã lâu.....

Chẳng lẽ..... Bọn họ đã muốn cùng một chỗ thật lâu sao?

“Uy, người tìm ta rốt cuộc có chuyện gì?!” Vừa mới đi ra phòng họp, Phạm Ý Hân liền khẩn cấp hỏi.

Trầm Văn Tề thanh thoi đi tới, miệng nói tất cả đều là đợi đi thêm một chút rồi nói chuyện, “Hôm nay mặt trời sắp lặn rất đẹp, gió lại mát mẻ, ở trong trường học đi tới lui tản bộ tựa hồ cũng không sai.”

“Người có phải rảnh quá không, nói mau người tìm ta làm cái gì, nói xong chúng ta liền đường ai nấy đi, ta cũng không muốn cho người khác lại nhìn thấy người cùng ta ở cùng một nơi.” Nghĩ đến tối hôm qua bạn cùng phòng họp lại tám chuyện nhiệt tình, nàng không khỏi rùng mình một cái.

Khó nhìn được thần thái sợ hãi của nàng, Trầm Văn Tề không khỏi bật cười.“Người rất sợ người khác nhìn thấy chúng ta đi cùng nhau?”

“Vô nghĩa!” Phạm Ý Hân vừa đi, một bên chú ý quanh mình có ai nhìn hay không, hoàn hảo trong trường học ngọn đèn mờ mờ, không ai chú ý tới bọn họ.

Hắn rất ngạc nhiên. “Vì sao?” Hắn nhớ rõ nàng luôn luôn trời không sợ, đất không sợ, chuyện gì trên thế giới sẽ làm nàng sợ hãi như thế? Nếu có thể biết, lấy nó làm “Phòng thân” dùng cũng không sai.

“Bởi vì..... Quên đi, không có việc gì.” Nàng nghĩ nghĩ, chung quy không dám đem chuyện tối hôm qua nói ra lời. Lấy Trầm Văn Tề cá tính ác liệt, nhất định sẽ mượn cơ hội cười nhạo nàng.

“Nhất định có việc.” Thấy nàng không chịu nói, hắn trong lòng lại tò mò, nhin không được lại truy vấn: “Nói nghe một chút đi.”

Nàng vung đầu, cằm nâng cao “Không cần. Người bảo ta nói? Ta Không nói!”

“Người không nói cũng được, ta đây cũng không nói ta tìm người có chuyện gì, chúng ta cũng chậm chậm tản bộ về phía sau cửa hàng ăn uống cũng tốt, chỗ nhiều người, đến lúc đó sẽ có một đồng người nhìn thấy chúng ta đi cùng nhau.” Tính tình đùa giỡn sao? Hắn tự có một phương pháp đối phó nàng.

“Người!” Nàng tức giận đến dừng lại cước bộ.

Hắn cũng dừng lại, mỉm cười nhìn nàng tức giận mà đỏ mặt lên. “Như thế nào? Người nói hay không nói?”

“Không nói!” Phạm Ý Hân cắn răng một cái, bỗng dừng mạnh mẽ đi đến bên đường thuận tiện ngồi xuống. “Cùng lắm thì không ăn cơm, ta chờ trực tiếp đi đại lễ đường. Ta cũng không tin người không vội, có nhiều thời gian như vậy theo giúp ta tò mò!”

“Đợi chút, kỳ thật cũng không có gì.” Xem nàng thật sự tức giận, Trầm Văn Tề mới khoát tay, đi đến bên cạnh nàng nói ra mục đích hôm nay tìm nàng, “Điện thoại của người không mở máy, Phạm bá mẫu gọi không được, gọi tới ký túc xá người lại không có người tiếp, nàng có chút lo lắng, mới riêng mời ta đến xem người.”

Kỳ thật việc này cũng không phải đại sự gì, bất quá, nếu là trước mặt Hoàng Tuấn Minh nói ra, giao tình hai nhà kia không phải là một số chuyện liền lỉ, cho nên hắn mới muốn lên nói chuyện.

“Điện thoại của ta không mở?” Nàng vội vàng mở ra túi xách, xuất ra di động thì thấy: “A, hết pin, tự động tắt máy.”

Hắn cười nhạo một tiếng, nhân cơ hội trêu chọc nàng, “Không chú ý đến việc quan trọng, tật xấu này của người từ nhỏ đến lớn cũng chưa đổi, cứ nhiên còn có thể lên làm hội trưởng, ta thật sự là vì nước mậu hệ tương lai lo lắng.”

“Ai cần người lo!” Nàng trừng hắn liếc mắt một cái, huy quyền làm bộ muốn đánh hắn. “Người nhiều lời lại hay tính toán cá tính mới là vẫn chưa sửa, có người người hội trưởng đứng đầu như vậy, tư công hệ làm sao giỏi được đây.”

Hắn cố ý giả bộ một bộ biểu tình hoang mang. “Hội sao? Mọi người đều nói ta thực thích hợp.”

“Đó là mọi người đều bị người lừa!” Phạm Ý Hân cười nhạt, không lưu tình chút nào trào phúng hắn, “Người luôn giả vờ giả vịt, nhìn như tao nhã hiền lành, kỳ thật cả bụng toàn ý nghĩ xấu, cả ngày cũng chỉ muốn cùng ta đối nghịch.”

“Được được được, chỉ có các hạ ngài hiểu biết khuôn mặt thật của ta.” Trầm Văn Tề cười thở dài, căn bản không đem lời của nàng để ở trong lòng. “Chúng ta đi trước ăn cơm đi?”

“Mới không cần!” Nàng lắc đầu, đánh chết cũng không đáp ứng. “Đã nói không cần với người cùng nhau ăn cơm, ta đi trước.”

Nếu như bị người quen nhìn thấy, nàng về phòng ngủ sẽ không an bình, gần đây vội vàng xử lý hoạt động của quốc mậu hệ, một muốn chết, nàng còn muốn hảo hảo mà ngủ một giấc.

Trầm Văn Tề nhíu mày, trong mắt hiện lên một chút tức giận. “Tùy người, dù sao ta đã nói xong, ta đi ăn cơm.”

Thật là, hắn khó mới mở miệng ước nàng ăn bữa cơm, nàng cứ nhiên chết cũng không chịu đáp ứng. Vừa rồi nàng rõ ràng liên nguyện ý cùng với đồng học khác cùng đi ăn cơm, cố tình không nguyện ý cùng hắn

đi, tuy rằng bọn họ từ nhỏ ăm ỹ đến lớn, cũng biết nàng luôn luôn không thích hấn, nhưng là..... Chẳng lẽ hấn thật sự khiến người chán ghét đến mức độ này sao?(Sein: haha... anh Tề đang ăn dấm chua)

Hấn xoay người tỉnh rồi đi, Phạm Ý Hân lại chú ý tới sự hờn giận của hấn, vội vàng gọi lại hấn, “Đợi chút, người tức giận cái gì?”

Trầm Văn Tề quay đầu, vẻ mặt lại trở nên tươi cười khả cúc, khả cúc đến trình độ quá đáng. “Ta không tức giận, chính là đã đói bụng. Vì thông tri người nào đó di động tắt máy, ta ngay cả bữa tối cũng chưa ăn liền trực tiếp chạy tới, người nào đó lại không chút nào cảm kích –”

“Người là muốn ta mời người ăn bữa tối nga?” Nàng bưng tỉnh đại ngộ, lại ngộ đến phương hướng hoàn toàn không đúng. “Sớm nói rồi! Người thật sự là thi ân tất cầu báo!”

“.....” Trầm Văn Tề hoàn toàn không nói gì, hấn lắc đầu, bỏ qua. “Quên đi, ta tự mình đi ăn cơm, người làm việc của người, ta đi trước.”

Phạm Ý Hân nháy mắt mấy cái, cảm thấy có chút chột dạ. Tuy rằng hấn là đối thủ một mất một còn của nàng, nhưng hôm nay hấn là chủ mẹ nàng phó thác đến tìm nàng, để cho hấn đi như vậy, giống như thật sự không tốt lắm.

“Đợi chút, muốn ta mời người ăn cơm cũng được, chờ lúc nghỉ về nhà –”

“Không cần, không phải vấn đề người muốn mời ta ăn cơm hay không, mà là.....” Hấn cũng không hiểu được chính mình vì sao đột nhiên để ý đến Phạm Ý Hân không muốn cùng hấn ăn cơm..... Chính là trong lòng không được thoải mái.....

Tựa như..... Trước đó khi nhìn thấy nàng cùng Hoàng Tuấn Minh nói nói cười cười, cái loại tâm tình kỳ quái này mà không cách nào hình dung được.....

Nàng tò mò truy vấn: “Mà là cái gì?”

“Không có gì.....” Hấn đột nhiên cảm thấy chính mình thực buồn cười, nhin không được lắc đầu bật cười. “Không có việc gì, bye bye.”

Thật là, hấn nhất định là làm việc đến đầu bị hỏng, cứ nhiên lại đem loại việc nhỏ nhảm chán này để ở trong lòng. Nàng không cùng hấn ăn cơm thì có làm sao, dù sao cũng không phải là gì của hấn, hấn cần bản không cần để ý.

“Bye bye.” Phạm Ý Hân hướng hấn vẫy vẫy tay, vẫn là cảm thấy mặc danh kỳ diệu (không thể hiểu nổi).

Hôm nay Trầm Văn Tề là lạ, bất quá chính là ăn bữa cơm mà thôi, có tất yếu tức giận vậy không, muốn chọc cười sao? Trí khủng bố, nàng muốn hấn giống như bình thường cùng nàng khắc khẩu đấu võ mồm, phương thức ở chung như vậy mới là việc quen thuộc.

“Mặc kệ hấn, mau chết đói, nhanh ăn cơm, đợi chút còn có việc làm!” Nàng đứng thẳng thân mình, thân duỗi người, tỉnh lại tinh thần, chuẩn bị đối mặt các hạng công tác kế tiếp.

Trước mắt, làm cho hệ thống hoạt động làm được thành công mới là quan trọng nhất, về phần Trầm Văn Tề, bất quá là quý đáng đánh đòn đáng ghét, mới không đáng nàng lãng phí tinh thần đi hao tổn tâm trí!

“Hội trưởng!”

Phạm Ý Hân vừa đi vào đại lễ đường, Hoàng Tuấn Minh lập tức vọt đi lên.

Nàng đem túi xách buông. “Ngượng ngùng, vừa rồi nói chuyện mất chút thời gian, đã bắt đầu tập chưa?”

“Không, còn chưa có bắt đầu. Hội trưởng, người ăn chưa?”

“Ăn, ăn rồi.” Nàng gật gật đầu, đi đến trước mặt vũ đài, mặt mang mỉm cười về phía trên đài, dưới đài diễn viên cùng nhân viên công tác nhất nhất chào hỏi. “Các vị tập luyện vất vả, ta mua chút đồ uống đến, mọi người trước nghỉ ngơi một chút lại tiếp tục.”

Mọi người lập tức phát ra hoan hô. Một tuần này mọi người đều làm việc rất nhiều, thể xác và tinh thần đều thực buộc chặt, khó được có thời khắc rảnh rỗi, mọi người đều dừng lại công tác chuẩn bị.

Phạm Ý Hân đem đồ uống gửi nhanh cho đoàn người, Hoàng Tuấn Minh ở một bên hỗ trợ, nhin không được hỏi:“Hội trưởng, đồ uống..... Là Trầm hội trưởng giúp người mang qua đây sao?”

“Không phải.”

Hắn nhú mày, có chút tức giận.“Các người không phải cùng nhau ăn cơm sao? Đồ uống nhiều như vậy lại nặng như vậy, hắn không có giúp người mang?” Phạm Ý Hân trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.“Ai cùng hắn cùng nhau ăn cơm! Nói xong mọi chuyện, chúng ta liền đường ai nấy đi, ta tự mình cơm nước xong, lại thuận đường mua đồ uống, vừa vặn gặp được vài người học đệ, bọn họ thấy ta mua nhiều đồ uống như vậy, biết là vì thăm hỏi nhân viên công tác, cũng rất nhiệt tâm giúp ta mang đến đây.”

“Nguyên lai là như vậy.....” Hoàng Tuấn Minh như trút được gánh nặng, trong lòng lại lần nữa dấy lên hy vọng.

Xem ra, hội trưởng thật sự chán ghét Trầm Văn Tề, bằng không cũng sẽ không không cùng hắn cùng đi ăn cơm. Chỉ cần hội trưởng không có người trong lòng, như vậy, hắn còn có cơ hội theo đuổi nàng.....

“Ừ.” Phạm Ý Hân không chút để ý đáp lời, trong lòng nghĩ tất cả đều là hành trình dự định như thế nào.

Đợi chút xem diễn thử hí kịch xong, nàng còn phải trở về nghe diễn thuyết, chờ sau khi diễn thuyết kết thúc, còn phải cùng người chủ giảng hàn huyên vài câu, tiếp theo lại cùng cán bộ trong hệ thảo luận hoạt động ngày mai, công việc cứ một cái tiếp nối một cái, giống lúc nào cũng có việc cho tới khi nào xong mới thôi.

Sau khi nghỉ ngơi một lát, nhóm diễn viên lại lần nữa trở lại trên vũ đài, theo màn thứ nhất bắt đầu tập, Phạm Ý Hân cùng Hoàng Tuấn Minh ngồi ở dưới đài, nhìn nhóm diễn viên diễn xuất.

Hoàng Tuấn Minh ngồi ở bên cạnh nàng, một lòng toàn đặt ở trên người nàng, ở dưới ngọn đèn mờ mờ, nàng bên cạnh nhìn có vẻ mờ ảo lại xinh đẹp, tâm của hắn nhảy múa loạn xạ, nhin không được mở miệng:“Hội trưởng.....”

“Làm sao vậy?”

“Người cùng Trầm Văn Tề..... Nhận thức đã lâu sao?”

Nàng trầm mặc trong chốc lát, thản nhiên trả lời:“Hoàn hảo.”

“Àn.....” Nàng ba phải cái nào cũng trả lời được làm cho Hoàng Tuấn Minh sửng sốt một chút, có chút không biết làm sao.

Vì ngại diễn xuất trên đài, Phạm Ý Hân đề thấp thanh lượng, hồ nghi hỏi:“Người làm sao lại đột nhiên hỏi hắn?”

Hắn mặt đỏ lên.“Bởi vì..... Bởi vì ta nhìn hắn cùng hội trưởng hình như rất quen thuộc, nhất thời tò mò, ta không có ý tứ khác, chính là thuận miệng hỏi một chút thôi.”

Nguy hiểm thật, bởi vì muốn tập trung đèn cho vũ đài, chỗ người ngồi này ngọn đèn toàn đóng, bằng không hiện tại biểu tình của hắn nhất định thực quái lạ, nếu để nàng nhìn thấy thật sự rất mất mặt.

“Ai cùng hắn quen thuộc!” Nghĩ đến đủ loại ân oán qua lại của hai người, Phạm Ý Hân tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi.“Nếu có thể, ta thật hy vọng ta căn bản không biết hắn!”

Cho dù thấy không rõ vẻ mặt của nàng, Hoàng Tuấn Minh vẫn có thể dễ dàng cảm nhận được sự tức giận của nàng, vội vàng trấn an nàng,“Được được, hội trưởng người đừng tức giận, là ta hiểu lầm.....”

“Hiểu lầm?” Phạm Ý Hân trừng mắt, lửa giận tức thì xoay quanh mình.“Người hiểu lầm cái gì?”

Không thể nào! Chẳng lẽ ngay cả Tuấn Minh cũng nghĩ rằng nàng cùng Trầm Văn Tề trong lúc đó có cái gì ái muội sao? Rốt cuộc là làm sao xảy ra nhầm lẫn này, vì sao mọi người đều đem nàng cùng quỷ chán ghét muốn chết kia ghép thành một đôi?

Hoàng Tuấn Minh không nghĩ tới phản ứng của nàng lại kịch liệt như thế, không khỏi có chút hoảng hốt “Không..... Không có gì.....”

“Người nói cho rõ ràng, người rút cuộc hiểu lầm ta cùng Trầm Văn Tề cái gì?” Nàng nheo lại mắt, chưa từ bỏ ý định ép hỏi.

“Ta ta..... Ta chỉ đây là..... Các người rất quen thuộc, cảm thấy..... Cảm thấy các người hình như không giống bằng hữu bình thường..... Càng như là..... Càng như là tình nhân.....” Hắn ấp a ắp úng, không hiểu nên nói như thế nào mới tốt.

Nghe được hai chữ “Tình nhân”, Phạm Ý Hân chỉ cảm thấy trong đầu oanh một tiếng, toàn thân khí huyết nháy mắt dâng lên, nàng đột nhiên đứng lên, rống lên lửa giận “Cái gì tình nhân? Ai cùng hắn là tình nhân! Ta cùng hắn là đối thủ một mất một còn! Nghe cho rõ dù có đem dao kề sát cổ cũng không có khả năng thay đổi đối thủ một mất một còn!”

Bởi vì nhất thời quá tức giận, nàng đã quên hết tất cả, như vậy nhất thời la lớn, trên đài, dưới đài diễn viên cùng nhân viên công tác hoàn toàn ngây dại, đến Hoàng Tuấn Minh cũng bị dọa, ngây ra như phỗng nhìn nàng.

“Ách.....” Bình tĩnh qua đi, Phạm Ý Hân mới ý thức được chính mình thất thố, cười gượng vài tiếng, thấp phần xấu hổ.

“Thật có lỗi, ta..... Ta..... Quá mệt mỏi, gây trở ngại đến các vị tập, thực xin lỗi.”

A a! Đáng giận! Nàng cư nhiên bởi vì tâm tình của mình mà ảnh hưởng đến tiến độ đã sắp xếp, thật sự là quá kém.

Hoàng Tuấn Minh nhanh chóng đứng lên, giúp nàng hướng mọi người giải thích, “Không, là ta nói một số lời nói kỳ quái làm cho hội trưởng không thoải mái, người không tốt là ta, hội trưởng, thực xin lỗi.”

Phạm Ý Hân lắc lắc đầu, tâm tư lung tung, chỉ cảm thấy rất phiền rất buồn. “Không có việc gì, ta nghĩ ta chỉ là quá mệt mỏi, không có gì, ta đi ra ngoài hứng gió một chút, các người tiếp tục tập luyện, ta xong sẽ trở về.”

Nói xong, nàng cầm lấy túi xách liền đi ra ngoài, nghĩ đến một nơi không có ai yên lặng một chút, làm cho tâm tình hỗn loạn lắng đọng lại một chút.

“Hội trưởng, đợi chút!” Hoàng Tuấn Minh đuổi theo, lo lắng nhìn sắc mặt nàng ủ dột. “Hội trưởng, người nếu thật sự mệt mỏi, hãy đi về nghỉ ngơi trước đi.”

Nàng gật gật đầu, thở dài. “Àn, thực ngượng ngùng, vừa rồi đối với người rống lớn tiếng như vậy.”

“Không quan hệ, là ta lảm miệng, mới có thể làm cho hội trưởng tức giận, hy vọng hội trưởng hãy quên những gì ta vừa nói đi.”

“Àn, ta về ký túc xá nghỉ ngơi trước, lát nữa phiền toái người đi xem diễn tập một chút, sau đó đi hội trưởng diễn thuyết xem lại, vất vả người.”

“Không có gì, hội trưởng người hảo hảo nghỉ ngơi, ngày mai gặp.”

“Tái kiến.” Phạm Ý Hân loại bỏ mọi thứ miễn cưỡng mỉm cười, hướng ký túc xá đi đến, hơi gió lạnh ban đêm thổi trên khuôn mặt do kích động mà nóng lên của nàng, thoáng chút làm dịu đi tâm tình không yên trong nàng.

Nàng nghĩ, nàng thật là mệt mỏi, bất quá là một hồi ngu xuẩn hiểu lầm, cư nhiên sẽ làm nàng không khống chế được tính tình như thế, nàng thật sự là không thể làm gì hay mà.

Bất quá, tất cả việc này đều là do Trầm Văn Tề đáng giận làm hại, nếu không phải tối hôm qua hắn giả hảo tâm đưa nàng về ký túc xá, đêm nay lại ở trước mặt Hoàng Tuấn Minh biểu hiện ra một thái độ cùng nàng rất quen thuộc, những người khác cũng sẽ không hiểu lầm nàng cùng hắn có cái quan hệ ái muội gì.

Hừ, chỉ cần nhắc đến hắn, tuyệt đối không có chuyện tốt!

4. Chương 3

Hôm sau, Phạm Ý Hân dậy thật sớm, trải qua một đêm ngủ say, nàng tinh thần tỉnh táo, tươi cười đầy mặt, hướng về phía bạn cùng phòng còn đang trong lúc ngủ mơ lớn tiếng chào hỏi, “Sớm an.”

“Sớm an.....” Hoàng Duy Lệ còn buồn ngủ từ trong chăn ló ra, tâm trí vẫn có chút không rõ. “Tiểu Hân, người tinh thần thật tốt.”

“Là người rất tham ngủ, có biết hiện tại mấy giờ hay không?” Hứa Bội Quân khí định thần nhàn (khí tức ổn định, thần sắc thư thái) ngồi ở trước bàn học, đã sớm rửa mặt, mặc quần áo, tùy thời chuẩn bị xuất môn đi học.

“Mấy giờ?” Hoàng Duy Lệ đưa tay cầm lấy đồng hồ báo thức trên giường, vừa thấy thời gian, lập tức nhảy dựng lên, phát ra tiếng kêu sợ hãi, “A a a! Bây giờ bốn mươi phút!”

Phạm Ý Hân lắc đầu, cảm thấy vừa bực mình vừa buồn cười. “Đừng kêu, nhanh đi làm vệ sinh cá nhân, chuẩn bị đi học.”

“Ừ, chờ ta nga.” Nàng vội vàng xuống giường, vọt vào phòng tắm rửa mặt đánh răng.

Giải quyết một người, còn lại một người, Phạm Ý Hân chuyển hướng một người khác vẫn oa ở trên giường quý tham ngủ. “Bội Dung, người còn không rời giường nga?”

Hứa Bội Quân thản nhiên bỏ xuống một câu, “Tiểu Hân, đừng lãng phí thời gian, nàng không đi đâu.”

“Bội Quân, người rất hiểu ta nga.” Trương Bội Dung kéo nhanh chăn, ý thức không rõ lắm bầm, “Ta buồn ngủ quá, không đi đi học, các người đi trước đi.”

“Người nga.....” Phạm Ý Hân thở dài, đối với tính tình không thể thay đổi của nàng thật không làm gì được. “Thật sự là thua người rồi. Được rồi, dù sao môn học này lão sư cũng không điểm danh, buổi chiều học người nhất định phải nhớ rõ đi trước.”

“Ừ, được rồi, ta đã biết.” Nàng hàm hồ ứng một câu, lại lần nữa lâm vào mê man.

Lúc này, Hoàng Duy Lệ rửa mặt chải đầu xong, thay đổi quần áo, ba người đi ra cửa.

Trước khi đi học, vấn đề sinh hoạt quan trọng đầu tiên đó là — bữa sáng.

Ba người vừa mua xong bữa sáng, đang chuẩn bị rời khỏi cửa hàng ăn sáng, Hoàng Duy Lệ lại giống như phát hiện được đại lục mới, lôi kéo Phạm Ý Hân nho nhỏ thanh âm kêu, “Tiểu Hân, Tiểu Hân, người xem.”

“Nhìn cái gì a?” Nàng có chút mặc danh kỳ diệu.

Hoàng Duy Lệ chỉ hướng phía trái trước mặt. “Bên ngoài cửa hàng ăn sáng có một nam một nữ. Người nam kia không phải chính là đối thủ một mất một còn của người, Trầm Văn Tề tư công hệ sao?”

Phạm Ý Hân nheo mắt lại, hướng về phương hướng ngón tay nàng nhìn lại. “A, thật là hần. Di? Nữ sinh bên cạnh hần là ai?”

Cô gái đứng ở bên cạnh Trầm Văn Tề, mặc bộ quần áo màu tím nhạt, tóc dài buộc thành đuôi ngựa, ánh mắt thật to, cười rộ lên hai gò má mang theo lúm đồng tiền nhỏ, thập phần đáng yêu.

Hứa Bội Quân suy nghĩ một chút. “A, ta nhớ ra rồi, người nữ kia chính là học muội hội họa xã của chúng ta, Tạ Di Thanh tư công hệ.”

“Thật khó, ta nghĩ hần luôn luôn không gần nữ sắc.” Phạm Ý Hân tò mò nhìn bọn họ. Nàng biết Trầm Văn Tề luôn luôn được sự hoan nghênh của nữ sinh, không hề thiếu người ngưỡng mộ, bất quá, từ nhỏ đến lớn cũng chưa nghe nói hần cùng người nữ sinh nào kết giao, hiện tại Tạ Di Thanh này sẽ là chân mệnh thiên nữ của hần sao?

Hoàng Duy Lệ bởi vì có thể nhìn thấy chuyện lạ mà thập phần hưng phấn. “Hừ, nhỏ giọng chút, chúng ta nghe xem bọn hắn nói cái gì.”

Tạ Di Thanh thanh âm ngọt ngào truyền đến, tràn ngập hơi thở thanh xuân “Học trưởng, bữa sáng người muốn ăn cái gì? Ăn hamburger ở đây được không? Ta giúp người mua.”

Trầm Văn Tề mỉm cười, không cần nghĩ ngợi từ chối, “Học muội, ta tự mình mua là tốt rồi, không cần phiền toái.”

“Một chút cũng không phiền toái.” Tạ Di Thanh thâm tình chân thành nhìn hắn, hai gò má rất hồng, gương ngừng lại động lòng người. “Chỉ cần có thể giúp đỡ chiếu cố học trưởng, ta chuyện gì đều nguyện ý làm.”

“Thật sự không cần, ta vội vàng đi học, tùy tiện mua cái sandwich là tốt rồi.” Thật là, hắn bắt quá là muốn mua một bữa sáng, lại vừa vặn gặp được học muội, bị dây dưa 10 phút, đi học đều sắp muộn.

“Học trưởng.....” Tạ Di Thanh cắn môi, bởi vì hắn cự tuyệt mà thập phần khổ sở.

Trầm Văn Tề hoàn toàn bất vi sở động, nhanh chóng trả tiền cho chủ quán, cầm sandwich bước đi. “Học muội, tái kiến, ta đi đi học trước.”

“Học trưởng, đợi chút, ta cũng phải đi học, chúng ta cùng nhau đi!” Tạ Di Thanh lập tức đuổi theo, chính là không chịu buông tha.

Ba người Phạm Ý Hân thấy bọn họ đi xa, cũng chạy nhanh hướng thương học viện đi đến. Dù là đứng xem chuyện để tám, các nàng cũng không đã quên một chút còn phải đi học, vừa đi, một bên bắt đầu thảo luận chuyện mới vừa xảy ra.

“Oa, hảo si tình nga.” Hoàng Duy Lệ nháy mắt mấy cái, có chút cảm động.

“Có sao?” Hứa Bội Quân lạnh lùng đưa ra lời bình thực tế, “Ta chỉ cảm thấy có vẻ giống hao sắc, Trầm Văn Tề đối nàng căn bản một chút ý tứ đều không có, nàng còn quần quít lấy chết không đi, thực nhảm chán.”

Phạm Ý Hân nghiêng đầu, cảm giận bất bình nói: “Ta chỉ cảm thấy là Trầm Văn Tề kia rất ngu ngốc, mắt thấy con gái nhà người ta đáng yêu như vậy, lại đối hắn có tình cảm thâm thiết, hắn cư nhiên không chút cảm động nào, hắn rốt cuộc có phải nam nhân hay không?”

“Tiểu Hân.....” Hoàng Duy Lệ thật cẩn thận đánh giá nàng. “Người hy vọng Trầm Văn Tề cùng Tạ Di Thanh cùng một chỗ sao?”

“Ta?” Nàng sửng sốt một chút. “Chuyện bọn họ muốn ở cùng một chỗ hay không đâu có gì liên quan tới ta?”

Hứa Bội Quân ngấm nàng liếc mắt một cái, ý vị thâm trường. “Không liên quan chuyện của người sao?”

“Đương nhiên không liên quan chuyện của ta!” Nàng rốt cục chưa nói đã hiểu, tức giận nhú mày huy quyền. “Uy uy, cái tên đáng chết Trầm Văn Tề kia với ta một chút quan hệ đều không có, các người đừng đoán lung tung nga!”

Hứa Bội Quân mỉm cười, mang theo một chút ý xấu trong mắt trêu cợt ý tứ hàm xúc. “Nếu không quan hệ, người làm gì phản ứng mạnh như vậy?”

“Đáng ngờ đáng ngờ.” Hoàng Duy Lệ cũng đi theo ồn ào.

Phạm Ý Hân ấn cái trán phát đau, cảm thấy có chút vô lực. “Ta nào có phản ứng mạnh, ta đây là làm sáng tỏ cho chính mình được không?”

Hứa Bội Quân còn thật sự nhìn nàng. “Vậy người nói, người hy vọng hay không hy vọng bọn họ ở cùng một nơi?”

“Ta.....” Nàng nghĩ nghĩ, mới thật sự trả lời, “Không hy vọng.”

Hoàng Duy Lệ nhin không được bắt đầu nói về chuyện cũ “Người xem người xem, đã nói người cùng Trầm Văn Tề định có tình cảm ngoài quan hệ –”

“Trước hết nghe ta nói xong!” Nàng hét lớn một tiếng, làm người đi đường đều nhìn lại.

Hứa Bội Quân hướng Hoàng Duy Lệ đánh mắt “Mời nói, chăm chú lắng nghe.”

“Đầu tiên, ta cùng Trầm Văn Tề chỉ có thù hận, không có tình cảm.” Phạm Ý Hân thao thao bất tuyệt nói ra ý nghĩ của chính mình “Lại nói, Trầm Văn Tề là người trong ngoài không đồng nhất quỷ chán ghét, đáng đánh đòn đến chết, Tạ Di Thanh đáng yêu như vậy, cùng hắn ở cùng một chỗ căn bản là bạo trần thiên vật (chắc giống như phí của quý trời cho vậy), rất đáng tiếc, cho nên, ta là căn cứ vào trần trọng tâm tính học muội đáng yêu, mới không hy vọng tương lai của nàng chôn vùi ở trong tay Trầm Văn Tề –”

“Duy Lệ.”

“Bội Quân.”

Hứa Bội Quân cùng Hoàng Duy Lệ nhìn nhau, cầm tay đối phương, biểu tình giống nhau bất đắc dĩ.“Đi thôi, chúng ta vẫn là nhanh chút đi học có vẻ thực tế hơn.”

Nói xong, hai người nhanh hơn cước bộ đi về phía trước không hề để ý tới Phạm Ý Hân.

Nàng nhăn mặt nhăn mày một bên đuổi theo các nàng, một bên oán giận không ngớt “Uy uy, các người có thái độ gì vậy? Ta nói tất cả đều là thật! Là các người chính mình bảo ta nói, nói lại không tin.”

Hứa Bội Quân lắc đầu, không thèm nhắc lại, nhưng thật ra Hoàng Duy Lệ thở dài,“Đừng nói nữa, đi học đã sắp muộn, đi nhanh đi!”

“Các người!” Nàng tức giận đến dậm chân.

Kỳ quái, nàng nói tất cả đều là ý nghĩ thật sự trong lòng! Vì sao Duy Lệ cùng Bội Quân lại không tin? Lời nói của nàng không đáng tin như vậy sao?

Ai, dù sao chỉ cần việc gì liên quan đến Trầm Văn Tề, kết cục của nàng sẽ thực thảm, nàng đã sớm có thói quen, cũng chỉ có thể quen mà thôi.

Đêm công diễn hí kịch của Quốc mẫu hệ, đại lễ đường rất nhiều người tới, có thể nói là tình huống chưa bao giờ có, thính phòng chỗ ngồi đã kín, thậm chí ngay cả trước cửa ra vào người cũng đứng đầy.

Mà trước đài náo nhiệt, sau đài cũng ồn ào vô cùng.

“Làm sao bây giờ làm sao bây giờ? Người thật nhiều, ta hảo khẩn trương nga!” Người diễn nữ nhân vật chính đại nhị học muội Tô Nguyệt Uyển khẩn trương đòi mạng, càng không ngừng ở phía sau đài đi tới đi lui.“Học tỷ, ta nhất định sẽ quên từ.”

Phạm Ý Hân bồi ở bên cạnh nàng trấn an “Sẽ không, đừng lo lắng, các người trước đó tập luyện nhiều lần như vậy, không có vấn đề.”

“Học tỷ, nhưng là ta rất sợ hãi nga.” Tô Nguyệt Uyển trong ánh mắt thật to có chứa nước mắt, sợ đến độ mau khóc đi ra Phạm Ý Hân vội vàng khăn giấy, giúp nàng lau đi nước mắt trên mi mắt, cố gắng an ủi nàng “Ngoan nga, đừng sợ đừng sợ, không thể khóc nga, khóc như vậy sẽ làm hư lớp trang điểm, vậy rất khó coi.”

Trải qua sự xoa dịu của nàng, Tô Nguyệt Uyển cuối cùng bình tĩnh một chút, ngượng ngùng cười.“Cám ơn học tỷ.”

“Tốt lắm, người nghỉ ngơi trước một chút, đợi chút nên chuẩn bị lên đài, ta tới phía trước xem, cố lên nga.”

“Ân.”

Phạm Ý Hân đi đến hậu trường đi xuyên qua thính phòng tiêu sái trên đường, nhìn đến chỗ ngồi cơ hồ chật ních, nàng lộ ra mỉm cười vừa lòng.

“Hội trưởng.” Hoàng Tuấn Minh đi tới, cũng là tươi cười đầy mặt.“Hôm nay đến người so với năm rồi đều nhiều hơn.”

“Ân, việc này tổ về hoạt động chúng ta làm được thực thành công.” Nàng cười đến hết sức sáng lạn, mấy ngày liền cố gắng đã có thu hoạch, so với cái gì đều đáng để vui vẻ.

“Còn có.....” Hân muốn nói lại thôi.

“Làm sao vậy?”

“Rất nhiều người đều đang hỏi, tại sao không phải hội trưởng người diễn vai nữ nhân vật chính.....”

Sự xinh đẹp của hội trưởng thật sự không phải chỉ có người trong hệ bọn hân nghĩ vậy, mà là toàn bộ mọi người trong trường công nhận hoa hậu giảng đường, từ khi hội trưởng nhập học tới nay, mỗi một công diễn hí kịch, kỳ thật không ít người đã đề nghị hội trưởng đảm nhiệm nữ nhân vật chính, hội trưởng cố tình một mực cự tuyệt, nói cái gì cũng không chịu nhận.

Sắc mặt nàng lược trầm, có chút không quá cao hứng. “Ta đã nói rồi, ta đối diễn xuất không có hứng thú, hơn nữa cũng không có khiếu biểu diễn trời cho, nếu là làm cho có hứng thú, cứ để đồng học có tài đi phát huy hay hơn.”

Lại nói, mọi người đều muốn kêu nàng diễn nữ nhân vật chính, là vì cái gì? Còn không phải là vì diện mạo của nàng sao, nàng không nghĩ trở thành bình hoa chỉ có dung mạo lại không biết tự lượng sức mình đâu.

Mặt hân đỏ lên. “Làm sao có thể, ta cảm thấy hội trưởng làm nữ nhân vật chính lại rất thích hợp bất quá –”

“Người rất thích hợp làm nữ nhân vật chính?” Giọng nam sung sướng ôn hòa từ phía sau hai người truyền đến, trong nét cười mang theo ý tứ. “Xem ra quốc mạo hệ tuyển người ánh mắt rất đặc biệt.”

“Trầm Văn Tề?” Phạm Ý Hân biến sắc, mấy ngày nay oán hận chất chứa cứ như vậy bùng nổ “Nơi này là hậu trường công diễn hí kịch của quốc mạo hệ, không phải nhân viên công tác không thể tiến vào, người tiến vào làm cái gì?!”

Trầm Văn Tề thanh thoi tựa vào góc tường “Hừ, nhỏ giọng chút, hiện tại đang trong lúc chuẩn bị, người không hy vọng quấy rầy đến nhóm diễn viên đang cố gắng bồi dưỡng cảm xúc chứ?”

“Vô nghĩa!” Nàng vọt tới trước mặt hân, đè thấp thanh lượng, tức giận lại áp chế không được. “Vì không quấy rầy nhóm diễn viên, mới không được để người không liên quan tiến vào, người là người ngoại hệ còn không mau đi ra ngoài cho ta!”

“Đừng kích động, ta cũng không phải là muốn đến quấy nhiễu diễn viên, ngược lại là tới an ủi diễn viên.”

Phạm Ý Hân hoang mang nhíu mày. “Có ý tứ gì?”

“Đêm nay nữ nhân vật chính Tô Nguyệt Uyển, là bạn gái đồng học ta, đồng học ta lo lắng nàng luống cuống, riêng ở trước lúc bắt đầu diễn đến bởi nàng nói chuyện phiếm, làm cho nàng thả lỏng tâm tình. Về phần ta, là đồng học ta bảo ta bởi hân đến, hân nói chính mình một người đến rất ngại ngùng, cứng rắn kéo ta đi theo.”

“Thật vậy sao?” Nàng sững sốt một chút, quay đầu hỏi Hoàng Tuấn Minh đang đứng một bên “Bạn trai Nguyệt Uyển thật sự là người tư công hệ sao?”

Hoàng Tuấn Minh gật gật đầu. “Àn, hình như là vậy, nàng buổi chiều theo ta đề cập qua, nói bạn trai nàng sẽ đến vì nàng cổ vũ tinh thần.”

Trầm Văn Tề mỉm cười lại bỏ thêm một câu “Người nếu còn chưa tin thì có thể vào xem, đồng học ta đang ở bên cạnh bởi nàng.”

“Không cần.” Nàng cắn răng, bài trừ một cái mỉm cười cứng ngắc. “Cho dù người thật sự cùng đi đến, người một người ngoài hệ nhân đứng ở nơi này, sẽ ảnh hưởng công tác chuẩn bị của chúng ta, người tốt nhất vẫn là đến bên ngoài chờ đi.”

Nàng đuổi hân cũng không phải là xuất phát từ tư oán, mà là hân thật sự nhìn rất được, chỉ đứng ở chỗ này, liền đưa tới vô số ánh mắt ái mộ, bao gồm nhân viên công tác nữ hân là bạn rạn không chịu nổi cùng nhóm diễn viên, nếu để cho hân vẫn đứng ở chỗ này, sợ là mọi người đều vô tâm chuẩn bị diễn xuất sắp xảy ra.

“Sẽ sao?” Trầm Văn Tề nhíu mày, miệng nói lời khiêm tốn lại kinh ngạc, cũng không rất thật tình. “Ta như thế nào không biết là lực ảnh hưởng của ta lại lớn như vậy?”

Hắn trong lời nói mang trêu chọc, bởi vì hắn vẫn nhớ rõ chuyện hắn hẹn nàng cùng nhau ăn bữa tối, lại bị nàng kiên quyết cự tuyệt.

“Ta cũng không cảm thấy!”

Phạm Ý Hân khoe miệng co rúm, trả lời không chút do dự. Tự đại thói thí quý (giống như đồ tự cao tự đại zậy), rõ ràng rất đắc ý, lại còn muốn giả dạng làm một bộ dạng khiêm tốn, thực kém cỏi!

Con người đen hiện lên một tia áp lực tức giận. “Người đã không cảm thấy, liền tỏ vẻ ta không có lực ảnh hưởng, sẽ không đối với việc các người chuẩn bị công tác tạo thành trở ngại, ta tự nhiên cũng không cần rời khỏi.”

Nàng cũng thật không mắt! Không phải hắn tự đại, mà là hắn thật sự được nữ nhân hoan nghênh, chỉ có nàng cố tình, luôn đem hắn trở thành địch nhân đối đãi, động một chút liền cùng hắn tranh cãi.

Phạm Ý Hân trừng lớn mắt, nổi giận đùng đùng. “Gọi người rời đi liền rời đi, nói nhiều lời vô nghĩa như vậy làm cái gì?!”

Nàng cơn tức vừa lên đến, cũng bất chấp chú ý âm lượng cùng hình tượng, lập tức đưa mọi ánh mắt của người khác tập trung lại.

“Hội trưởng.....” Hoàng Tuấn Minh đứng ở một bên, khuyên cũng không phải, nghe cũng không phải, chỉ cảm thấy chính mình hoàn toàn không thể chen vào hai người đang nói chuyện, tâm tình thập phần phức tạp.

Trầm Văn Tề so với nàng bình tĩnh hơn, sớm đem ánh mắt tò mò quanh mình tất cả thu vào đáy mắt. “Phạm hội trưởng, thỉnh chú ý một chút, hiện tại người ảnh hưởng công tác chuẩn bị biến thành người.”

“Di?” Phạm Ý Hân lúc này mới chú ý tới chính mình vừa tức đến quên hết tất cả, mặt đỏ lên cười, vừa tức vừa giận, nàng đề thấp thanh lượng, giận cơn hắn. “Đáng giận, đều là người làm hại!”

“Lại là ta làm hại?” Hắn thở dài, thập phần vô tội. “Ta chỉ là đứng ở nơi này, rõ ràng là người chủ động đến đuổi ta, cùng ta khắc khẩu, hiện tại đổ tất cả thành sai lầm của ta?”

Nàng oán hận trừng hắn liếc mắt một cái, hạ tối hậu thư “Ít nói nhảm! Ta hỏi người, người rốt cuộc muốn đi quan sát xung quanh một chút để chờ hay không?”

“Muốn, đương nhiên muốn.” Trầm Văn Tề nở nụ cười, biết nàng đã tức giận đến cực hạn, cũng không lại tiếp tục chọc nàng “Ta hiện tại phải đi, nếu không đi, ta sợ đợi chút nữa sẽ có người động thủ bắt động khẩu.”

Phạm Ý Hân giận dữ phản cười. “Người biết vậy là tốt rồi, còn không mau đi!”

Hắn hướng nàng vẫy vẫy tay, cười đến ôn hòa có lẽ. “Tối nay gặp, chúc các người công diễn thành công.”

“ Nhất định vậy, tái kiến.” Nàng quay đầu, không hề để ý đến hắn.

Hoàng Tuấn Minh từ đầu tới đuôi đều bị để ở một bên, cảm tưởng chỉ có một, đó là –

Chỉ cần Trầm Văn Tề xuất hiện trước mặt hội trưởng như hiện tại, hội trưởng trong mắt cũng chỉ có hắn, cảm xúc hoàn toàn bị hắn tác động, đã quên sự tồn tại của người khác.....

Ai, hắn nghĩ, hắn thật sự nên bỏ cuộc.....

Hí kịch công diễn thập phần thành công, đại phục đường chật ních người xem đến từ các hệ sở* (*cái này giống như một khoa của trường đại học zậy), đến khi màn kết thúc vừa xong, vỗ tay như sấm, diễn viên cùng khán giả cảm xúc đều thực phần khởi, khi diễn viên cùng nhân viên công tác chào cảm ơn, đều nhin không được khóc đi ra.

Nhiều ngày vất vả, tất cả giờ khắc này có hồi báo, cái loại cảm động này, thỏa mãn, là ngôn ngữ vốn không thể miêu tả.

Phạm Ý Hân đứng ở dưới đài, mang theo vui mừng mỉm cười, chính là, ở giờ phút nàng cảm động này, người đáng ghét lại xuất hiện.

“Chúc mừng, công diễn thật sự thực thành công.” Trầm Văn Tề đứng ở bên cạnh nàng, cười hướng nàng chúc.

“Đương nhiên, ta sớm nói qua.” Nàng cũng không liếc hắt một cái. “Hiện tại công diễn đã xong, người với đồng học người cũng nên rời khỏi đi.”

“Đuổi ta đuổi nhanh như vậy?” Hắc khê nhú mày.

Phạm Ý Hân rút cục nhìn phía hắc, ngoài cười nhưng trong không cười. “Nào có chuyện đó, đại lễ đường là nơi công cộng, ai đều có thể đến, ta cũng không cái tư cách cùng quyền lợi đuổi người kia.”

Trầm Văn Tề đang muốn mở miệng, nhóm nhân viên công tác hí kịch công diễn lại tại lúc này đi tới. “Hội trưởng, chúng ta một chút muốn mở tiệc chúc mừng, người cũng cùng nhau đến đây đi?”

Phạm Ý Hân cười gật gật đầu. “Hảo, mọi người cùng đi đi.”

“Cái kia.....” Nhân viên công tác giữa có mấy người học muối, người người mặt đỏ cùng thực thấu phiên gia giống nhau (chắc giống như mình nói đỏ như gấc ak), e lệ hỏi Trầm Văn Tề “Trầm học trưởng, người muốn cùng nhau đi không?”

Phạm Ý Hân hoảng sợ, nhanh chóng ngăn cản “Đợi chút, hắc cũng không phải đệ tử của quốc mẫu hệ, chúng ta người trong hệ làm tiệc chúc mừng, tìm hắc cùng đi không phải rất kỳ quái sao?”

“Sẽ không, nhiều người thì náo nhiệt thôi! Hơn nữa bạn trai Nguyệt Uyển cũng phải đi, bạn trai nàng là đồng học của Trầm học trưởng, cùng đi cho có bạn thôi!” Nhóm học muối khó được có cơ hội tiếp cận bạch mã vương tử trong cảm nhận, như thế nào cũng không chịu bỏ cuộc. “Hơn nữa địa điểm chúc mừng là quán ăn bên cạnh ký túc xá nam, rất thuận tiện.”

Phạm Ý Hân âm thầm thở dài. “Tùy tiện, các người vui là tốt rồi, ta đi trước.”

Mặc kệ, nếu là Trầm Văn Tề thật sự đi tham gia tiệc mừng công, nàng ngồi cách hắc xa một chút, làm như không thấy hắc đi.

“Học trưởng, cùng đi đi!” Nhóm học muối chen chúc bên cạnh Trầm Văn Tề, người một lời, ta một lời năn nỉ. “Khó được mọi người vui vẻ như hôm nay, cùng đi ăn một chút nói chuyện phiếm đi!”

Đồng học Trầm Văn Tề cũng đã đi tới. “Văn Tề, cùng đi đi.”

“Không được, ta sáng mai còn có khóa.” Cho dù là cự tuyệt, mỉm cười của hắc vẫn là ôn hòa có lễ như vậy. “Ta về trước ký túc xá trước, các người chậm rãi vui chơi, tái kiến.”

“Được rồi, ngày mai gặp.”

Trầm Văn Tề đi ra đại lễ đường, gặp Phạm Ý Hân một mình đi ở phía trước, hắc không chút nghĩ ngợi đuổi theo. “Uy, đợi chút!”

Vừa nghe đến thanh âm của hắc, Phạm Ý Hân cũng không quay đầu lại cước bộ nhanh hơn.

Trầm Văn Tề bỏ qua quát to, trực tiếp chạy chậm bước đuổi theo nàng.

Thấy hắc đuổi theo, nàng tức giận hỏi: “Làm sao?!”

Hắc lộ ra chiêu bài tươi cười. “Không có việc gì, chính là ta vừa vặn phải về ký túc xá, liền cùng nhau đi thôi.”

“Ai muốn cùng đi với người!” Phạm Ý Hân hướng hắc giả trang mặt quỷ. “Hiện tại trên đường người rất nhiều, vì an toàn thật sự, ta chính mình đi thì tốt rồi.”

“Tùy người.” Hắc cố ý kích nàng. “Dù sao người luôn luôn lòng dạ hẹp hòi, thích nhớ thù, không muốn cùng nhau đi thì thôi, nhưng về nhà đừng hướng ba mẹ ta cáo trạng, nói ta khi dễ người.”

Nàng tức giận đến trừng hắc liếc mắt một cái. “Ai lòng dạ hẹp hòi, thích nhớ thù? Đều là người đến gây chuyện với ta trước! Mỗi lần đều cố ý chọc giận ta, còn giả một dạng vô tội, lừa mọi người xoay quanh, tưởng ta thích cùng với người so đo.”

“Người còn nói ta, rõ ràng có người không có việc gì làm liền thích tìm ta phiền toái, động một chút sẽ theo ta so đông với so tây, so xong thua còn không chịu phục, đem sai quấy tất cả đều đổ lên đầu ta.”

Hắn thật sự giả bộ không hiểu, nàng vì sao luôn nhằm vào hắn khắp nơi, cùng hắn làm trái lại?

“Uy uy, người ác lại cáo trạng trước.....”

Dọc theo đường đi, hai người liền như vậy tranh cãi âm ỉ không ngớt, bất tri bất giác đã đi đến bên ngoài ký túc xá nam sinh.

Trầm Văn Tề hướng nàng nháy mắt mấy cái, trêu tức mà bốn cợt. “Ngủ ngon. Cảm ơn người ‘Đưa’ ta trở về.”

“Ai đưa người! Bậy bạ!” Nàng nói xong quay đầu bước đi, đến vẫy tay nói lời từ biệt nói tái kiến đều bỏ qua, căn bản không nghĩ cùng hắn ở bên ngoài ký túc xá nam sinh nói nhiều chuyện tào lao, miễn cho lại có chuyện lời đồn đãi nhằm nhĩ xuất hiện.

Tiệc mừng thành công vui vẻ cùng nhóm học đệ học muội đáng yêu đang chờ nàng, nàng mới không cần vì quỹ chán ghét ở nơi này lãng phí thời gian đâu.

Mà về phương diện khác, Trầm Văn Tề sau khi trở lại ký túc xá, mới đi đến phòng ngủ, liền đón nhận một đám đồng học không có hảo ý, bốn người một phòng, phòng ngủ có treo tứ bình*, giờ lại chứa hơn mười nam sinh, có thể nói là chật chội không chịu nổi. (*Bốn bức tranh treo trên tường nhà, thường được vẽ nguyên bộ, mỗi bức một ý nghĩa)

Hắn kinh ngạc nhíu mày: “Các người tại sao đều đến đây?”

“Trầm Văn Tề.....” Bạn cùng phòng thứ nhất âm trầm trừng mắt nhìn hắn, giọng điệu không tốt. “Vừa nãy có người ở dưới lầu nhìn thấy người cùng hoa hậu giảng đường cùng nhau đi trở về?”

“Hoa hậu giảng đường?” Hắn đem túi xách buông, ra vẻ không biết. “Ai?”

“Người còn giả ngu! Chính là Phạm Ý Hân của quốc mẫu hệ!”

“Nga, nàng nga.”

Một đồng học khác nóng vội hỏi: “Người cùng nàng vì sao lại đi cùng nhau?”

Trầm Văn Tề biết không nói rõ ràng, bọn họ sẽ không chịu để yên, liền đáp: “Không phải cùng nhau, là tiện đường, ta bồi người khác đi xem hí kịch công diễn của quốc mẫu hệ, sau khi công diễn kết thúc, nàng đi tham gia tiệc mừng thành công, địa điểm vừa lúc ở bên cạnh ký túc xá nam sinh, cho nên tiện đường cùng nhau đi trở về.”

“Đáng giận! Người là tên có vận may, bình thường một đồng học tỷ, học muội vây quanh người chưa đủ, hiện tại người ngay cả Phạm Ý Hân đều ra tay, hơi quá đáng!”

Hắn khẽ nhíu mày, bỏ qua ôn hòa tươi cười, nghiêm túc nói rõ, “Đừng nói lung tung, ta cùng nàng không phải loại quan hệ này.”

“Vậy người rốt cuộc cùng nàng nhận thức như thế nào! Nói các người giống bằng hữu, lại suốt ngày cãi nhau; Nói các người không phải bằng hữu, thái độ lại thân thiết đến mức khiến người khác đổ kỵ.”

Hắn đi ra ghé dựa gối xuống, thản nhiên bỏ xuống hai chữ “Bí mật.”

Quan hệ của hắn cùng Phạm Ý Hân, cũng không phải đơn giản nói hai ba câu có thể nói được rõ ràng, huống hồ, hắn cũng không tất yếu hướng bọn họ những người không liên quan giải thích đi.

“Quá đáng thật!”

“Rất gian trá!”

“Tử thần bí chủ nghĩa!”

Thanh âm bất mãn oán giận nổi lên thật khổ cực, một đám nam sinh khí huyết sôi trào hận không thể xông lên phía trước giữ chặt hắn đòn hiểm một chút, bất quá, bọn họ chỉ dám tâm động không dám xúc động.

Trầm Văn Tề xem ra nhã nhặn ôn hòa, kỳ thật cường tráng thật sự, còn học qua nhiều năm Taekwondo, nếu thực sự động đến, bọn họ không biết có chiếm được lợi ích gì không; Lại nói, nếu thật sự thương đến hắn, ở trên khuôn mặt tuần tú của hắn lưu lại vết thương, như vậy bọn họ lập tức sẽ biến thành kẻ địch của nữ sinh toàn hệ thậm chí là toàn trường, bọn họ cũng không ngốc như vậy.

Trầm Văn Tề căn bản không để ý tới kháng nghị của bọn họ, kính tự hạ lệnh tiễn khách “Tốt lắm, đều nói xong rồi, các người hồi phòng ngủ đi thôi.”

Các nam sinh gãi gãi đầu, cho dù không cam lòng, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn rời đi.

Cho dù Trầm Văn Tề không có nói rõ, bọn họ cũng cảm giác ra hắn cùng Phạm Ý Hân giao tình không phải là ít, tuyệt đối không phải là bằng hữu bình thường.

Bọn họ từng nghĩ sẽ tốt đẹp cùng hoa hậu giảng đường nói chuyện tình cảm luyện ái! Ô ô..... Trời thật bất công nha!

5. Chương 4

Đầu hạ, mùa tốt nghiệp, nóng bức mà bận rộn.

Trong trường học, một đám đệ tử ở các địa điểm có cảnh xinh đẹp chụp chung hình đoàn thể, làm kỷ niệm ngày sau. Sau khi rời đi trường học, mọi người đem các dự định này nọ, vì tiền đồ của mình dốc sức làm, nhưng là, trong bốn năm bồi dưỡng ra tình nghĩa sâu đậm, chính là vĩnh hằng không thay đổi.

“Tiểu Hân! Mau tới đây chụp ảnh.” Hoàng Duy Lệ cầm máy chụp ảnh, lớn tiếng hét to.

“Đến đây đến đây.” Phạm Ý Hân kéo Hứa Bội Quân, cười chạy đi qua.

“Bội Dung, đứng bên trái một chút.”

“Nơi này được không?” Trương Bội Dung kéo kéo váy, khăn trương để ý quần áo.

“Vị trí vừa vặn, đừng nhúc nhích nga, ta tìm người khác giúp chúng ta chụp.” Hoàng Duy Lệ lao đi tìm đồng học cùng lớp giúp đỡ, lập tức chạy chậm bước đến bên cạnh ba người, chọn xong tư thế, lộ ra tươi cười sáng lạn nhất.

Phạm Ý Hân đứng ở giữa, một tay nắm cả Hứa Bội Quân, một tay khoát Trương Bội Dung, cười đến cực kỳ vui vẻ, bốn cô gái tính tình đa dạng giờ đứng ở cùng nơi, một trong số đó lại là hoa hậu giảng đường xinh đẹp nhất, đồng học đi ngang qua đều nhìn không được nhìn thêm vài lần.

“Phạm đồng học.....” Cũng là nam sinh tốt nghiệp như nàng, Ở bên cạnh đồng học đi tới, đỏ mặt, có chút thẹn thùng.

“Có việc sao?” Nàng đây là biết rõ còn cố hỏi, bởi vì cùng loại tình huống sớm phát sinh qua rất nhiều lần.

“Ta là ngoại văn hệ đại tứ Trương Thượng Hùng.” Nam sinh kia căn bản không dám nhìn mắt nàng, cúi đầu, đáp ứng “Cái kia..... Ta vẫn thực ngưỡng mộ người..... Tốt nghiệp xong, chúng ta có thể tiếp tục liên lạc, kết giao hay không.....”

Một bên Hứa Bội Quân, Hoàng Duy Lệ cùng Trương Bội Dung cơ hồ đồng thời hít hồi khí, có chút đồng tình người này nhất định thất vọng thương tâm.

Quả nhiên, Phạm Ý Hân trả lời chính như các nàng dự đoán –

“Thật có lỗi, tốt nghiệp xong ta có tính toán khác, tâm ý của người ta không thể nhận, cảm ơn người.” Nàng mỉm cười, dùng từ thực ôn hòa, thái độ cũng rất kiên định.

“A..... Vậy..... Ta đây không quấy rầy người, bye bye.” Trương Thượng Hùng ngậm người một chút, chỉ có thể cố nén bi thống, bảo trì phong độ rời đi.

“Ai, lại một phát phá tan tâm nam nhân ngay thơ.” Hoàng Duy Lệ rung đùi đắc ý, miệng toái toái nhớ kỹ “Tiểu Hân, người có tính qua hay không, bốn năm đại học, người làm bi thương bao nhiêu tâm nam nhân?”

Hứa Bội Quân trừng nòng liếc mắt một cái. “Duy Lệ, đừng nói bậy, Tiểu Hân chính là cự tuyệt đối phương kì hảo, cũng không phải cố ý đá thương người.”

“Ta biết, nhưng là những nam sinh vẫn vẫn sẽ rất thương tâm, giống người mới nãy của ngoại văn hệ, ta cảm thấy hẳn giống như mau khóc đi ra.”

Trương Bội Dung vầy vầy tay, giống nhau cảnh tượng gặp qua nhiều lắm, nàng đã muốn không đồng tình. “Ai nha, nhân sinh từ xưa ai không từng đau lòng, đau lòng một lần, hai lần không chết được.”

Phạm Ý Hân nhẹ nhàng thở dài. “Nói thật, ta cũng không tính làm bọn họ thương tâm, bất quá ta thật sự có tính toán khác, đành phải cự tuyệt bọn họ.”

Hoàng Duy Lệ tò mò hỏi: “Tiểu Hân, người tốt nghiệp xong rồi cuộc có tính toán gì?”

“Tốt nghiệp xong, ta tính đến công ty mẫu dịch của nhà ta đi làm, tuy rằng là ba mẹ ta chính mình mở công ty, nhưng vẫn nên bắt đầu học từ thấp lên, muốn học một đồng thứ, việc đòi mạng, làm sao có thời giờ nói chuyện yêu đương!” Trương Bội Dung gật gật đầu. “Đúng nga, lúc trước người nghỉ đông và nghỉ hè đều ở công ty nhà mình làm công, hiện tại tốt nghiệp lại đi làm, vừa vặn dùng đến kiến thức đã học.”

“Àn, lúc trước chính bản thân ta có hứng thú, vừa vặn cũng đối ba mẹ ta có công ty giúp đỡ, cho nên mới đọc quốc mẫu hệ.”

Hoàng Duy Lệ không thay đổi bản tính tám chuyen, hưng trí ngẩng cao đầu truy vấn: “Nhưng là Tiểu Hân, tốt nghiệp là tốt nghiệp, công tác là công tác, luyến ái cũng không thể không nói?”

“Ta lại chưa nói không nói chuyện đó.” Phạm Ý Hân tà nghệ nòng liếc mắt một cái.

“Nhưng là người tiến đại học đến bây giờ đều đã tốt nghiệp, một đồng nam sinh tỏ tình với người, người còn chưa có đáp ứng qua ai, muốn nói chuyện luyến ái, dù sao cũng phải cho người khác cơ hội trước đi?”

“Duyên phận chưa tới.” Phạm Ý Hân nghiêng đầu cúi đầu nghĩ, có chút tiếc nuối. “Tuy rằng bọn họ đều rất tốt, nhưng là ta đối bọn họ chính là không cảm giác.”

“Vậy người cảm thấy cái dạng nam sinh gì sẽ làm người có cảm giác đây?”

“Các tiểu thư.” Hứa Bội Quân tránh ở một bên tránh ánh nắng, sắp bị ánh nắng nóng bức nhanh chóng làm hôn mê, nòng bắt mắt hí hí mắt, “Thái dương thật lớn, dù sao cũng không còn sớm chụp xong rồi, chúng ta đổi nơi khác tán gẫu đi?”

“Hảo, chúng ta đây đi quán cà phê trường học tốt lắm, chỗ có máy lạnh, chúng ta có thể vừa ăn điểm tâm vừa nói chuyện phiếm.”

Bốn người hướng quán cà phê trường học đi đến, đi vào, còn có bồi bàn đến nơi, các nòng đi theo bồi bàn mới đi đến vị trí đã giữ, còn chưa có ngồi xuống, Phạm Ý Hân liền biến sắc, bởi vì vị trí bàn bên cạnh đã có người ngồi, hơn nữa đúng là đối thủ một mắt một còn của nòng Trần Văn Tề!

Trần Văn Tề một người ngồi một mình, trước mặt để mấy bản nguyên văn thư rất nặng cùng một ly đồ uống lạnh. Ký túc xá không có máy lạnh, hẳn hẳn là cũng là đến quán cà phê tiêu giải nhiệt.

Ba nữ sinh khác vừa nhìn thấy Trần Văn Tề, hành động đầu tiên là quay đầu xem biểu tình của Phạm Ý Hân trước, sau đó ba người nhìn nhau, tâm tình chờ xem kịch vui, chậm rãi đợi hai người phản ứng.

Mở miệng trước là Trần Văn Tề, vẫn như bình thường, ở trước mặt mọi người, tươi cười của hắn tao nhã, thái độ cũng là nho nhã có tổn hại. “Ngọ an.”

“Ngọ an.” Phạm Ý Hân tâm không cam, lòng không muốn mở miệng, cố nén xúc động muốn đổi chỗ ngồi, bất quá vẫn cố ý chọn nơi cách Trần Văn Tề xa nhất ngồi xuống.

Trần Văn Tề nhú mày, cũng không nói nhiều.

Bốn nữ sinh gọi đồ uống, bắt đầu nói chuyện phiếm.

“Đến đến đến, tiếp tục đề tài vừa nói lúc này.” Hoàng Duy Lệ hưng trí bừng bừng hỏi: “Tiểu Hân, người thích rốt cuộc là cái gì loại hình mẫu nào?”

“Ta.....” Phạm Ý Hân nhú nhú mày, cổ kị Trầm Văn Tề một bên, trong lúc nhất thời không hiểu được trả lời như thế nào.

Quán cà phê khách nhân cũng không nhiều, các nàng ngồi lại là vị trí góc, hẳn chỉ cần có tâm tư nghe, thực dễ dàng có thể nghe thấy các nàng đối thoại, chuyện các nàng nói cũng không phải đại sự gì, nhưng lại là tâm tư của con gái, nếu bị Trầm Văn Tề nghe được..... Quá mất mặt nga!

“Duy Lệ, người hỏi như vậy rất trực tiếp.” Hứa Bội Quân uống một ngụm nước chanh lạnh lẽo, giống như lơ đãng liếc Trầm Văn Tề một bên liếc mắt một cái.

Nàng loại nào sâu sắc, cho dù Phạm Ý Hân cùng Trầm Văn Tề chỉ có ngắn gọn lên tiếng chào, sau sẽ không tiếp tục nói chuyện với nhau, nàng vẫn có thể dễ dàng cảm nhận được hai người trong lúc đó vẫn có cái loại sóng ngầm di động quỹ dị lại ái muội.

“Bằng không muốn hỏi như thế nào?”

“Ai nha, có một số việc hỏi quá rõ ràng sẽ không hảo ngoà còn thú vị.” Nàng cười yếu ớt, trong lời nói có ý “Ta cảm thấy lấy việc tùy duyên tốt nhất.”

“Ý của người là.....” Trương Bội Dung quấy trà sữa trân châu, nghiêng đầu suy tư “Tiểu Hân duyên phận còn chưa tới sao?”

“Không tới?” Hứa Bội Quân tươi cười sâu sắc, có loại biến hoá kỳ lạ nói không nên lời.

“Này, Bội Quân, người cười thật sự khủng bố nga.....” Phạm Ý Hân chỉ cảm thấy sống lưng lạnh, không chịu được rung mình một cái.

“Là ta cười đến khủng bố, hay là người có lòng nghi ngờ sinh ám quỷ?” Hứa Bội Quân chậm rãi cắn lên cục đá “Ta cảm thấy ta cười vẫn giống như bình thường.”

“Đợi chút.” Hoàng Duy Lệ lòng hiếu kỳ nhiều nhất nhin không được xen mồm “Bội Quân, người nói còn chưa xong.”

“Ta nói, duyên phận Tiểu Hân không phải không tới, rất có khả năng đã sớm đến, chính là nàng cùng đối phương cũng chưa phát giác ra được.”

“A?” Phạm Ý Hân nghe vậy tròng lớn mắt, không thể tin.

Hoàng Duy Lệ cùng Trương Bội Dung còn lại là sững sốt một chút, thế này mới hiểu được hàm nghĩa trong lời nói nàng, hai người lập tức hướng Trầm Văn Tề nhìn lại, chỉ thấy hắn thần sắc trấn định, ánh mắt dừng ở trên sách, tựa hồ hoàn toàn không đem đối thoại của bốn người nghe vào.

Phạm Ý Hân khoe miệng co rúm, cười đến có chút miễn cưỡng: “Bội Quân, người suy nghĩ nhiều quá, duyên phận của ta nhất định còn chưa tới, nếu đến, ta làm sao có thể không biết.”

“Cái gì cũng có thể.”

“Đương nhiên có khả năng.”

Trương Bội Dung cùng Hứa Bội Quân đồng thời mở miệng, không chút lưu tình bác bỏ cách nói của nàng.

“Các người.....” Phạm Ý Hân mở miệng muốn giải thích, nhưng lại không thể nói hai ba câu đã có thể nói rõ ràng; Nhưng nếu không giải thích, không phải đại biểu nàng cam chịu loại phỏng đoán không có căn cứ chính xác này sao? Nàng tiến thoái lưỡng nan, mà đầu sở đắc tội làm hại nàng xấu hổ như thế lại an vị ở một bên, làm tâm tình của nàng lại kích động.

Nàng thở sâu, thử bình tĩnh tâm tình lại: “Dù sao, tóm lại một câu, cảm tình của ta chỉ có ta tự mình rõ ràng nhất, các người cũng không phải ta, làm sao có thể biết được rõ ràng.”

Hứa Bội Quân cười nhạo một tiếng: “Tục ngữ nói: [trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường], Tiểu Hân, người hẳn là cũng nghe qua chứ.”

“Hắc mị hắc mị.”

“Bội Quân nói có đạo lý nga.”

Tổ hai người hát đệm lại lần nữa xuất hiện.

Đổi mặt này ba người bạn cùng phòng cố chấp, Phạm Ý Hân chỉ cảm thấy đau đầu, “Ai, thật sự là tú tài gặp được binh, có lý cũng nói không rõ, ta mau bị các người làm tức chết rồi!”

Hứa Bội Quân cười nói “Ta chỉ cảm thấy ta có vẻ giống tú tài, người mới như là binh rất không phân rõ phải trái.”

“Được được, tú tài đại nhân, tiểu binh ta không địch lại ngài khéo nói, buông tha cho ta.” Nàng lắc lắc đầu, trả tiền đồ uống: “Ta đi về trước sửa sang lại mọi thứ, bye bye.”

Các nàng chính là thích nháo, dù sao sẽ tốt nghiệp, sau này cũng nghe không thấy những lời tám chuyện không hề có căn cứ đó, để tự các nàng nói đi.

“Đợi chút.” Thấy nàng phải đi, ba nữ sinh mới giật mình thấy hình như đùa hơi quá, vội vàng thanh toán, cùng nàng cùng nhau rời đi.

Lúc này, Trầm Văn Tề mới ngẩng đầu, nhìn bóng dáng bốn người đi xa ngoài cửa thủy tinh, ánh mắt chớp động, mang theo một chút suy nghĩ sâu xa khó giải.

Sau lễ tốt nghiệp, nhóm người tốt nghiệp đều chuyển ra ký túc xá, Phạm Ý Hân tạm biệt ba vị bạn tốt, mang theo một đồng hành lý về nhà, vài giờ sau, thật vất vả mới sửa sang lại xong một đồng sách cùng quần áo, nàng lười biếng ngã vào trên giường, cảm thấy mau mệt chết.

“Tiểu Hân, sửa sang lại xong rồi sao?” Thanh âm Phạm mẫu dịu dàng từ phòng ngoài truyền đến.

Nàng đem mặt chôn ở gối đầu, mơ hồ không rõ lên tiếng “Àn.”

“Buổi tối mẹ hẹn người Trầm gia đến ăn cơm, con đợi chút xuống dưới giúp mẹ chiếu cố.”

“Đi?” Phạm Ý Hân nhảy dựng lên: “Mẹ, mẹ là hẹn Trầm bá bá, Trầm bá mẫu sao?”

“Đúng, còn có Tiểu Tề.” Tiểu Tề chính là Trầm Văn Tề, Phạm mẫu đối hân ấn tượng vô cùng tốt, cho rằng hân là đứa nhỏ nhu thuận thông minh lại có lễ phép hảo.

Phạm Ý Hân nhú mày: “Trầm Văn Tề cũng tới nga.”

“Đương nhiên rồi. Ngoan, mau xuống dưới hỗ trợ, vài năm nay con cùng Tiểu Tề đều trọ ở trường, mọi người khó có thể tụ cùng một chỗ, buổi tối ta cần phải làm nhiều đồ ăn ngon hơn một chút.”

Cứ lấy việc gia cảnh giàu có, muốn được người làm sửa sang lại nhà cửa rất tốt, Phạm mẫu lại thích tự mình làm mọi thứ, không muốn qua tay người khác.

“Được.....” Phạm Ý Hân đáp hữu khí vô lực, không hề có nửa phần chờ mong.

Ai, mới nói ở trường học luôn cùng quỷ chán ghét kia chạm trán, thật vất vả học xong, nàng nhanh chóng đem báo cáo giao ra, tính về nhà để có được vài ngày thanh tĩnh, lại không nghĩ rằng hân cũng chuyển trở về, thật là.

Thầm oán là thầm oán, Phạm Ý Hân vẫn ngoan ngoãn xuống lầu giúp mẫu thân làm bữa tối, chỉ chốc lát sau, trên bàn cơm đã bày đầy các món ngon.

Leng keng một tiếng, chuông cửa vang lên.

“Tiểu Hân, hân là người Trầm gia đến, con đi mở cửa đi.”

“Hảo.” Phạm Ý Hân âm thầm thở dài, nâng cao tinh thần, nghênh đón khách đã đến “Tôi luyện”.

Cửa vừa mở ra, quả nhiên là người Trầm gia.

“Trầm bá bá, Trầm bá mẫu hảo.” Nàng mỉm cười, lễ phép kêu.

“Tiểu Hân, đã lâu không thấy, con càng lúc càng đẹp.” Trầm mẫu giọng vang dội, vừa thấy nàng lợi dụng ôm làm tiếp đón.

“Cám ơn bá mẫu, mau vào đi, đồ ăn đều chuẩn bị tốt.” Phạm Ý Hân cười hồi nói với Trầm mẫu, đối với Trầm mẫu nhiệt tình, nàng sớm thành thói quen.

Khách đến đông đủ, đều nhập tiệc, mọi người vừa ăn vừa nói chuyện.

“Bá mẫu, ta giúp người múc canh.” Phạm Ý Hân gặp Trầm mẫu thân thủ muốn múc canh, lập tức đứng dậy hỗ trợ.

“Cám ơn.” Trầm mẫu cười meo meo đánh giá nàng: “Tiểu Hân con bộ dạng xinh đẹp, lại thông minh có khả năng, ta nếu có con dâu như con thì tốt rồi.”

“Đúng vậy.” Phạm mẫu cũng cười hì hì tiếp lời “Tiểu Hân cùng Tiểu Tề từ nhỏ chính là thanh mai trúc mã, lại không có người yêu, nếu có thể ở cùng nơi cũng không sai.”

Phạm Ý Hân nghe vậy không thể nói gì được, thập phần bất đắc dĩ.

Lại tới nữa! Từ nhỏ đến lớn, chỉ cần hai nhà người tự cùng một chỗ, cùng loại đối thoại đều đã lặp lại, mà nàng cũng từ lúc đầu phản ứng, bất mãn đến buồn bực, lại chuyển biến thành hiện tại bất đắc dĩ.

Có thể nhẫn nại hãy nhẫn nại, trên đầu vẫn là ứng hai câu, nàng cười gượng, thuận miệng qua loa tặc trách đi qua “Bá mẫu quá khen, Trầm Văn Tề là người vĩ đại, tương lai lấy con dâu nhất định cũng thực vĩ đại, con làm sao bằng được.”

Để mặc cho nàng kháng cự, Trầm Văn Tề thật ra..... Thái độ mọi chuyện không liên quan mình, hần lảng lạng đang ăn cơm, hoàn toàn không tính đến câu nói có thể xảy ra này.

Trầm phụ uy nghiêm mở miệng, “Chuyện người trẻ, để chính bọn họ quyết định, chúng ta làm phụ mẫu cũng đừng quản nhiều quá, ăn cơm đi.”

“Àn, đúng vậy, ý nghĩ của chúng nó mới là quan trọng nhất.” Phạm phụ cũng theo của hần nói phụ họa, lập tức ngăn đề tài “Đúng rồi, chúng ta lần trước đi ra biển câu cá.....”

Sau khi ăn xong, người hai nhà ngồi ở trong hoa viên, một bên hưởng thụ điểm tâm, hoa quả, một bên nói chuyện phiếm trời nam đất bắc. Phạm Ý Hân sợ bọn họ lại muốn tác hợp nàng cùng Trầm Văn Tề, liền thừa dịp khi bọn họ không chú ý lảng lẽ trốn, trốn được đến góc hoa viên bên bờ ao ngồi.

Đêm nay là mười lăm âm lịch, ánh trăng tròn nhất, nàng tóc dài đen óng bị hơi gió lạnh đêm thổi bay, ánh trăng trắng bạc chiếu xuống, lóng lánh ôn nhuận sáng bóng.

“Thực thanh thoi.” Không biết khi nào, Trầm Văn Tề lảng lẽ đến gần, ánh mắt cùng ánh trăng nhu hòa giống nhau.

Khó được thấy nàng trầm tĩnh một mặt, lặng im không nói, nàng ở dưới ánh trăng xem ra đúng là xinh đẹp kinh người, trong nháy mắt, hần còn tưởng rằng chính mình chỉ thấy trên thế gian này chỉ còn tồn tại một mình nàng.....

“Người tại sao không cùng bọn họ cùng nhau nói chuyện phiếm?” Phạm Ý Hân tà nghệ hần liếc mắt một cái, không quá cao hứng hần quấy rầy thời gian một mình của bản thân.

Hần đi đến bên cạnh nàng, thường thức du dương ngũ sắc cảm lý trong ao (câu này ta không hiểu, mọi người thông cảm nha >_<). “=” tự=” bọn=” họ=” có=” thể=” tán=” gẫu=” thật=” sự=” vui=” vẻ,=” ta=” có=” hay=” không=” đều=” không=” sao=” cả=” ta=” là=” cảm=” thấy=” ăn=” quá=” no=” rồi,=” muốn=” đi=” dạo=” một=” chút,=” cho=” nên=” mới=” đi=” đến=” nơi=”>

Quả nhiên là hần suy nghĩ nhiều quá, nàng mở miệng, vẫn là cái người suốt ngày cùng hần khắc khẩu không ngớt Phạm Ý Hân.

“ Muốn đi dạo một chút?” Nàng đuổi người vừa đến không chút khách khí “VẬY người lại đi trở về cũng không sai biệt lắm.”

“Đi đủ, vừa vặn nghỉ ngơi một chút.” Trầm Văn Tề nhú mào, vẫn như trước ở bên cạnh nàng ngồi xuống. “Ân, ngồi ở nơi này thật là thoải mái.”

Nàng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, suy tư về việc có nên áp dụng hành động đuổi đi hắn hay không, bất quá, nàng vừa mới ăn no, đúng là thời điểm lười biếng không muốn làm gì, không nghĩ lãng phí thời gian cùng thể lực cùng hắn khắc khẩu.

Quên đi, hắn ngồi mặc hắn, nàng không cần cùng hắn vô nghĩa, coi như hắn không tồn tại tốt rồi.

Đáng tiếc, trời không chiều lòng người, nàng không nghĩ nói chuyện, hắn càng muốn mở miệng cùng nàng nói chuyện phiếm –

“Nghe nói sau khi người tốt nghiệp, sẽ trực tiếp đến công ty Phạm Dương đi làm?”

Công ty Phạm Dương là xí nghiệp gia tộc Phạm thị, môn quy không lớn, kinh doanh cũng rất ổn định, vị trí buôn bán từng năm trưởng thành, xem như công ty mẫu mực thực phát triển.

“Ân.” Phạm Ý Hân không chút để ý lên tiếng.

Trầm Văn Tề lẳng lặng ngồi, không hề mở miệng, ánh mắt của hắn hướng về phương xa, giống như lâm vào trầm tư.

Hắn không mở miệng, Phạm Ý Hân ngược lại cảm thấy không quá tự tại, nàng nghĩ nghĩ, khó nhẹn chủ động hỏi: “Người thì sao? Tốt nghiệp xong tính tiếp tục học lên, hay là đi lính?”

“Ta.....” Hắn nhìn phía nàng, có chút chần chờ.

Hôm nay, hắn vốn tính nói cho nàng chuyện rất trọng yếu, bất quá, chính là bởi vì quá trọng yếu, ngược lại làm cho hắn không biết nên mở miệng như thế nào.

Thấy hắn bộ dáng do dự, nàng càng thêm tò mò, “Làm sao vậy?”

“.....” Hắn trầm mặc một chút, không có đáp lại vấn đề của nàng, ngược lại còn đánh trống lảng sang chuyện khác “Không có gì, đêm nay ánh trăng rất đẹp.”

Hắn nói sang chuyện khác làm nàng thập phần bất mãn. “Kỳ quái, ta hỏi người chuyện sau khi tốt nghiệp, người tại sao nói ánh trăng đêm nay với ta?!”

“Người quan tâm tương lai của ta như vậy sao?” Trầm Văn Tề dừng ở nàng, trong mắt cất giấu một chút thâm ý cùng chờ đợi.

“Mới không phải!” Phạm Ý Hân đầu vừa nhắc, theo thói quen cùng hắn chống đối. “Ai quan tâm người, ta bất quá là nhân tiện hỏi một chút, sau khi tốt nghiệp người muốn làm cái gì, cũng không có quan hệ gì với ta, ta cũng không cần thiết nhất định phải biết!”

Hắn khoe môi vi cười, nhẹ nhàng mà nở nụ cười, ý cười lại không có trong đáy mắt, ngược lại mang theo một chút mất mát. “Người nói một chút cũng không sai, cho nên tương lai ta muốn làm cái gì, cũng không tất yếu xin phép người.”

Quên đi..... Xem ra, hắn cái gì cũng không cùng nàng nói, dù sao ở trong lòng nàng, hắn chính là một người phiền phức.....

“Trầm Văn Tề!” Phạm Ý Hân lúc này thật tức giận, nàng đột nhiên đứng lên, hung hăng trừng trị hắn. “Người thật sự thực thảo nhân chán ghét nha!”

Hắn cười đến càng thêm ôn hòa, tựa hồ không đem tức giận của nàng đặt ở trong lòng. “Cám ơn khích lệ.”

Nàng tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhện không được muốn động thủ, nhưng vừa mới nghĩ vậy, hắn đã phát hiện ý nghĩ của nàng, giành trước một bước cảnh cáo nàng, “Đợi chút, người đừng lộn xộn, Phạm bá bá, Phạm bá mẫu ở cách đây không xa, chỉ cần người vừa động thủ, ta lập tức kêu to cứu mạng, đến lúc đó xui xẻo là người không phải ta nga.”

“Người người người!” Nàng sanh lớn mắt, không thể tin được hắn cư nhiên uy hiếp nàng. “Người rốt cuộc có phải nam nhân hay không?! Vô dụng như vậy!”

Trầm Văn Tề cũng đứng lên, hần thân cao 1m85, ước chừng so với nàng cao hơn mười cm, trên cao nhìn xuống ngẫm nàng.“Cũng không phải động thủ mới kêu hữu dụng, Phạm Ý Hân, người đã hai mươi hai tuổi, lập tức sẽ tiến vào xã hội công tác, phiền toái người chín chắn một chút, đừng lúc nào cũng xúc động như vậy.”

“Người quản ta!” Nàng nhìn chằm chằm hần, không lùi bước chút nào.

“Tùy tiện người, ta là có hảo tâm.” Hần lắc lắc đầu, hồi đáp tuy rằng giọng mỉa mai, trong lời nói lại cất giấu quan tâm chân thành.“Phạm bá bá, Phạm bá mẫu đối đãi ta không tệ, ta cũng không hy vọng bọn họ vất vả thành lập công ty, tương lai lại hủy trong sự nhất thời xúc động của người.”

“Đó là chuyện tuyệt đối không thể phát sinh, người có thể yên tâm! Ta về phòng trước, nơi này sẽ để lại cho người chậm rãi nghỉ ngơi!” Nàng nói xong xoay người bước đi, khó có được tâm tình tốt đã bị hần đem phá hư hầu như không còn.

Thực đáng giận, nàng cũng không tính cùng hần âm ỷ, hần cố tình muốn chọc giận nàng!

Trầm Văn Tề này bất tự cùng nàng siêu không hợp, bọn họ nhất định kiếp trước chính là oan gia, kẻ thù, đúng vậy! Nhất định là như vậy, nàng xem bọn họ đời này cũng không khả năng có thể giải hòa!

Mấy ngày sau, Phạm Ý Hân chính thức đến Phạm Dương đi làm, bởi vì trước đó bị Trầm Văn Tề đùa cợt, nàng lại cố gắng gấp bội, cơ hồ suốt ngày đều ở công ty làm việc.

Phạm phụ, Phạm mẫu nhìn nàng cố gắng như thế, trong lòng thập phần vui mừng, đồng sự trong công ty cũng đối biểu hiện xuất sắc của nàng có vài phần kính trọng, không hề đơn thuần lấy thân phận nữ nhi chủ tịch để đối đãi nàng, mà thật sự đem nàng trở thành người có thể cùng nhau dốc sức làm việc.

Một ngày nay, nàng xử lý xong tất cả việc lớn nhỏ, khó được tan tầm đúng giờ, khi về nhà, lại phát hiện trong nhà trống rỗng không nửa người, nàng có chút kinh ngạc, bởi vì mẫu thân nàng là bà chủ tiêu chuẩn gia đình, tuy rằng ngẫu nhiên xảy ra việc cùng bằng hữu đi dạo phố, nhưng lúc này bình thường đều đã ở nhà chuẩn bị bữa tối mới đúng.

Nàng cầm lấy điện thoại, gọi đến di động mẫu thân.“Uy, mẹ, người đi đâu vậy?”

“Tiểu Hân, ta và Trầm bá bá, Trầm bá mẫu người ở sân bay.” Phạm mẫu thanh âm nghe qua có chút khàn khàn, tựa hồ vừa mới khóc.

“Mẹ, người làm sao vậy?” Nàng có chút khẩn trương, không biết đã xảy ra chuyện gì.“Còn có, mọi người đi sân bay làm cái gì?”

“Tiểu Tề ra nước ngoài du học, chúng ta là tới đưa tiễn hần.” Phạm mẫu nói xong, lại khóc.“Hần một mình xuất ngoại, ta thật sự luyến tiếc, cho nên mới nhịn không được khóc.”

Phạm mẫu tính cách ôn nhu tinh tế, thực cảm xúc hóa, thường thường sẽ vì việc nhỏ mà thương tâm rơi lệ.

“Ra nước ngoài du học?” Nàng hoảng sợ.“Tại sao con lại không biết chút gì?”

Phạm mẫu cũng sửng sốt một chút.“Con không biết sao?”

“Không có ai nói với con, con làm sao có thể biết?!” Nàng có chút tức giận, chuyện này mọi người đều biết, chỉ có mình nàng bị bỏ ra bên ngoài cảm giác thật sự rất không tốt.

“Ngày đó tiểu Tề cùng đến nhà, chúng ta nghĩ hần đã nói với con.....”

“Ngày đó..... Quên đi, không có việc gì, con chỉ là hỏi một chút mọi người đi chỗ nào, con muốn đi ra ngoài mua bữa tối, bye bye.” Nhớ tới ngày đó, nàng càng thêm phát hỏa, nàng rõ ràng đã hỏi hần tương lai làm gì, mà hần cũng đã có kế hoạch ra nước ngoài du học, lại ngay cả nói cũng không cùng nàng nói một tiếng.....

Đợi chút, hần không cùng nàng nói thì như thế nào? Lại không có quan hệ gì quá mức, nàng tại sao tức giận như vậy?

Hắn ra nước ngoài là tốt nhất, về sau sẽ không cần nhìn thấy gương mặt thảo nhân đáng ghét của hắn, nghe được lời nói hắn đem người coi thành đứa ngốc trào phúng, nàng mừng rỡ thanh tỉnh ở đâu!

“Đợi chút, Tiểu Hân, hắn chính là ra nước ngoài du học, ba, năm năm sẽ trở lại, người đừng khó khăn quá...”

“Con mới không khổ sở!” Phạm Ý Hân cơ hồ chỉ rống lên, thiếu chút nữa không đem phone bóp nát.

Nàng sẽ khổ sở? Làm sao có thể! Nàng cao hứng không còn kịp nữa, chính là..... Chính là..... Trong lòng có cổ cảm xúc kích động đến tột cùng là cái gì.....

A, nàng hiểu được, nàng là tức giận! Tức giận Trầm Văn Tề cố ý gạt nàng, hắn nhất định là biết nàng biết được tin tức hắn ra nước ngoài du học sẽ mừng rỡ bay lên trời, cho nên mới cố ý không nói cho nàng. Thật sự là tên lòng dạ hẹp hòi, để cho nàng sớm cao hứng vài ngày không được sao?

Hừ, dù sao hắn đã ra nước ngoài du học, nhắm mắt làm ngơ, sau này, nàng đã có thể tiêu diêu tự tại.

6. Chương 5

“Phó tổng, ở đây có mấy văn kiện phiên toái ngài xem qua một chút, còn có, đây là hóa đơn ngày mai, thỉnh ngài thẩm tra sau đó ký tên một chút.” Trợ lý Tiểu Ly dáng người yêu kiều nhỏ nhắn đang bê trong tay chồng văn kiện rất nặng, đứng giữ ở bàn gỗ công tác, chờ đợi chủ quản đáp lại.

Phạm Ý Hân từ trong bàn đầy văn kiện ngẩng đầu, khuôn mặt xinh đẹp không có chút không kiên nhẫn, chỉ có thật sự chuyên chú.“Hảo, trước để trên bàn, chờ ta làm xong báo biểu này liền lập tức xử lý.”

Vào Phạm Dương công tác đã hơn ba năm, nàng từ cơ sở đóng vũng chắc làm bắt đầu, làm được rất nhiều dự án, năng lực công tác đã được đồng sự cùng nhóm đồng sự khẳng định, ở nửa năm trước lúc ban giám đốc nghị thượng, nhóm đồng sự nhất trí thông qua văn bản đưa nàng lên vị trí phó tổng. Từ sau khi đảm nhiệm phó tổng, công tác càng thêm bận rộn lo lắng, nhưng nàng một chút cũng không cảm thấy vất vả.

Không biết qua bao lâu, trên bàn điện thoại nội tuyến vang lên, xuyên thấu qua ống nghe, thanh âm Tiểu Ly vang lên “Phó tổng, Bản Điền tiên sinh của công ty Thần Khi chu thị gọi điện thoại đến, nói là muốn cùng ngài trao đổi đơn đặt hàng năm tới.”

“Không thành vấn đề.” Phạm Ý Hân nhanh chóng đem hóa đơn sắp xuất ra thẩm tra xong, gọn gàng ký tên.“Trước giúp ta chuyển vào.”

“Được.”

Nàng uống ngụm trà nhuận nhuận hầu, cầm lấy phone, lên tinh thần mười hai phần, lấy tiếng Nhật lưu loát cùng đối phương hiệp đàm.

Rất cục, sau nhiều giờ đối đàm, hai bên đạt thành nhận thức, xác định điều kiện ký tên hợp đồng đã thỏa mãn.

“Phó tổng, vất vả.” Tiểu Ly một lần nữa pha một ly trà tiến vào.

“Hoàn hảo.” Nàng nhìn đồng hồ trên tường, khẽ nhíu mày.“Tiểu Ly, đã hơn tám giờ, sớm vượt qua thời gian tan tầm, người đi về trước đi.”

“Nhưng phó tổng ngài còn không có xong việc, ta không thể đi trước.”

Phạm Ý Hân tươi cười rạng rỡ mà kín đáo.“Không quan hệ, không còn nhiều việc lắm đã sắp xong rồi, ta đem văn kiện báo biểu trên bàn sửa sang lại một chút, đợi lát nữa sẽ đi về.”

Tiểu Ly có chút ngượng ngùng cười cười “Tốt, ta đây đi trước. Phó tổng, ngày mai gặp.”

Nàng vẫy vẫy tay.“Àn, tái kiến.”

Chỉ chốc lát sau, Phạm Ý Hân đem văn kiện trở về vị trí cũ, cầm lấy cặp tài liệu, đứng dậy đi ra văn phòng. Lái xe rời đi công ty xong, mục đích của nàng không phải nhà nằm ở ngoại ô thành phố Hải Bắc, mà là quán cà phê Gluck khu đông.

Nàng đem xe đậu ở bãi đỗ xe bên cạnh, bước chậm về hướng quán cà phê.

“Hoan nghênh quang lâm.” Một bước vào cửa, giọng nữ ngọt ngào lập tức vang lên, nữ tử xinh đẹp tiếp đón nàng là muội muội Vu Tiểu Hiểu của lão bản quán cà phê. “Hôm nay muốn uống cái gì đây?”

“Cho ta một ly tiêu đường Latte nóng đi.” Sau khi tan tầm, nàng ngẫu nhiên sẽ tới quán cà phê nhà này uống chén cà phê, thả lỏng một chút. Quán cà phê nhà này không khí hảo, cà phê thơm, điểm tâm cũng ăn rất ngon, chỉ là lẳng lặng ngồi ở chỗ này, người công tác bận rộn như nàng mới nhanh lấy lại được tâm tình bình tĩnh.

“Đúng rồi, hôm nay có điểm tâm đặc chế Gluck cookie; Muốn một phần hay không?”

“Gluck cookie?” Phạm Ý Hân nháy mắt mấy cái, có chút tò mò. “Hảo, cho ta một phần.”

Vu Tiểu Hiểu lộ ra tươi cười thần bí, trong mắt to cất giấu biến hoá kỳ lạ khó mà lộ rõ để có thể phân biệt trắng đen. “Lập tức có liền.”

Vài phần phút sau, cà phê cùng điểm tâm đồng thời trên bàn, Vu Tiểu trưng trong miệng Gluck

cookie là ước chừng bàn tay lớn nhỏ, trình ngũ mùi nhon tinh xảo bánh bích quy thủ công, tản mát ra mùi đặc thù, xem ra thập phần ngon miệng.

Nàng cầm lấy đĩa ăn, chuẩn bị nếm thử điểm tâm đặc thù này, nhưng vừa mới ăn một miếng, bánh bích quy lập tức lộ ra vật thể khả nghi không rõ màu trắng.

“Đây là cái gì?” Phạm Ý Hân khẽ nhíu mày, dùng đĩa ăn đem vật thể không rõ kia lại gần, phát hiện nguyên lai là tờ giấy, nàng buông đĩa ăn, cầm lấy tờ giấy dài nhỏ kia cẩn thận coi, bên trên cư nhiên có mấy cái chữ nho nhỏ, viết là –

“Oan gia biến thân gia?” Nàng trưng lớn, hoàn toàn hiểu không được rõ ràng. “Oan gia? Đây là chỉ cái gì cùng cái gì?”

Nàng hướng quầy nhìn lại, đang muốn kêu Vu Tiểu Hiểu tới hỏi rõ ràng, lại phát hiện lão bản tiệm cà phê, cũng chính là ca ca Vu Kỳ của Vu Tiểu Hiểu, cư nhiên té trên mặt đất, mà Vu Tiểu Hiểu cùng một số nữ khách khấn trương vây quanh ở bên cạnh, tình huống thập phần hỗn loạn, tựa hồ không phải thời cơ tốt để hỏi.

Phạm Ý Hân lo lắng một chút, quyết định đem điều nghi vấn này giữ lại đến lần tới hỏi lại. Nàng đứng dậy cầm lấy hóa đơn, đi tới quầy, đem tiền cùng hóa đơn cùng nhau đưa cho Vu Tiểu Hiểu. “Lão bản làm sao vậy?”

Vu Tiểu Hiểu cười meo meo, chẳng chút để tâm tới ca ca đã xỉu tới nay còn chưa tỉnh lại. “Không có việc gì, ta ca đại khái là rất cao hứng thôi.”

Cao hứng? Cao hứng đến hôn mê? Có thể cao hứng quá mức vậy sao?

Vu Tiểu Hiểu nghiêm túc nhìn nàng, lấy hiếm thấy còn thật sự mạnh miệng tuyên bố “Ân, bởi vì sắp có chuyện tốt xảy ra, người cũng vậy, không lâu trong tương lai, nhất định sẽ có chuyện tốt phát sinh.”

“A? Ta cũng sẽ gặp gỡ chuyện tốt sao?” Nàng nghe được không hiểu ra sao, lễ phép đáp lại vẫn là ứng phó hai câu “Nga, kia thực không sai.”

Cái gì chuyện tốt? Nàng như thế nào càng nghe càng mơ hồ! Nàng từng nghe nói muội muội lão bản ở phương diện bói toán là trời cho, có khi cũng sẽ vì nhóm khách quen bói toán miễn phí, bất quá, nàng đối việc huyền bí này luôn giữ thái độ kính nhi viễn chi (tin tưởng kính trọng nhưng giữ khoảng cách), cho nên chưa từng thỉnh Vu Tiểu Hiểu giúp mình bói toán.

Vu Tiểu Hiểu đem tiền lẻ đưa cho nàng. “Đúng vậy, cảm ơn đã chiếu cố.”

“Bye bye, lần sau gặp.” Phạm Ý Hân cười cười, tiếp nhận tiền thối xong liền xoay người rời đi.

Đi ra quán cà phê, gió đêm mang theo hơi lạnh thổi tới, đèn điện đỏ lóe ra, trên đường người đi đường không ngừng, đông khu Đài Bắc ban đêm, phần hoa lại nao nhiệt.

Phạm Ý Hân đi ở trên đường, nghĩ tất cả đều là câu viết trên tờ giấy mới vừa rồi kia “Oan gia biến thân gia”, còn có, theo như trong lời Vu Tiểu Hiểu nói là có ý tứ gì?

Đến tận cùng sẽ có chuyện tốt gì phát sinh đây?

**

Sáng sớm, sau khi Phạm Ý Hân rời giường, xuống lầu đến nhà ăn ăn bữa sáng, nàng một bên uống sữa tươi, một bên xem bản tin tức tài chính và kinh tế, nghiên cứu hướng đi mới nhất của kinh tế.

Phạm phụ ngồi ở một bên, cười gian nàng: “Tiểu Hân, ngày hôm qua con cùng Bản Điền tiên sinh đàm thành hợp đồng năm tới phải không?”

Nàng gật gật đầu. “Ân.”

“Bản Điền tiên sinh tối hôm qua gọi điện thoại cho ta, vẫn khích lệ con, nói ta có một nữ nhi thông minh có khả năng như vậy thật sự thực may mắn.” Phạm phụ thập phần vui vẻ. “Con vào công ty tới nay, đàm thành vài hợp đồng mang lại lợi nhuận cho công ty rất nhiều, nhóm đồng sự cùng đồng nghiệp trong công ty đều nhìn con với cặp mắt khác xưa, người làm ba ba như ta cũng thực kiêu ngạo.”

“Ba.” Nàng lắc đầu cười cười, thập phần khiêm tốn. “Người ta là khách khí, nhưng ba đừng đắc ý vênh váo, hợp đồng này có thể đàm thành cũng không phải công lao của một mình con, đồng sự khác cũng giúp không ít việc.”

Phạm phụ trừng mắt, có chút bất mãn. “Ta mới không đắc ý vênh váo, trên thương trường ai không hiểu được nữ nhi Phạm Hải Sinh ta có năng lực làm việc lại xinh đẹp, người khác đều hâm mộ rất nhiều.”

“Đúng đúng.” Nàng không có tâm tình dây dưa đáp lời, trong đầu nghĩ tất cả đều là nội dung muốn thảo luận tại hội nghị buổi sáng. “Bất quá, Tiểu Hân.....” Phạm phụ chuyển đề tài, nói vấn đề chính “Con đang làm việc trên toàn lực tiến lên là tốt lắm, nhưng ở phương diện tình cảm, tại sao giống như chưa có động tĩnh gì?”

Phạm mẫu vừa vặn đi tới, hát đệm nói: “Đúng vậy, ngày hôm qua bạn tốt của ta đã hỏi, nói con đã hai mươi lăm tuổi, tại sao ngay cả một người bạn trai cũng chưa giao qua?”

Phạm Ý Hân nhăn mày lại, sắc mặt nặng nhọc bất đắc dĩ. “Hiện tại người độc thân một đồng, người hơn bốn mươi tuổi còn không có kết hôn cũng không phải ít, huống hồ công việc của con lại không gặp được đối tượng kết giao thích hợp, phương diện tình cảm đương nhiên là trống rỗng.”

Phạm phụ hưng trí ngẩng cao, tính nguyệt lão se tơ hồng lại bắt đầu “Không có đối tượng thích hợp? Vậy vừa vặn, ba ba không hề thiếu bằng hữu con họ đều vẫn còn độc thân, bọn họ đều rất xuất sắc, lần khác giới thiệu cho con nhận thức tốt lắm.”

“Không cần!” Nàng nhanh chóng ngăn cản. “Ba, con hiện tại bận rộn nhiều việc, không có thời gian yêu đương, mọi người đừng giúp con tìm phiền toái, ok?”

“Tiểu Hân, con vẫn là đối nam nhân không có hứng thú?” Phạm mẫu bắt đầu khấn trương

Mẹ căng thẳng như vậy làm gì cũng không phải nàng không muốn kết giao bạn trai, có khi khó tránh khỏi cũng sẽ cảm thấy tịch mịch, không có ai ở bên cạnh nàng, làm nàng vui vẻ, nhưng là..... Nàng chính là không gặp được người có cảm giác thôi!

Duyên phận, duyên phận, chuyện tình cảm, thật là không thể miễn cưỡng. Trong tất cả bạn cùng phòng ở đại học, Duy Lệ đã nhanh như tia chớp kết hôn, Bội Quân cùng Bội Dung cũng đều có bạn trai, tình cảm ổn định phát triển, chỉ có nàng..... Vẫn là một mình một chỗ, không hề có tiến triển.

Duyên phận của nàng khi nào sẽ tới đây?

Lơ dăng, nàng đột nhiên nghĩ đến tờ giấy ngày hôm qua kia cùng lời nói của Vu Tiểu Hiểu “Oan gia biến thân gia” Sở chỉ “Oan gia”..... Sẽ không phải chính là quỷ chán ghét Trầm Văn Tề kia chứ?

Chỉ cần nghĩ đến Trầm Văn Tề, Phạm Ý Hân sắc mặt lập tức trầm xuống, trong mắt to xinh đẹp tràn đầy tức giận.

Không thể nào? Tên kia đã xuất ngoại hơn ba năm, bọn họ căn bản không hề có liên hệ, bởi vì ghi hận hân xuất ngoại cư nhiên gặt nàng, những năm gần đây, chỉ cần phụ mẫu nàng hoặc Trầm gia cha mẹ nhắc tới chuyện có liên quan đến hân, nàng lập tức mượn cớ rời đi, ngay cả nghe cũng không muốn nghe.

Nếu tờ giấy nhỏ kia là chỉ nàng cùng Trầm Văn Tề, “Chuyện tốt” trong miệng Vu Tiểu Hiểu sẽ là cái gì?

Nàng làm sao cũng không có biện pháp đem Trầm Văn Tề cùng chuyện tốt liên tưởng ở cùng nơi, chỉ cần tên kia vừa xuất hiện, cho dù có chuyện tốt cũng lập tức biến thành chuyện xấu, bất quá..... Nói trở về, vài năm nay không có hân, không có người cùng nàng khắc khẩu đầu vô mồm, nói thực ra, thật đúng là có chút nhàm chán..... Có thể là thói quen, cùng Trầm Văn Tề âm ỹ hơn mười năm, hân đột nhiên xuất ngoại, nàng thiếu đối thủ cạnh tranh, khó tránh khỏi có chút mất mát.

Trầm Văn Tề..... Hiện tại ở nước ngoài như thế nào đây?

Đêm đó, Phạm Ý Hân từ sớm liền đem công tác chấm dứt, trước bữa tối về nhà.

Tiến vào cửa nhà, nàng liền nghe thấy thanh âm tiếng cười, nàng cười đi vào phòng khách, khi đang định hướng Trầm gia cha mẹ lên tiếng chào, lại hé ra khuôn mặt tươi cười quen thuộc, lập tức cứng đờ.

“Anh anh anh –” Nàng ngón tay chỉ hân, nói không ra lời.

“Xin chào*, đã lâu không thấy.” Trầm Văn Tề tươi cười khả cúc về phía nàng chào hỏi, tâm tình thập phần tốt. (*thật ra bản covert anh Tề nói là “ngủ ngon”, nhưng mà ta thấy tự nhiên chị Hân mới đi làm về mà chào như zậy thì chẳng khác gì muốn bị đánh nên ta đổi lại @@)

Ba năm không thấy, hân phôi nằng đen, tóc cũng cắt, mặc nhân phục thoải mái màu trắng, cả người xem ra càng thêm thành thực ổn trọng, duy nhất không đổi là môi bạc kia của hân vẫn trầm tĩnh hiền lành mỉm cười.

Bởi vì quá mức khiếp sợ, nàng bất chấp hướng những người khác chào hỏi, nhanh chóng vọt tới trước mặt hân. “Anh lúc nào thì trở về?”

“Chiều nay, vừa mới từ sân bay trở về, Phạm bá bá, Phạm bá mẫu cùng ba mẹ anh đều có đi đón, em không biết sao?” Hân cẩn thận cười nàng, thần thái thập phần thoải mái.

“Tôi nếu biết được, sẽ không phải kinh ngạc như vậy.” Phạm Ý Hân cảm xúc khiếp sợ dần dần bình phục, tức giận bắt đầu bay lên. “Anh đột nhiên xuất ngoại, đột nhiên về nước, lại có người đi đưa, đi đón máy bay, tôi tại sao cái gì cũng không được biết?”

Thật sự là quá đủ! Hân xuất ngoại, nàng không được biết! Hân về nước, nàng vẫn không được biết, bọn họ chuyện gì cũng đều gặt nàng, đem nàng trở thành người ngoài sao?!

Phạm mẫu thở dài, ôn tồn giải thích “Đêm qua mẹ vốn tính hướng con nói chuyện này, bất quá khi đó con vội vàng xem báo biểu, vừa nghe mẹ đến nhắc chuyện Tiểu Tề, con đã nói con có việc, không rảnh nghe, mẹ làm sao nói gì nữa”.

“Ách.....” Nàng trừng mắt nhìn, tựa hồ có chút ần tượng.

Phạm mẫu tức giận trừng mắt nhìn nữ nhi liếc mắt một cái. “Nhớ ra chưa?”

Phạm Ý Hân cười gượng hai tiếng, thập phần xấu hổ. “Hình như là có chuyện như vậy.....”

“Nguyên lai không phải Phạm bá mẫu không nói cho em chuyện anh về nước, mà là em căn bản không muốn nghe.....” Trầm Văn Tề mày rậm hơi nhíu, tươi cười rút bớt đi, lộ ra một vẻ mặt hậm hực. “Ai, chúng ta tốt xấu gì cũng nhận thức hơn mười năm, anh xuất ngoại hơn ba năm, lúc đưa đi em không tới, lúc đón về cũng không có tới, anh thật sự là –”

“Uy uy!” Phạm Ý Hân trừng lớn mắt, tức giận mới mất đi lần nữa dâng lên.

Cho dù tối hôm qua là nàng không tốt, cho nên mới không có nghe thấy tin tức hấn về nước, nhưng lúc trước hấn xuất ngoại cũng không thông báo nàng! Hiện tại lại đem toàn bộ sai lầm đổ lên trên người nàng, nói giống như nàng vô tình vô nghĩa.

Nàng lời nói biện giải còn chưa xuất khẩu, Phạm phụ, Phạm mẫu đã muốn nghiêng về phía Trầm Văn Tề.

“Tiểu Tề con đừng khổ sở, Tiểu Hân nhà chúng ta chính là thiếu căn cấn, tâm tư toàn đặt ở trên công tác, việc khác đều nhớ không được.”

“Chính là, nàng những năm gần đây chỉ biết công tác, ngay cả bạn trai cũng chưa giao đâu.”

“Ba! Mẹ!” Phạm Ý Hân tròng lớn mắt, vừa tức vừa giận. Làm sao ngay cả chuyện nàng không giao bạn trai đều nói hết ra! Với hiểu biết của nàng đối Trầm Văn Tề, hấn nhất định lại nhân cơ hội chê cười nàng.

Quả nhiên, Trầm Văn Tề một điều mi, tựa tiểu phi tiểu nghệ nàng “Nga, em còn không có giao qua bạn trai?”

“Đúng!” Nàng tâm nhất hoành, trực tiếp nói rõ “Tôi công việc rất nhiều, làm sao có thời giờ giao bạn trai.”

Muốn cười thì cười đi! Không có bạn trai thì như thế nào? Đây cũng không phải việc quan trọng gì.

Ngoài ý liệu từ nàng xuất phát, Trầm Văn Tề cũng không có nhiều lời, chỉ là mỉm cười. “Thực khéo, anh ở nước ngoài học tập, làm nghiên cứu cũng bề bộn nhiều việc, cũng không có thời gian giao bạn gái.”

“Là nga.....” Không biết vì sao, nụ cười của hấn làm Phạm Ý Hân cảm thấy sống lưng lạnh, cảm giác được nguy cơ không hiểu nào đó.

Chứng thực giống như nàng dự đoán, Trầm mẫu cao hứng phấn chấn nói tiếp: “Đây không phải vừa vặn sao? Ta trước kia đã nói qua, Tiểu Tề nhà chúng ta cùng Tiểu Hân xứng đôi cực kỳ, chỉ cần bọn họ ở cùng một chỗ, chúng ta sau này không phải là hàng xóm tốt, bạn tốt, còn có thể biến thành thân gia tốt sao!”

“Đúng vậy đúng vậy!” Phạm mẫu cũng cười phụ họa. “Ta cũng cảm thấy như vậy –”

“Mẹ!” Phạm Ý Hân nhanh chóng ngăn cản hai người trưởng bối vọng tưởng, rất sợ các nàng càng mở miệng thì càng không thể văn hồi. “Con lên lầu thay bộ quần áo, đợi chút nữa xuống ăn cơm.”

Khi nàng đi lên lầu, dưới lầu còn truyền đến tiếng Phạm mẫu cùng Trầm mẫu đối thoại –

“Ai nha, Tiểu Hân đứa nhỏ này còn sợ xấu hổ.”

“Nữ hài tử đều là như vậy, da mặt mỏng, không sao.”

Phạm Ý Hân tiếp theo cảm thấy thái dương phát đau: Tâm tình tất cả là bất đắc dĩ cùng ai oán.

Ô ô..... Nàng không phải then thùng, nàng là không muốn tranh cãi!

**

Bữa tối, Phạm mẫu ân cần tiếp đón Trầm Văn Tề. “Tiểu Tề, ăn nhiều một chút, con ở nước ngoài lâu như vậy, nhất định không được thường xuyên ăn những món ăn này như lúc ở nhà.”

Hấn mỉm cười. “Ân, con ở nước ngoài đều ăn rất đơn giản, có đôi khi nghĩ đến Phạm bá mẫu làm đồ ăn, thật sự là muốn ăn vô cùng.”

“Vậy hôm nay nên ăn nhiều một chút, sau này nếu có rảnh, cũng có thể thường đến nhà chúng ta ăn cơm.” Phạm mẫu nghe được rất vui, lòng vui như nở hoa.

Phạm Ý Hân thờ ơ lạnh nhạt, âm thầm lẩm bẩm một tiếng “Mã thí tinh*!” Nàng cố ý đè thấp âm lượng, chỉ để cho Trầm Văn Tề ngồi ở bên cạnh nàng nghe thấy. (* câu này ta không hiểu lắm nên để nguyên văn vậy... >”<>

Hấn cũng không tức giận, trên mặt vẫn duy trì tươi cười, đôi mắt tối tăm nháy mắt hiện lên một chút quỷ quang. “Đúng rồi, Phạm bá phụ, về đề nghị của người, con đã thận trọng suy nghĩ qua.”

Phạm phụ tinh thần rung lên, lập tức truy vấn: “Vậy con quyết định như thế nào?”

“Đợi chút.” Phạm Ý Hân trong lòng cảnh giác mãnh liệt, bất chấp lễ phép, xen mồm hỏi: “Đề nghị gì?”

“A, đúng rồi, ta còn chưa nói với con, vừa nãy ta cùng Tiểu Tề nói chuyện phiếm, hân ở nước ngoài học tư tấn công trình (chắc giống như kỹ sư phần mềm bên mình zậy >_<),=” thiết=“” kế=“” một=“” ít=“” hệ=“” thống=“” chương=“” trình=“” thường=“” dùng=“” thực=“” có=“” ích,=“” vừa=“” vắn=“” gần=“” đây=“” ta=“” muốn=“” đem=“” hệ=“” thống=“” máy=“” tính=“” trong=“” công=“” ty=“” chỉnh=“” sửa=“” lại,=“” cho=“” nên=“” muốn=“” nhờ=“” tiểu=“” tề=“” thiết=“” kế=“” một=“” bộ=“” hệ=“” thống=“” máy=“” tính=“” hoàn=“” toàn=“”>

“Di?” Không thể nào! Từ nhỏ đến lớn, mặc kệ nàng đến chỗ nào, Trần Văn Tề đều đi theo đó, sau đó bắt đầu cản trở nàng, hiện tại nghiệp vụ ở công ty nàng đã bước lên quỹ đạo, nàng cũng không nghĩ bởi vì hân mà ra xảy ra chuyện ngoài ý muốn!

Nàng nhanh chóng tìm lý do phủ quyết “Ba, việc này không tốt lắm đâu, công ty chúng ta luôn luôn cùng công ty máy tính riêng ký ước, hiện tại đột nhiên thay đổi người xử lý, ta sợ nhân viên trong công ty sẽ không quen, nếu để công ty máy tính biết được chúng ta sẽ rất mất mặt.”

Phạm phụ do dự một chút: “Con nói cũng có lý.....”

“Phạm bá bá, không sao đâu, con có nghiên cứu mấy bộ hệ thống phát triển, trong nước có không ích công ty máy tính có hứng thú, muốn mời con đảm nhiệm kỹ sư, không biết công ty máy tính cùng Phạm Dương hợp tác tên là gì?”

“Đặc đoan khoa học kỹ thuật.”

“Khéo như vậy.” Trần Văn Tề nhú mày, cười đến thông dong mà chắc chắn: “Đặc đoan khoa học kỹ thuật là vài người học trưởng con hùn vốn mở, bọn họ trước đó đã liên hệ qua với con, hy vọng con sau khi về nước có thể tới công ty bọn họ nhậm chức, bọn họ đưa ra điều kiện thực tốt, hơn nữa lại là bằng hữu quen biết, con vốn lo lắng muốn tìm chỗ đi làm, nếu vừa vắn có thể giúp được họ cùng với chiếu cố Phạm bá bá, con ngày mai sẽ nói một tiếng với học trưởng về chuyện đi làm rất tốt.”

Phạm phụ so với hân càng vui vẻ “Thật sự là quá tốt, vậy chờ con sau khi chính thức đi làm, ta lại phái người liên lạc cùng đặc đoan, thảo luận xem có thể cho con chuyên môn phụ trách xử lý thiết bị cùng hệ thống máy tính công ty chúng ta hay không.”

Nghe hai người nói chuyện, tâm tình Phạm Ý Hân càng lúc càng kém.

Xem ra, nàng không thể ngăn cản Trần Văn Tề tham gia Phạm Dương..... A a! Sau này, không chỉ ở nhà phải gặp mặt hân, ngay cả ở công ty cũng không được thanh tĩnh.

Sau khi ăn xong, Phạm Ý Hân như thường lệ trốn vào một góc hoa viên, ngồi ở đại thạch bên bờ ao trầm tư.

Đây rốt cuộc là cái dạng nghiệt duyên gì? Vì sao nàng luôn cùng hân có liên hệ vậy?

Nàng lấy tay mảnh khăn không ý thức vỗ vỗ vào mặt, xúc cảm lạnh lẽo, nhưng không có cách nào ngăn cơn tức hừng hực lửa giận trong lòng nàng.

“Em quả nhiên ở chỗ này.” Giống như ba năm trước đây, Trần Văn Tề xuất hiện không hề báo động trước.

Phạm Ý Hân đang đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình, bị hân làm hoảng sợ, thân thể mất đi cân bằng, thiếu chút nữa ngã vào trong ao, may mắn hân nhanh tay lẹ mắt, đứng lúc giữ chặt nàng, kết cục nàng mới không biến thành ươn sũng.

“Thật sự là thua em.” Hân cười, trong giọng nói lại cất giấu tình cảm khôn kể nào đó: “Đã hơn ba năm, em vẫn không bỏ được cái tật sơ ý như vậy.”

“Việc này cùng việc có sơ ý hay không vốn không liên quan...” Sau khi đứng vững, nàng lập tức đẩy tay hân ra, không hề có nửa phần cảm kích: “Còn không phải là vì bị anh dọa, tôi mới không thể ngồi yên.”

Trần Văn Tề thở dài, thái độ thập phần thành khẩn: “Được, đừng nóng giận, anh hướng em nói thành thực xin lỗi được chưa?”

Nghe thấy hần xin lỗi, ngược lại làm cho Phạm Ý Hân thực không thể thích ứng, nàng vẫy vẫy tay lung tung, ở bên bờ ao tìm nơi khác ngồi xuống. “Cứ tự nhiên, tôi muốn một mình yên lặng một chút, anh muốn tản bộ thì đi ra nơi khác đi.”

Hần cũng không có rời đi, ngược lại ở bên cạnh nàng ngồi xuống. “Em hình như không hy vọng anh đến Phạm Dương phụ trách hệ thống máy tính?”

“Đúng vậy.” Nàng cử động thân mình, cách xa hần một chút trên cánh tay nàng nơi vừa nãy hần chạm vào dường như vẫn còn lưu lại độ ấm, làm cho nàng cảm thấy rất tự tại.

“Vì sao?”

“Bởi vì tôi chán ghét anh.” Nàng trả lời như chém đinh chặt sắt, không hề có nửa phần chần chờ. “Chỉ cần anh vừa xuất hiện sẽ gây trở ngại đến tôi, tôi không hy vọng bởi vì anh mà ảnh hưởng đến công tác của mình.”

Trầm Văn Tề sắc mặt lược trầm, hiển nhiên không quá cao hứng. “Chúng ta đều đã lớn, không phải là trẻ con, đã chín chắn, công tác là công tác, anh sẽ không để tình cảm cá nhân xen vào, hy vọng em cũng vậy, có thể chứ?”

“Nói so với làm đương nhiên dễ dàng!” Nàng hừ lạnh một tiếng.

“Anh nghe Phạm bá bá nói, những năm gần đây em trên phương diện làm việc biểu hiện thập phần xuất sắc, còn nghĩ rằng em đã đem những tật xấu bốc đồng ngày xưa bỏ qua, xem ra em vẫn như trước kia mà thôi.”

Năn nỉ không bằng khích tướng, nhất là người có cá tính nôn nóng mạnh mẽ giống như nàng, thay vì dùng lời lẽ tốt đẹp khuyên bảo, dùng lời nói khích nàng còn dễ dàng đạt được mục đích hơn.

Phạm Ý Hân nắm chặt quyền đầu, miệng tràn đầy tự tin cùng ngạo khí “Ai nói tôi cùng trước kia giống nhau?! Anh muốn đến thì đến, tôi sẽ cho anh nhìn rõ thành tích trong lúc đang làm việc của tôi!”

Trải qua nhiều năm rèn luyện, nàng tại sao nhìn không ra mưu kế của hần, bất quá, nàng có tự tin có thể làm cho hần nhìn thấy mình trưởng thành mới được, nhất định phải để cho hần chính mồm thừa nhận thành công của nàng.

“Được, anh chờ xem.” Hần nở nụ cười “Sau này còn mời em chỉ giáo nhiều hơn.”

Ba năm trước đây, hần mang theo tiếc nuối xuất ngoại; Nay, hần đã trở lại..... tiếc nuối đã không hề tồn tại, chuyện trọng yếu kia, hần nhất định sẽ tìm thời cơ thỏa đáng nói cho nàng.

“Chỉ giáo không dám, chỉ cần anh đừng cản trở tôi là được.” Phạm Ý Hân tức giận bĩu môi.

Ai, tiền đồ thật trắc trở!

7. Chương 6

“Oa! Hần bộ dạng hảo suất!”

“Nụ cười của hần rất mê người nha!”

“Hần mới du học từ nước ngoài trở về, hình như rất thân quen với chủ tịch, cho nên Đặc Đoan mới có thể sai hần đến phụ trách gần hệ thống mới cùng tu sửa.”

“Nghe nói hần chưa kết hôn đúng không? Hình như cũng chưa có bạn gái đâu.”

“Thật tốt quá, nói không chừng chúng ta đều có cơ hội.....”

Thời gian nghỉ trưa, trong phòng nghỉ chật kín nhân viên nữ, người người hưng phấn không chịu nổi, thảo luận về nhân vật chính là kỹ sư mới nhậm chức sáng nay đến công ty kiểm tra máy tính.

Một bên nhân viên nam ghen tị, nhỏ giọng oán giận “Bất quá là bộ dạng có chút suất, có đáng để bàn tán ca ngợi đến như vậy không?”

Một nhóm nhân viên nữ đi qua trừng mắt “Các người nói cái gì, ghen tị người ta sao?!”

Nhân viên nam đề cao âm lượng “Mới không có, ai giống các người vì việc vất vả như vậy mà phân tâm, đối với công ty sẽ tạo thành ảnh hưởng không tốt.”

Một nhân viên nữ kêu so với bọn hắn còn lớn hơn nữa “Hiện tại là thời gian nghỉ ngơi, cũng không phải thời gian đi làm, làm sao tạo thành ảnh hưởng không tốt gì chứ!”

Cứ như vậy, vì kỹ sư máy tính mới nhậm chức, nhân viên nam nữ trong Phạm Dương chia làm hai phái, khắc khẩu không ngớt.

Phạm Ý Hân hồn nhiên không biết đã xảy ra chuyện gì, đang ở trong văn phòng hưởng thụ. Tiểu Ly giúp nàng pha chén trà vội vàng tranh thủ một chút thời gian., thuận tiện nói ra sự việc “Rầm rộ” trong công ty sáng nay một chút.

“Phó tổng, chị biết không? Sáng nay Đặc Đoàn phái kỹ sư máy tính mới đến, hắn bộ dạng vừa cao vừa suất, cười lộ lên rất hấp dẫn người, mỗi một nhân viên nữ thấy hắn đều mặt đỏ tim đập, em vừa đi ngang phòng nghỉ, mọi người đều đang thảo luận về hắn.” Nghĩ đến Trầm Văn Tề tươi cười tuần dật, Tiểu Ly mặt tròn tròn cũng không tự giác đỏ lên.

Phạm Ý Hân càng nghe sắc mặt càng âm trầm, nàng sớm biết rằng hôm nay Trầm Văn Tề sẽ đến công ty, cho nên sáng sớm liền đi xuống nhà xưởng trước thị sát tiến độ hoàn thành sản phẩm, mục đích chính là để tránh hắn, không nghĩ tới tránh được người của hắn, lại vẫn là tránh không được những bình luận về hắn.

“Đi?” Tiểu Ly phát hiện sắc mặt của nàng nhìn không tốt lắm, lo lắng hỏi: “Phó tổng, chị làm sao vậy?”

“Không có gì.....” Phạm Ý Hân buông chén trà, miễn cưỡng nở nụ cười. “Chị chỉ hơi mệt một chút.”

“Vậy lịch làm việc buổi chiều có cần hủy bỏ hay không?”

Nàng ngẩng đầu nhìn đồng hồ, vẫn còn nửa tiếng nữa mới hết thời gian nghỉ trưa. “Không, không cần, chị nghỉ ngơi một chút là được rồi.”

“Được, vậy em ra ngoài trước.”

Sau khi Tiểu Ly rời đi, Phạm Ý Hân đứng dậy đi ra khỏi bàn làm việc, duỗi thân người, đi đến một bên xô pha, chuyên dùng để chiêu đãi khách, cũng là nơi ngày thường nàng dùng để nghỉ ngơi.

Buổi sáng ở nhà xưởng tuần tra, gót chân có chút đau, cần duỗi thân một chút, nàng cởi giày cao gót, sau đó ngã vào trên ghế xô pha lớn mà mềm mại, thư giãn toàn thân, cảm giác vô cùng thỏa mãn.

Đang lúc nàng cảm thấy buồn ngủ, nghe thấy tiếng cửa văn phòng mở ra, có người đi đến.

“Tiểu Ly, chị nói để cho chị nghỉ ngơi một chút.....” Nàng vẫn nhắm mắt như cũ, hai chân trắng nõn thon dài gợi cảm co lên.

“Anh không phải Tiểu Ly, còn có, anh đề nghị em tốt nhất đổi tư thế khác, bởi vì tư thế hiện giờ của em thực..... Nguy hiểm.” Thanh âm nam nhân trầm thấp cùng tiếng cười vang lên, mang theo ý tứ trêu chọc.

“Đi?!” Nàng kinh ngạc, đột nhiên mở mắt ra, ánh vào trong mắt là gương mặt nam nhân tuần nhã nhặn, hai con ngươi đen sáng quắc hữu thần kia không còn trầm ổn như ngày thường nữa, mà là nóng cháy như lửa.

“Anh sao lại tự tiện xông vào đây?!” Phạm Ý Hân cơ hồ là lập tức từ trên xô pha nhảy dựng lên, giày còn không kịp mang, cứ như vậy đứng ở trên thảm cùng hắn mắt to trừng mắt nhỏ, trong lòng vừa tức vừa giận. “Còn có, anh không phải đã đi rồi sao?”

Quá mất mặt, việc vừa rồi vẫn chưa quên được, nhưng cũng là nàng không đề phòng chút nào, hoàn toàn thả lỏng một khắc, lúc này Trầm Văn Tề lại không nói một tiếng xông vào, còn cố ý trêu chọc nàng, thật sự rất đáng giận!

“Trước hết đừng nóng giận, nghe anh giải thích.” Hân tươi cười bảo đợi, giải đáp nghi vấn của nàng “Anh đến cùng Phạm bá bá. Buổi sáng anh đến kiểm tra trạng thái sử dụng máy tính trước mắt của công ty em, Phạm bá bá hẹn anh cùng ăn cơm trưa, vừa mới ăn xong, nghe nói em đã trở lại, nên muốn cùng em nói chuyện một chút.”

“Ba tôi cùng anh đến? Vậy ba tôi đâu?”

“Bá bá đang nói dặn dò trợ lý em chút chuyện, cho nên anh vào đây trước.”

“Thì ra là như vậy.....”

“Còn có.” Hân hạ thắt lưng, cầm lên giày cao gót của nàng, trước vẻ mặt hoảng hốt của nàng.“Em mang giày vào trước đi.”

“Đưa tôi” Phạm Ý Hân mặt đỏ lên, một phen đoạt lấy giày.“Cho dù là như vậy, anh trước khi vào cũng nên gõ cửa một cái cho tôi biết?”

“Anh là hảo tâm nhắc nhở em.” Hân bỏ tay ra, cười thật ôn hòa lại có lẽ.

Nàng nháy mắt mấy cái, có chút hoang mang.“Nhắc nhở tôi cái gì?”

“Bên ngoài không chỉ có Phạm bá bá, còn có đồng sự trong công ty anh, bọn họ tới bàn bạc nội dung hợp đồng đối mới hệ thống máy tính, anh nghĩ cuộc họp này em cũng tham gia phải không?” Nhắc nhở của hân rất hợp lý chính xác, chỉ là tức mà không thể nói gì được rất khó chịu trong lòng.

“Đương nhiên rồi.” Nàng mang giày, sửa sang lại quần áo đang mặc, bước nhanh đến phòng tắm nhỏ lập thêm trong văn phòng sửa sang lại tóc lộn xộn.

Trầm Văn Tề còn lại là thản nhiên ngồi xuống, an vị ở nơi nàng vừa mới nằm, ngón tay thon dài nhẹ nhàng vuốt ve da sô pha bóng loáng, trên đó vẫn giữ lại mùi hương cùng hơi ấm của nàng.

Khi Phạm Ý Hân sửa sang lại quần áo thật tốt, đi ra phòng tắm nhỏ, nhìn thấy hân ngồi ở trên sô pha bộ dáng dương dương tự đắc, nhin không được nhin mi lại.

Cảm giác thực quái, nàng trước đó còn nằm ở phía trên, hân cũng thấy được, hiện tại lại ngồi ở nơi đó, không chút phật lòng, là mắt nàng quá cẩn thận? Hay là hân quá lớn phương?

“Đúng rồi.” Trầm Văn Tề chú ý tới vẻ mặt không hờn giận của nàng, lại giả bộ không biết, thậm chí cười yêu cầu “Có thể cho anh một ly trà ô long nóng không?”

“Thực phiền toái.” Phạm Ý Hân đi đến bàn công tác giữ, ấn hạ nút đối ngoại trò chuyện.“Tiểu Ly, có bận không?”

Tiểu Ly lập tức đáp lại.“Không, có việc sao?”

“Giúp Trầm tiên sinh chuẩn bị một ly trà ô long nóng, còn có, chị cũng cần một ly.”

“Được, lập tức có ngay. Phó tổng, hiện tại chủ tịch đang cùng đặc quả nhiên điệp tổng thất chủ quản của công ty máy tính trao đổi chi tiết của hợp đồng (câu này ta thấy không thể hiểu được chờ ta tìm đọc lại bản tiếng Trung đã @_@), đợi chút nữa bọn họ sẽ tới phòng họp, đến lúc đó lại thông tri chị cùng Trầm tiên sinh được không?”

“Hảo, cảm ơn.”

Hân chậm rãi nhìn quét văn phòng của nàng, tán dương:“Văn phòng của em rất tốt, chỉnh tề, đơn giản, màu thiết kế chủ đạo rất thanh nhã, rất thích hợp phong cách của em.”

“Đa tạ ca ngợi.” Nàng thuận miệng ứng phó, đối với ca ngợi của hân có chút vô thố.“Kỳ quái, Tiểu Ly tại sao vẫn chưa vào?”

“Sao vậy? Không muốn ở cùng một chỗ với anh sao?”

Phạm Ý Hân lập tức trừng mắt liếc hân một cái, tuy rằng không mở miệng, nhưng ý tứ trong đó không cần nói cũng biết.

Trầm Văn Tề nâng cằm, có chút đăm chiêu nhìn nàng: “Nói như thế nào, chúng ta cũng là bằng hữu nhận thức hơn mười năm..... Mặc dù có nhiều lúc không thoải mái, nhưng cũng không cần thiết phải chán ghét anh đến mức độ này?”

“Đương nhiên là cần thiết!”

“Vì sao vậy?” Hấn nghiêng đầu, vẻ mặt nghi hoặc.

“Anh còn dám hỏi tôi vì sao?” Nàng một đôi mắt chấn động, không thể tin tưởng lớn: “Chẳng lẽ anh hoàn toàn quên rồi sao?”

Hơi quá đáng! Vì “Sự kiện kia”, hai người bọn họ mới kết thù.

Người nhú mày lúc này đổi lại thành Trầm Văn Tề, hấn cực lực suy tư, lại hoàn toàn không rõ nàng đang nói cái gì: “Anh thật sự không nhớ rõ, em có thể nói cho anh biết không?”

“Anh!”

Khi tính tình thật sự của nàng sắp bùng nổ, ngoài cửa truyền đến mấy tiếng vang nhỏ.

“Phó tổng, em đưa trà đến đây.”

Phạm Ý Hân đành phải nhịn xuống lửa giận đầy mình, để cho biểu tình cùng thanh âm chính mình đều khôi phục đến sự bình tĩnh giới giang bình thường: “Mời vào.”

Tiểu Ly đẩy cửa ra, bưng trà đến, đem hai chén trà phân biệt đặt ở trước mặt Trầm Văn Tề cùng Phạm Ý Hân, “Trầm tiên sinh mời dùng, phó tổng mời dùng. Mặt khác, phòng họp đã chuẩn bị thỏa đáng, hai vị muốn đi qua không?”

Phạm Ý Hân cầm lấy chén trà, uống ngụm trà nhuận nhuận hầu: “Đi thôi, chúng ta nên đi qua đó.”

Trầm Văn Tề cũng uống một ít trà, có lẽ nói lời cảm tạ với Tiểu Ly: “Cám ơn, trà uống rất ngon.”

“Dạ..... Cám ơn đã khen ngợi.....” Nụ cười của hấn làm mặt Tiểu Ly đỏ lên.

Lại nữa! Phạm Ý Hân mắt lạnh nhìn phản ứng của Tiểu Ly, dưới đáy lòng âm thầm thở dài.

Trầm Văn Tề thiện lương vô hại tươi cười kia, thái độ có lẽ nhã nhặn, luôn có thể dễ dàng khiến người ngoài bỏ qua cảnh giác, sau đó đổi hấn sinh ra hảo cảm, kể tiếp mặc hấn không chế mọi nhận thức.

Vì sao người khác đều nhìn không thấu sự đóng kịch của hấn?

Mang tức giận, Phạm Ý Hân dẫn đầu đi hướng phòng họp, lười để ý đến Trầm Văn Tề.

Trong hội nghị, bởi vì Trầm Văn Tề là kỹ sư chủ lực thiết kế hệ thống mới, đương nhiên hấn phụ trách thuyết minh chi tiết, mà khi hấn lên tiếng, Phạm Ý Hân chỉ nghe, không nói một câu.

Máy tính không phải là chuyên môn của nàng, vấn đề liên quan đến máy tính phải để những nhân viên phụ trách can thiệp mới là thích hợp nhất. Nàng cùng phụ thân chủ tịch, những chủ quản cấp cao tham gia hội nghị của hấn, chính là tổ về công ty đối với lần đổi mới hệ thống máy tính này rất coi trọng.

Trầm Văn Tề đứng ở trước màn hình lớn, tự tin thông dong giải thích, “..... Đó là công năng chính của hệ thống dự định mới lần này. Đương nhiên, chúng tôi ngoài phái kỹ sư đến trang bị máy tính mới cùng với hệ thống mới, cũng sẽ có chuyên gia phụ trách chỉ đạo quý công ty sử dụng hệ thống mới như thế nào. Hệ thống mới ngoài việc có công năng mạnh, việc thao tác cũng rất đơn giản, tôi nghĩ trong vòng hai tháng có thể hoàn thành việc sử dụng hệ thống mới.”

“Thuyết minh của tôi đã xong, xin hỏi các vị có gì vấn đề không?” Con người đen sâu thẳm của hấn nhìn quét mọi người một vòng, cuối cùng dừng lại trên mặt Phạm Ý Hân: “Phạm phó tổng, ngài có nghi vấn gì không?”

“Không, không có.” Cảm giác được tầm mắt mọi người đều dừng ở trên người nàng, nàng tao nhã lộ ra mỉm cười: “Trầm tiên sinh thuyết minh vô cùng dễ hiểu, mọi vấn đề nghi vấn của tôi đều được giải đáp hết.”

Y theo kinh nghiệm cùng Trầm Văn Tề ở chung trong dĩ vãng, mặc kệ là nói về chuyện gì, hai người đến cuối cùng sẽ trở nên âm ỹ, nàng cũng không muốn để hai bên chủ quản cấp cao nhìn thấy nàng và hấn tranh cãi, bọn họ đã là người trưởng thành rồi, nếu còn không chế không được cảm xúc chính mình, không phải là quá không chín chắn sao.

Trầm Văn Tề cũng cười, vẫn giữ lại một chút suy nghĩ sâu xa.“VẬY là tốt rồi, cảm ơn.”

“Tôi nghĩ, Trầm tiên sinh thuyết minh đã chấm dứt, kế tiếp chi tiết hiệp ước cứ giao cho nhân viên bộ phận máy tính nói chuyện cùng quý công ty, tôi một lát còn có công tác phải xử lý, nên phải rời khỏi trước.”

Sau khi rời đi phòng họp, nàng hít một ngụm khí thật sâu, tâm tình cũng không cảm thấy thoải mái, ngược lại càng trầm trọng thêm. Cho dù tạm thời tránh được, sau này Trầm Văn Tề nhất định vì những vấn đề liên quan đến hệ thống mới mà thường xuyên đến công ty, mà Trầm gia lại ở bên cạnh nhà nàng, cho dù nàng về nhà, cũng sẽ gặp mặt hấn thường xuyên hai người khắc khẩu sẽ ngày càng nhiều, nhiều đến mức làm nàng chịu không nổi.

Không được! Nàng nhất định phải nghĩ biện pháp làm một lần nhưng hiệu quả lâu dài, nhưng..... Nàng có năng lực làm như thế nào đây?

Sau khi chấm dứt một ngày công tác, Phạm Ý Hân lái xe về nhà, xa xa liền nhìn thấy đứng ngoài cửa Trầm gia là một nam một nữ, nam đúng là Trầm Văn Tề, nữ thân hình kiều nhỏ, có một mái tóc dài óng đen mượt, ánh mắt thật to tròn, diện mạo ngọt ngào, hình như có chút quen mặt.

Xuất phát từ lòng hiếu kỳ, nàng dừng xe lại, muốn nhìn sự phát triển kế tiếp của hai người một chút, đáng tiếc là, cách một đoạn khoảng cách, nàng không nghe thấy bọn họ đối thoại, chỉ có thể mượn hành động từ hai người mà đoán mối quan hệ giữa bọn họ.

Chỉ thấy cô gái vẫn lôi kéo Trầm Văn Tề, biểu tình thực vội thực tha thiết, dường như đang thỉnh cầu hấn cái gì, còn hấn chỉ muốn đẩy tay cô gái ra, trên mặt mặc dù vẫn bảo trì tươi cười như trước, nhưng có chút miễn cưỡng cùng bất đắc dĩ.

Phạm Ý Hân nhú mày, trong đầu có một hình ảnh hiện lên.

Di, cảnh tượng này hình như đã thấy ở đâu đó..... Cô gái kia..... Không phải là học muội Tạ Thanh Di năm đó đối với Trầm Văn Tề có tình ý sao?

Nàng nghĩ được người này đến, chắc là vì Trầm Văn Tề, thật sự là si tình!

Đang lúc Phạm Ý Hân cảm động vì thâm tình không hối hận của nàng, Trầm Văn Tề đột nhiên hướng phương hướng của nàng gọi vọng đến, con người đen lợi hại vừa nhìn thấy nàng, lập tức đã đi tới, đương nhiên, Tạ Di Thanh cũng đi theo phía sau hấn.

Phạm Ý Hân sửng sốt một chút, tuy rằng không rõ vì sao hấn hướng nàng đi tới, nhưng nàng chính là có loại dự cảm đại sự không ổn.

“Xin chào.” Trầm Văn Tề tươi cười đầy mặt hướng nàng đánh tiếp đón.

“Xin chào.....” Nếu đã bị phát hiện, trốn cũng không còn kịp rồi, nàng ngoài mỉm cười, che giấu xấu hổ vì nhìn lén bị bắt quả tang.

“Di? Vị này không phải Phạm học tỷ sao? Đã lâu không thấy.” Trong quá khứ hai người không chung khoa hệ, lại chưa từng nói chuyện với nhau, nhưng Phạm Ý Hân năm đó là nhân vật phong vân trong trường học, lại cùng Trầm học trưởng mà nàng ái mộ có quan hệ ái muội, cho nên Tạ Di Thanh đối với vị học tỷ này ấn tượng thập phần khắc sâu.

“Thật sự là đã lâu không thấy.” Căn cứ vào lễ phép, Phạm Ý Hân đành phải tâm không cam lòng không muốn dừng xe lại.“Quấy rầy đến các người, thật sự là không phải.”

“Không quan hệ, em tới đúng lúc, anh đang cùng Tạ học muội giải thích một việc, em đã đến rồi đúng lúc có thể giúp anh.” Trầm Văn Tề cười xem xét nàng, tươi cười so với bình thường càng thêm ôn nhu, ôn nhu đến mức làm nàng sợ hãi.

“Ách.....” Nàng sững sốt một chút, chỉ cảm thấy lông tơ trên lưng dựng thẳng. “Kỳ thật tôi đang muốn về nhà, hai người muốn nói cái gì cứ tiếp tục, tôi nghĩ chuyện mà hai người nói nhất định không liên quan gì tới tôi, tôi cũng không giúp được việc gì, nên đi trước thì tốt hơn.”

Nói xong, nàng lập tức mở cửa xe, muốn lái xe đào tẩu.

“Đợi chút!” Trầm Văn Tề động tác nhanh hơn so với nàng, đầu tiên là giữ chặt tay nàng, lại đem nàng kéo vào trong lòng, cánh tay rắn chắc gắt gao hoàn tất lưng mảnh khảnh của nàng, làm cho thân hình mềm mại của nàng dán sát ở trên người mình.

“Trầm Văn Tề, anh đang làm cái gì!” Nàng vừa sợ vừa giận, dùng sức đẩy hắn ra, cũng là vô ích. “Mau thả tôi ra!”

“Tiểu Hân, em cũng đừng thẹn thùng, đã đến lúc công khai.” Hắn kiềm chặt nàng, trên mặt vẫn bảo trì tươi cười. “Học muội, ngưỡng ngưỡng, Tiểu Hân còn chưa quen công khai quan hệ của chúng tôi.”

“Học trưởng..... Học tỷ..... Các người?” Tạ Di Thanh nhìn hành động vô cùng thân thiết của hai người, không dám tin tưởng lớn mắt.

Giấy không được, Phạm Ý Hân dùng sức đập mạnh xuống chân Trầm Văn Tề, tức giận lớn tiếng mắng “Anh nói cái quỷ gì vậy chứ! Chúng ta có cái gì tốt cần phải công khai?!”

Hắn thần sắc không thay đổi, cúi đầu, nhìn như môi đang hôn hai gò má của nàng, kì thực ở bên tai của nàng thấp giọng uy hiếp “Nếu em không giúp anh, anh cam đoan về sau mỗi ngày đều đến Phạm Dương tìm em uống trà nói chuyện phiếm.”

Nàng dừng lại động tác, tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi “Anh đang uy hiếp tôi?”

“Nếu em không đáp ứng, như vậy uy hiếp của anh rất nhanh sẽ biến thành sự thật.” Hắn cười đến tao nhã, ánh mắt lại vô cùng kiên định.

Nàng hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, giận dữ phản cười. “Thì sao nào, anh nghĩ hù dọa được tôi sao, tôi không sợ anh!”

Nàng không cần để cho hắn vừa lòng đẹp ý, hắn không trải qua sự đồng ý của nàng liền đối nàng vừa ôm vừa sờ, nàng nhất định phải khiến hắn trả giá đắt! Hừ, hắn muốn Tạ Thanh Di thấy vậy mà từ bỏ ý định với hắn? Nàng càng muốn Tạ Di Thanh đối với hắn không thể hết hy vọng!

“Tạ học muội, hãy nghe tôi giải thích –”

“Tiểu Hân, hay là để anh nói đi!” Trầm Văn Tề trên mặt vẫn duy trì mỉm cười thông dong, đồng thời âm thầm sử dụng lực đè đầu Phạm Ý Hân lại, đem mặt của nàng áp vào ngực mình, làm cho nàng không thể nói chuyện.

“Ngô.....”

Nàng giấy dựa muốn mở miệng, lại chỉ có thể phát ra thanh âm kháng nghị mơ hồ, nói không đầy đủ câu.

Trầm Văn Tề mặt không đổi sắc nhìn về phía Tạ Di Thanh nói dối không chớp mắt “Học muội, kỳ thật Tiểu Hân là hàng xóm của ta, chúng ta từ quốc tiểu liền nhận thức, tuy rằng chúng ta ở trước mặt người bên ngoài thường cãi nhau, bất quá, tình cảm thật sự của chúng ta vô cùng tốt, đã kết giao thật lâu, hai bên cha mẹ cũng đều đồng ý, chúng ta cũng có dự tính kết hôn.”

Nghe được lời hắn nói, Tạ Thanh Di mắt đỏ lên, nước mắt rốt cuộc nhịn không được đổ rào rào rơi thẳng, mà Phạm Ý Hân vẫn giấy dựa mạnh mẽ, nàng nắm chặt quyền đầu, dùng sức chửi hắn, thậm chí còn há mồm cắn hắn, hắn cũng không động cứ yên như núi, gắt gao ôm nàng như trước, không cho nàng có cơ hội nói chuyện.

Tạ Di Thanh hai mắt đầm lệ sương mù nhìn hắn. “Học trưởng..... Anh thật sự rất thích Phạm học tỷ, đối với em không hề có chút cảm tình nào sao?”

Hắn trầm ổn trả lời “Học muội, thực sự rất có lỗi, trong lòng anh chỉ có một mình Tiểu Hân, ngoại trừ nàng ra, anh không thể chấp nhận được người khác.”

Phạm Ý Hân ở trong lòng hần, tuy rằng không thể nói chuyện, cũng rất tinh tường nghe được hai người đối thoại, biết rõ đây là vì Trầm Văn Tề muốn thoát khỏi Tạ Di Thanh mà nói dối, nhưng..... Rất kỳ quái, vì sao lời nói của hần nghe qua lại thật sự kiên định như vậy, hại lòng của nàng có chút rung động, có chút rối loạn..... Trầm ngập cảm xúc không hiểu, khiến cho nàng không biết làm sao.

“Em..... Em hiểu được. Học trưởng, học tỷ..... Chúc hai người hạnh phúc.....” Tạ Di Thanh khóc không thành tiếng, vừa khóc vừa chạy đi.

Chờ nàng đi xa, Trầm Văn Tề mới buông Phạm Ý Hân ra.“Thật có lỗi, vừa rồi tình thế bất buộc, chỉ có thể dựa vào em hỗ trợ –” Nói còn chưa dứt lời, một quyền đầu có lực nặng nề mà huy hướng bụng của hần.

Nàng giận trừng hần “Ai muốn giúp anh! Tôi vừa rồi thiếu chút nữa đã bị anh làm tức chết!”

Hần cười khổ thở dài.“Thực xin lỗi, bất quá em vừa mới nãy cũng ‘Anh dũng chống cự’, làm cho anh bị không ít giáo huấn, có thể xem như trả giá không?”

“Anh nghĩ thật hay! Chỉ bằng hành vi vừa rồi của anh, tôi có cho anh thêm mười quyền cũng không thể hết giận!” Nàng thật sự rất tức giận, cũng không phải tất cả đều vì hành động đột ngột của hần, một phần cũng vì suy nghĩ miên man trong nháy mắt mới vừa rồi của mình.

“Tất cả là do anh sai.” Trầm Văn Tề mở ra hai tay, bày ra tư thái đầu hàng.“Em muốn anh bồi thường cho em như thế nào cũng được, bất quá, chúng ta nên về nhà ăn cơm trước đi?”

“Được.” Trải qua quá trình trì hoãn như vậy, thời gian đã trễ, nàng vội vàng ngồi vào trong xe, cách cửa kính xe cảnh cáo hần “Tôi nói cho anh biết, lần sau nếu lại phát sinh chuyện như vậy, tôi sẽ đến đồn công an tố cáo anh!”

“Hảo, tái kiến.” Hần mỉm cười, thanh thản mà thoải mái, giống như cảnh cáo của nàng chỉ là vui đùa.

Phạm Ý Hân lười tiếp tục để ý đến hần, miễn cưỡng kiềm chế cơn tức xuống, lái xe về nhà.

Xem đi! Nàng chỉ biết, gặp gỡ Trầm Văn Tề đúng là không có chuyện gì tốt.

Ô ô..... Nàng giữ gìn hai mươi lăm năm trong sạch, cứ như vậy hủy ở trong tay đối thủ một mất một còn này, bất quá, may mắn chính là bị hần dọa một chút, ôm một chút, cũng không có gì quá mức.

Nàng nhất định phải ghi nhớ giáo huấn, cùng tên đáng chết Trầm Văn Tề bảo trì khoảng cách!

Thực đáng tiếc, không như mong muốn, vừa mới ăn xong bữa tối, chuông cửa Phạm gia liên vang lên, Phạm Ý Hân đang ở bàn rửa chén, Phạm mẫu đi ra mở cửa.

Bởi vì khi rửa chén tiếng nước ào ào, Phạm Ý Hân cũng không nghe thấy chuông cửa vang, cũng không biết được là ai đến đây, nàng rửa sạch bát, cầm lấy khăn sạch sẽ lau tay, bởi vì đưa lưng về phía cửa phòng bếp, nàng nghe thấy có người đi vào phòng bếp, còn nghĩ rằng là mẹ mình.“Mẹ, con rửa bát xong rồi.”

“Vất vả.” Người đến không phải Phạm mẫu, mà là Trầm Văn Tề người nàng đang định bảo trì khoảng cách.

Nàng kinh ngạc, lập tức xoay người.“Là anh!”

Trầm Văn Tề khuôn mặt tươi cười ôn hòa như trước, đem một hộp giấy đóng gói tinh mỹ đưa cho nàng.“Đây, đền tội với em.”

“Bánh ngọt màu cầu vòng?” Phạm Ý Hân mở to mắt, lực chú ý hoàn toàn đặt ở trên hộp giấy kia.

“Anh biết em thích nhất là bánh ngọt của Black Forest, vừa nãy riêng lái xe đi mua, nhận lấy đi.”

“Không đơn giản như vậy!” Nghĩ đến bánh ngọt thực mê người, nhưng tức giận của nàng cũng không dễ dàng mất đi như vậy.“Tôi không cần!”

“Thật vậy sao?”

Trầm Văn Tề có chút tiếc nuối đem bánh ngọt đặt ở trên bàn phòng bếp, mở hộp giấy ra, mùi hương ngọt ngào lập tức phát ra. Hắn nhìn miếng bánh ngọt chocolate thở dài “Quả nhiên là tiệm nổi tiếng, thoát nhìn ăn ngon thật..... Bất quá, em đã không cần, anh chỉ còn cách đem về nhà.”

“Tôi.....”

Nàng trong lòng thiên nhân giao chiến, muốn kháng cự lại sự dụ hoặc.

Thấy nàng dao động, Trầm Văn Tề nói thêm một câu “Bất quá, trong nhà anh lại không ai thích ăn đồ ngọt, mang về cũng không có người ăn, ai, thật sự là rất đáng tiếc.”

Thật sự không đành lòng nhìn mỹ thực bị lãng phí, Phạm Ý Hân vội vàng ngăn cản hắn “Đợi chút!”

“Muốn sao?” Hắn mỉm cười, sớm biết rằng nàng không thể kháng cự mỹ thực dụ hoặc. Từ nhỏ nàng liền đối với mỹ thực rất thích thú, nhất là món điểm tâm ngọt, có thể nói là vết thương trí mệnh của nàng.

Nàng thanh thanh yết hầu, ra vẻ khoan dung “Anh đã có thành ý mua lễ vật đền tội như vậy, tôi sẽ miễn cưỡng nhận lấy.”

“Được được được, cảm tạ sự miễn cưỡng của em.” Trầm Văn Tề săn sóc lấy dao ở một bên bàn, cắt một khối đưa cho nàng.

Phạm Ý Hân tiếp nhận, cầm lấy đĩa bánh ngọt mỹ vị ăn, miệng còn mơ hồ oán giận không rõ “Anh muốn hại tôi béo phì mà! Đây nhất định là âm mưu mới của anh dùng để hãm hại tôi.....”

“Yên tâm đi!” Trầm Văn Tề rút ra ghế dựa, ngồi ở bên cạnh nàng. “Em rất gầy, béo một chút sẽ càng đẹp mắt.”

“Ít nói lời hay đi, tức giận của tôi vẫn chưa hết đâu.” Nàng một bên ăn bánh ngọt, một bên trừng hắn, còn không quên chỉ huy “Giúp tôi pha chén hồng trà nóng, thêm một muỗng đường, chanh ở trong tủ lạnh, bỏ hai phiến vào trong trà.”

“Được, anh biết.” Hắn ngoan ngoãn chiếu theo lời của nàng làm, pha chén hồng trà nóng bỏ thêm hai phiến chanh cho nàng. “Anh nói rồi, anh sẽ đền bù cho em, chỉ cần em muốn, anh đều sẽ nghe theo, được không?”

Ăn xong bánh ngọt, uống lên ngụm trà nóng, Phạm Ý Hân thỏa mãn thở dài. “Thật tốt.”

“Chúng ta đạt thành hiệp nghị?”

“Ai cùng anh đạt thành hiệp nghị!”

Nàng trừng lớn mắt, cũng không có bởi vì vậy mà nường tay, ăn một miếng của người mà thái độ mềm mỏng. “Tôi cũng nói qua, tôi không tốt như vậy.”

“Vẫn còn giận nữa sao?” Hắn cũng vì mình pha chén hồng trà.

“Vô nghĩa!” Nàng đem bánh ngọt còn lại cho vào trong tủ lạnh, bắt đầu đuổi người “Tốt lắm, anh đưa bánh ngọt tôi nhận, cũng đã ăn, anh có thể đi rồi.”

“Thực sự sao.” Trầm Văn Tề uống một ngụm trà nóng, cố ý trêu chọc nàng.

Nàng hoàn toàn thấy đúng gậy đầu. “Đúng vậy, tôi rất thích thù dai, anh chọc tới tôi sẽ bắt hạnh cả đời.”

“Vậy sao?” Hắn trong lời nói có hàm ý, dường như có thâm ý đặc biệt nào đó. “Anh lại không cảm thấy như vậy.”

Phạm Ý Hân không muốn cùng hắn nhiều lời, hướng hắn vẫy vẫy tay. “Tùy tiện anh nghĩ sao cũng được, dù sao tôi cũng muốn lên lầu xem báo biểu, anh muốn ở đây thì ở đi, bye bye.”

“Bye bye, bất quá.....” Trầm Văn Tề dừng một chút, cười nhìn nàng, thần sắc ôn hòa. “Em ngày mai muốn ăn bánh ngọt khẩu vị gì?”

Nàng kinh ngạc nhìn hắn. “Ngày mai anh còn muốn mua đến?”

“Ân, đây là quà.”

Ngĩ nghĩ, nàng một chút cũng không khách khí yêu cầu “Vậy ngày mai tôi muốn ăn bánh ngọt dâu tây ưu cách.”

“Hảo.” Hần đáp ứng thật sự sảng khoái, trong con người đen thâm sâu mang theo ý cười chân thành tha thiết. “Ngày mai buổi tối sẽ giúp em đưa tới.”

Sau khi lên lầu, Phạm Ý Hân xem báo biểu, không khỏi nhớ tới bánh ngọt Black Forest mỹ vị mới vừa rồi, còn có ngày mai có thể ăn bánh ngọt ưu cách ngon miệng, nàng không thể không thừa nhận, Trần Văn Tề còn có ưu điểm, ít nhất hẳn biết sai có thể sửa, đừng cảm bủ lại.

Có lẽ, hẳn cũng không phải là loại người đáng ghét như vậy!

8. Chương 7

Một ngày mới, đang lúc Phạm Ý Hân vui đầu vào hai núi văn kiện nặng nề, điện thoại nội tuyến trên bàn vang lên, nàng ấn xuống nút khuếch đại âm thanh, thanh âm ngọt ngào của Tiểu Ly lập tức truyền đến –

“Phó tổng, Trần kỹ sư của Đặc Đoàn đang ở phòng khách, anh ta nói có chuyện cần nói với chị.”

“Trần kỹ sư?” Nàng ngẩng đầu, mặt đang cười lập tức trầm xuống. “Nói với anh ta chị không rảnh.”

Tiểu Ly im lặng một chút, bất đắc dĩ lại nhấn dùm Trần Văn Tề “Phó tổng, Trần tiên sinh hy vọng có thể nói chuyện qua điện thoại với chị một chút, có thể chứ?”

Phạm Ý Hân nhú mày. “Tiểu Ly, chị nói chị không rảnh.”

Lại là lặng im một chút, thanh âm Tiểu Ly lại vang lên “Phó tổng, Trần tiên sinh nói nếu không thể trực tiếp nói chuyện, đành phải thông qua em chuyển đạt.....”

Phạm Ý Hân sững sốt một chút, biết Trần Văn Tề nói như vậy tuyệt đối là uy hiếp, nàng cắn răng, tuy rằng không quá cam nguyện, nhưng chỉ có cách phải đồng ý “Được rồi, để cho anh ta nói chuyện.”

Trong chốc lát sau, trong điện thoại truyền ra thanh âm thấp nhu của Trần Văn Tề “Xin hỏi em là thật sự không rảnh, hay là không muốn gặp anh?”

“Việc này.....” Phạm Ý Hân ngồi dựa lưng vào trên ghế dựa, tạm thời dứt bỏ nghiệp vụ đáng ghét, đem tâm lực đặt ở trên vấn đề cùng hắn thảo luận. “Theo hiểu biết của anh về tôi, anh cảm thấy đáp án là cái nào?”

“Cái sau, đúng không?” Hần quả nhiên rất hiểu nàng.

Phạm Ý Hân nhin không được nở nụ cười. “Thực thông minh, cho nên, mời anh nhanh chóng rời đi, đừng đến phiền tôi nữa.”

Hắn cũng cười, hơn nữa cười so với nàng càng vui vẻ. “Anh cũng không tính phiền em, mà thực chân thành mời em cùng nhau ăn bữa tối.”

“Không có hứng thú.” Nàng không chút do dự cự tuyệt. “Tôi hôm nay tính ở lại công ty tăng ca.”

Trần Văn Tề nhẹ nhàng thở dài. “Anh còn chưa nói muốn mời em đi ăn tối ở đâu, em nhanh như vậy liên cự tuyệt?”

Nàng cầm lấy văn kiện trên bàn, một bên lật, một bên không chút để ý đáp lại “Đi đâu cũng vậy thôi, tôi không nghĩ muốn cùng anh ăn bữa tối.”

“Anh biết em không muốn cùng anh ăn bữa tối, bất quá, anh đã đặt bàn sẵn ở khách sạn, còn mời Phạm bá bá, Phạm bá mẫu cùng với ba mẹ anh, anh nghĩ bọn họ hiện tại hẳn là đang chuẩn bị đi rồi.”

“Vì sao lại mời ba mẹ chúng ta?” Phạm Ý Hân ngồi thẳng thân mình, cảm thấy mặt mày kỳ diệu. “Đợi chút, anh vào đây rồi nói sau tốt hơn.”

Bên ngoài còn có Tiểu Ly, nàng không muốn cho Tiểu Ly nghe được chuyện trọng yếu, tuy rằng Tiểu Ly không phải người nhiều chuyện, bất quá cẩn thận một chút vẫn tốt hơn, nàng cũng không muốn bị người ngoài hiểu lầm.

Chỉ chốc lát sau, Trầm Văn Tề đi vào văn phòng, không đợi nàng mở miệng, liền tự tại ngồi ở trên sofa. “Anh nghĩ em đại khái đã quên một việc, hôm nay là ngày kỷ niệm ba mẹ em kết hôn tròn ba mươi năm, bữa cơm này là vì muốn chúc mừng bọn họ.”

“Đi?!” Việc này đã thật sự dọa nàng, vội vàng nhìn về phía lịch để bàn. “A! Thật là hôm nay!”

“Đúng không.” Trầm Văn Tề vừa cười, vừa thưởng thức bộ dáng nàng bối rối.

Nàng kêu lên một tiếng, gấp đến độ giống như kiến bò trên chảo nóng. “Xong rồi, tôi hoàn toàn đã quên! Làm sao bây giờ? Tôi ngay cả lễ vật còn chưa chuẩn bị nữa!”

“Hiện tại đi mua lễ vật đã không kịp nữa rồi.” Hần ung dung từ trong túi tiền lấy ra một hộp giấy cột nơ con bướm tinh xảo. “Cho nên, anh đã giúp em chuẩn bị tốt.”

“Đây là cái gì?” Phạm Ý Hân đi qua, từ trong tay hắn lấy hộp giấy, cởi bỏ nơ con bướm, mở ra thì thấy, bên trong hộp là một đôi nhẫn kim cương bằng bạch kim, tạo hình tinh xảo phục cổ, trải qua nhiều trình tự cắt kim cương ở dưới ngọn đèn lờ lờ sáng lên, ước chừng khoảng một carat, nhìn ra được là hàng cao cấp xa xỉ.

“Không vấn đề gì chứ? Anh đã tỉ mỉ lựa chọn.”

“Àn.” Nàng gạt đầu, âm thầm bội phục ánh mắt của hắn. “Không có vấn đề gì, giá đâu?”

Hắn vẫy vẫy tay, không để ý chút nào. “Không cần, coi như là lễ vật đền tội lần một đi.”

“Không được, cái này không thể tính.” Nhẫn kim cương này rất quý trọng, nàng cũng không hy vọng hắn nghĩ là mình lợi dụng hắn.

Trầm Văn Tề cười đứng lên. “Có tính hay không chờ lên xe rồi nói sau. Thời gian không còn sớm, nếu không đi ngay bây giờ, chúng ta sẽ đến muộn.”

Nàng vội vàng sửa sang lại một chút, đem văn kiện trọng yếu để vào trong ngăn kéo khóa kỹ, mới cầm lấy cặp tài liệu. “Anh có lái xe sao?”

“Không có, xin hỏi Phạm phó tổng có thể tiện đường cho anh đi nhờ một đoạn không?” Hắn mỉm cười nhìn nàng, miệng có lẽ đến mức làm người ta chán ghét.

Miệng nàng co rúm, nhịn xuống xúc động muốn đánh người. “Vô nghĩa, đi thôi!”

Không đến 10 phút, Phạm Ý Hân đã lái xe rời khỏi công ty.

Ở trên xe, nàng một bên lái xe một bên hỏi Trầm Văn Tề “Anh làm sao biết được hôm nay là kỷ niệm ngày ba mẹ tôi kết hôn tròn ba mươi năm?”

“Tối hôm qua anh không phải qua nhà em sao? Khi cùng Phạm bá mẫu nói chuyện phiếm, người vô tình nhắc tới.” Hai tay hắn khoanh trước ngực, thoải mái mà dựa lưng vào ghế da mềm mại.

“Anh đã biết, vì sao không nhắc nhở tôi sớm một chút? Như vậy tôi sẽ chuẩn bị lễ vật thật tốt cũng đặt trước khách sạn……” Nàng đột nhiên dừng lại, oán hận trừng mắt hắn. “Anh cố ý đúng không?”

Hắn khoi mào mi, nhìn dòng xe cộ đang bế tắc phía trước. “Thoải mái một chút, hiện tại em đang lái xe.”

“Trả lời vấn đề của tôi!” Nàng đem tầm mắt quay về phía trước, bắt đầu siết chặt nắm tay trên tay lái, cố gắng nói cho chính mình chuyên tâm lái xe, không thể phân tâm đánh người.

“Anh chỉ là muốn giúp em chiếu cố.” Thanh âm của hắn vô cùng ôn nhu, thành khẩn mà rõ ràng. “Tôi hôm qua anh cùng Phạm bá mẫu tán gẫu xong đã hơn chín giờ, sau đó anh lại lên lầu tìm em, muốn nhắc nhở em một tiếng, bất quá, khi đó em vội vàng xử lý công tác, hoàn toàn không để ý tới anh, anh mở miệng gọi em, em còn đuổi anh nữa.”

“Có sao?” Phạm Ý Hân nhú mồm, cố gắng hồi tưởng, tuy rằng khi nàng làm việc thập phần chuyên chú, thường không nhìn sự việc phát sinh xung quanh mình, bất quá, nàng tại sao vẫn không nhớ rõ hẳn có đến kêu nàng chứ?

Hắn tươi cười trầm ổn, miệng chắc chắn, làm cho người ta không thể hoài nghi tính chân thật trong lời hắn nói: “Đương nhiên là có.”

Kỳ thật..... Cũng không có. Tối hôm qua, hắn vốn lên lầu muốn nhắc nhở nàng chuyện này, bất quá, khi đó nàng đang vui đùa trong một đồng văn kiện báo biểu, hắn nghĩ nghĩ, quyết định không quấy rầy nàng, bởi vì, đây chính là cơ hội hiếm có, một cơ hội tốt làm cho hai người cải thiện quan hệ.

“Mặc kệ như thế nào, là tôi thiếu anh một lần nhân tình.....” Nàng mím môi, không cam nguyện nói “Cám ơn.”

“Đừng khách khí, anh đã nói, đây chính là đền tội.” Ý cười sâu sắc trên môi hắn, nhìn nàng xinh đẹp bên cạnh, con ngươi đen ẩn sâu tình cảm mãnh liệt. “Hơn nữa, có thể giúp đỡ em, anh cảm thấy thật cao hứng.”

Đây là lời nói thật tình của hắn, chỉ cần có thể làm cho nàng vui vẻ, hắn cũng sẽ vui vẻ.

“Tôi không nghĩ vậy.” Thái độ của nàng thập phần kiên định, nghĩ đến hắn nói như vậy chính là xuất phát từ lễ phép, không lưu ý đến tình cảm trong mắt hắn không giống với dĩ vãng. “Anh đặt khách sạn, lại giúp tôi mua lễ vật, đã xem như giúp tôi, mọi chi phí, tôi muốn tự bỏ ra.”

“Được, anh đã biết.” Đối với kiên trì của nàng, hắn cũng chỉ có thể nhượng bộ. “Đổi thành hóa đơn, lần sau sẽ đưa lại anh, còn có, chút nữa là anh mời khách.”

“Chúng ta đạt thành nhận thức chung?” Phạm Ý Hân phân thần miết hương hân, tâm tình tốt, môi đỏ mọng giờ lên, lộ ra lúm đồng tiền xinh đẹp.

“Được” Nhìn nụ cười của nàng, Trần Văn Tề cũng giờ lên nụ cười “Khó có được chung nhận thức.”

Trong không gian kín, hai người đối lập hơn mười năm, lần đầu có chung ý nghĩ, có sự thay đổi, dường như đã bắt đầu xuất hiện.....

Khách sạn.....

“Ba, mẹ.” Phạm Ý Hân cầm cốc rượu hồng có chân dài, mặt đầy tươi cười hướng về phía ba mẹ chúc mừng “Chúc hai người có ngày kỷ niệm kết hôn ba mươi năm khoái hoạt.”

Trần Văn Tề cùng Trần gia cha mẹ cũng nâng chén, người hai nhà trong lòng vui vẻ ăn uống nói chuyện phiếm, không khí thập phần thân thiện.

Sau khi dùng cơm xong, Phạm Ý Hân bởi vì rất vui, uống rượu hơi nhiều một chút, có chút say rượu.

Phạm mẫu giúp đỡ nàng, cười khổ nhờ Trần Văn Tề “Tiểu Tề, Tiểu Hân có hơi say, không có biện pháp lái xe, chúng ta tự mình có lái xe đến, chỉ có con là không, phiền toái con lái xe đưa nàng về nhà được không?”

“Đương nhiên được.” Hắn tiếp nhận chìa khóa, một tay nâng Phạm Ý Hân đứng không vững hướng cửa đi đến.

Sau khi để nhân viên khách sạn đem xe từ bãi đậu xe đến, hắn đầu tiên là cẩn thận đem nàng an trí ở ghế phía trước, sau đó ngồi trên ghế điều khiển, khởi động xe, bắt đầu lái xe về nhà.

“Anh muốn đưa tôi về nhà sao?” Phạm Ý Hân từ từ nhắm hai mắt, trên hai gò má phấn nộn do người say rượu mà nhiễm hồng, nàng mềm mại dựa vào trên ghế ngồi, cảm thấy thân thể hơi bay bổng, giống như đám mây.

Hắn gật gật đầu: “Àn.”

“Nhưng tôi còn chưa muốn trở về..... Đúng rồi! Tôi muốn xem sao, tôi muốn xem rất nhiều rất nhiều sao.” Nàng thanh âm nhỏ nhỏ lắm lắm, nàng uống rượu, toát ra kiêu thái bất đồng với dĩ vãng.

Trần Văn Tề nhin không được bật cười: “Xem sao?”

“Đúng! Tôi muốn xem sao!” Tiếng cười của hắn làm cho nàng mở mắt, nhanh nhú mảy, dùng sức vuốt bờ vai của hắn, như là tiểu hài tử muốn ăn kẹo.“Tôi muốn xem sao, chúng ta đi xem sao đi.....”

Hắn nhú mảy, có chút suy tư, còn thật sự hỏi nàng:“Em thật sự muốn đi xem sao?”

Nàng thập phần ai oán buông tiếng thở dài.“Àn, từ lúc tốt nghiệp đại học về sau, tôi hầu như mỗi ngày đều vội vàng công tác, đã lâu cũng chưa được xem sao.....”

“Anh có thể mang em đi xem sao.” Trầm Văn Tề hảo tâm nhắc nhở nàng một tiếng “Bất quá, em muốn gọi điện thoại về nhà báo với ba mẹ em một tiếng trước hay không? Em cũng không hy vọng bọn họ hiểu lầm cái gì chứ?”

“Hiểu lầm? Dù sao bọn họ sớm đã hiểu lầm.....” Nàng vẫy vẫy tay, không chút nào để ý:“Hơn nữa, bọn họ cũng biết tôi và anh ở cùng một chỗ, thực yên tâm.”

“Em thì sao?” Hắn nếu có chút dăm chiêu nhìn nàng liếc mắt một cái.“Em yên tâm cô nam quả nữ cùng anh đi xem sao?”

Không có chút do dự, nàng lập tức trả lời hắn “Yên tâm!”

“Vì sao?”

“Bởi vì anh thực đáng tin cậy, đáng để tin cậy.” Sau khi uống rượu sẽ nói lời thực lòng, cho dù hai người ngày thường âm ỉ đến âm ỉ đi, nhưng thành thật mà nói, Trầm Văn Tề ôn nhã thủ lễ, rất có phong độ quân tử, điểm ấy nàng không thể phủ nhận.

“Đa tạ khen ngợi.” Hắn khoe môi hiện lên mỉm cười, tâm tình vô cùng tốt.

“Ai khen ngợi anh?” Nàng hừ một tiếng, quật cường không muốn thừa nhận.“Tôi chỉ là nói cảm nghĩ của mình, không phải khen ngợi!”

“Cho dù uống rượu, em cũng là em.” Hắn lắc đầu cười thán.“Luôn quật cường như vậy.....”

Nàng trừng hắn liếc mắt một cái.“Nhiều lời, anh rốt cuộc có mang tôi đi xem sao hay không?”

“Đi đi đi, bất quá, em gọi điện thoại về nhà nói một tiếng trước đi.”

“Không thành vấn đề.” Phạm Ý Hân cao hứng cực kỳ, tươi cười rạng rỡ.“Chúng ta đi đâu xem?”

Hắn hỏi lại nàng “Em muốn đi đâu xem?”

“Ngô.....” Nàng suy nghĩ một chút, ý nghĩ kỳ lạ đề nghị “Tôi cũng muốn xem biển, chúng ta đi bờ biển rất tốt.”

“Bờ biển?” Hắn lắc lắc đầu.“Thực sự thua em. Được rồi, chúng ta đi bờ biển một chút tốt lắm, bất quá thời gian xem sao có vẻ hơi lâu.”

“Không sao, tôi gọi ẹ tôi nói một tiếng.” Nàng lấy ra di động cùng mẫu thân xin phép, như nàng đoán trước, mẫu thân không chút phản đối, thậm chí còn nói nàng về nhà trễ một chút cũng không sao.

Xe nằm trong tay Trầm Văn Tề lái, vững vàng chạy về phía trước, hơn một giờ sau, bọn họ đến bờ biển, hắn giúp Phạm Ý Hân xuống xe, ở trên bờ cát tản bộ.

“Rất khó đi!” Nàng mang giày cao gót, đi đứng không được thuận tiện.

Hắn hảo tâm đề nghị “Cởi giày ra đi, bờ cát này thực sạch sẽ, đi chân trần sẽ rất thoải mái.”

“Được.”

Cởi giày xong, hai người đi chân trần ở trên bờ cát, từng đợt gió biển thổi đến, Phạm Ý Hân cảm giác say dần dần rút đi.

“Cảm giác thật tốt, có hương vị biển, sao cũng rất nhiều, rất đẹp.”

“Có thích không?”

“Rất thích.” Nàng cười gật đầu, có thể là gió biển thấm lạnh quá mức, nàng lại chỉ mặc trang phục mỏng manh, gió thổi qua, mũi rất ngứa, nhịn không được đánh cái hắt xì lớn.

Hắn cởi áo khoác ngoài, khoác lên trên vai nàng: “Khoác như vậy sẽ ấm hơn.”

Phạm Ý Hân trừng mắt nhìn, phốc xích cười: “Giống như tình tiết cũ trong phim truyền hình.”

“Cũ thì cũ, bất quá vẫn là rất thực dụng.” Trầm Văn Tề cũng cười: “Bằng không làm sao có thể xuất hiện lần nữa?”

“Có đạo lý.” Nàng kéo nhanh áo khoác của hắn, trên đó có lưu lại mùi hương nhẹ nhàng dễ chịu của hắn, nghe thấy cảm giác rất thoải mái. Hiện tại quả thực ấm áp hơn, cảm ơn.”

Thừa dịp không khí vui vẻ, hắn mượn cơ hội hỏi nàng “Hết giận chưa?”

Phạm Ý Hân ngẩng hân liếc mắt một cái “Đương nhiên chưa, anh còn thiếu tôi một cái bánh ngọt dầu tây ưu cách.”

“Đúng, anh đã quên mất, ngày mai sẽ bổ sung sau? Lại tặng kèm một cái bánh ngọt hạt dẻ?”

“Vẫn còn được.” Nàng trầm ngâm một lát, nhịn không được mở miệng “Tôi có thể hỏi anh một vấn đề không?”

“Àn, hỏi đi.”

“Anh cự tuyệt Tạ Di Thanh, kỳ thật có thể dùng phương thức khác, làm gì nhất định phải liên lụy đến tôi vào đó?” Nàng vẫn bất mãn hắn đem nàng vô tội làm bia chắn, hai người rõ ràng quan hệ gì cũng không có, dựa vào cái gì nàng vì hắn mà thương tổn lòng của một người con gái khác.

“Anh đã thử qua các phương thức khác.” Hắn hít một hơi dài, thần sắc bất đắc dĩ: “Khi ở đại học, nàng đã từng thổ lộ với anh, bất quá, anh đối với nàng cũng không có cảm giác đặc biệt, đương nhiên là cự tuyệt, nhưng nàng vẫn chưa từ bỏ ý định, cho rằng anh cũng không có giao bạn gái, cho nên nàng còn có cơ hội. Sau anh đến nước ngoài du học, nàng thỉnh thoảng viết thư cho anh, thậm chí ngẫu nhiên qua đó tìm anh.....”

“Thật lợi hại.” Phạm Ý Hân trừng lớn mắt, có chút bội phục: “Xem ra nàng không chỉ si tình, còn hành động toàn lực mười phần.”

Trầm Văn Tề mày lược nhanh, biểu tình ngưng trọng hiếm thấy: “Nàng đem cảm tình đưa tới sai đối tượng. Anh vẫn thực kiên quyết từ chối nàng, nhưng nàng luôn không chịu từ bỏ, thậm chí sau khi anh về nước, còn riêng đến nhà chờ anh, ngày đó vừa vặn em về nhà, anh ý nghĩ nảy ra, cho nên liền.....”

“Liền lợi dụng tôi đúng không?”

“Không phải như vậy..... Anh.....” Hắn muốn nói lại thôi, chung quy không đem lời trong lòng nói ra tiếng: “Tóm lại, anh rất cảm tạ em đã giúp anh việc đó, anh nghĩ lúc này nàng hẳn là đã hết hy vọng.”

Đây chính là ở ngoài mặt lấy cớ, kỳ thật, hắn có tính toán khác..... Bất quá, hiện tại cũng không thể để cho nàng biết, vạn nhất chọc nàng tức giận, hắn vẫn chưa có cái gì để trông cậy vào.

Không thể quá mau, từng bước một từ từ sẽ đến.

“Anh đã đối với người ta không có cảm tình, để cho nàng sớm hết hy vọng cũng tốt.” Nàng có chút cảm khái: “Bất quá nói thật, nàng thật sự là một cô gái tốt, anh rốt cuộc không vừa ý nàng điểm nào nhất vậy?”

Ánh mắt của hắn hướng về phương xa, gương mặt bị đêm đen che lấp, khiến người ta nhìn không rõ vẻ mặt của hắn: “Yêu hoặc không yêu, cũng không có lý do, có khi chính là một loại cảm giác, mà cái loại cảm giác này, thường thường sẽ ở khi người ta không lường trước đột nhiên xuất hiện.”

“Di?” Phạm Ý Hân có chút kinh ngạc, ánh mắt mở thật to: “Anh là chuyên gia tình cảm sao? Tôi còn nghĩ tính cách anh luôn trầm ổn như người già, ở phương diện tình cảm nhất định là người rất lý trí.”

“Sau này, chuyện làm em giật mình còn nhiều.” Trầm Văn Tề nhìn nàng, dụng tâm kín đáo ám chỉ.

Muốn tới khi nào thì nàng mới có thể hiểu được? Ba năm trước đây không kịp để cho nàng biết sự thật, giờ nên nói như thế nào cho nàng đây?

Nàng trừng mắt hấn, loại tình cảm bất mãn dật vu ngôn biểu*. “Lại giả thần bí, đủ rồi, anh có chuyện gì thì nói rõ ràng đi!”(* khó nói nên lời)

“Nếu là bí mật, đáp án đương nhiên muốn tự em tìm ra.” Hấn mỉm cười, nhanh hơn cước bộ. “Trễ rồi, chúng ta trở về đi.”

“Ân.” Nàng bước nhanh đuổi kịp hấn, hướng phía xe đậu đi đến.

Sao sáng đầy trời, sóng biển mênh mông mãnh liệt, kích động ra cảnh hoa xinh đẹp, đó là một cảnh đêm vô cùng đẹp.

Ban đêm là khoái trá, bất quá đến ban ngày, Phạm Ý Hân sẽ không cảm thấy khoái trá, chỉ vì say, sáng sớm tỉnh lại, đầu nàng vẫn là đau đến đòi mạng.

“Đau quá.....” Phạm Ý Hân rên rỉ, đem đồng hồ báo thức âm ỹ tắt đi, kéo thân hình đau đầu cùng mệt mỏi xuống giường.

“Tiểu Hân, bữa sáng đã chuẩn bị tốt.” Thanh âm Phạm mẫu ở phòng ngoài vang lên.

Nàng đề cao thanh lượng trả lời “Được, con lập tức đi xuống.”

Rửa mặt chải đầu trang điểm xong, Phạm Ý Hân mang theo cặp tài liệu đi xuống lầu, đầu còn đang đau, nàng nhăn mặt nhăn mày, có chút hối hận tối hôm qua không biết kiềm chế uống quá nhiều.

Phạm mẫu thấy sắc mặt nàng không tốt, lo lắng hỏi: “Tiểu Hân, con là do say rượu sao?”

“Ân, đầu có điểm đau.” Nàng ngồi xuống bàn ăn, bữa sáng mỹ vị mẫu thân tỉ mỉ chuẩn bị để trên bàn, nàng lại không hề có khẩu vị.

Phạm mẫu bưng tới trà tam ban nóng hầm hập, hương khí bốn phía. “Mau, đây là Tiểu Tề vừa mới đưa đến, hấn nói sợ con say rượu, cho nên giúp con chuẩn bị hương thảo trà trừ đau đầu.”

“Trầm Văn Tề đưa đến?” Nàng kinh ngạc đánh giá hồ trà kia, không quá yên tâm điều vừa nghe thấy.

Hấn lại có lòng tốt như vậy? Bên trong sẽ không bỏ thêm cái gì kỳ quái đó chứ?

Phạm mẫu cười meo meo trên đầu “Ân, xem hấn đối với con thật tốt, các con tối hôm qua có phải chơi rất vui vẻ hay không?”

“Cũng không tệ lắm.....” Phạm Ý Hân lập tức cảnh giác, ra vẻ vô tình cầm lấy ấm châm trà.

“Chỉ không tệ mà thôi sao?” Phạm mẫu ngấm nàng, muốn nhìn ra tâm ý chân chính của nàng. “Tiểu Hân, nói thật ra, Tiểu Tề cùng con ở phương diện nào cũng rất xứng đôi, con thật sự không lo lắng –”

“Mẹ, con đi làm.” Nàng một hơi uống xong trà, hướng mẫu thân lộ ra mỉm cười có lệ. “Buổi tối gặp, bye bye.”

“Con đứa nhỏ này.....” Phạm mẫu thở dài. “Tùy con đi, một ngày nào đó con sẽ sáng tỏ tình cảm chính mình.”

Phạm Ý Hân hướng mẫu vẫy vẫy tay “Được được, vậy chờ ngày đó đến rồi nói sau.”

Ngày đó sẽ không đến! Nàng không phủ nhận, những ngày ở chung gần đây, Trầm Văn Tề chẳng phải thảo nhân ghét, bất quá, giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời, nàng không tin nàng cùng Trầm Văn Tề lại phù hợp đến mức biến thành tình nhân!

Lái xe đến công ty, Phạm Ý Hân tinh thần sáng láng tiến vào văn phòng. Trầm Văn Tề chuẩn bị hương thảo trà quả nhiên hữu hiệu, đầu nàng đã không còn đau.

Như ngày xưa, công tác chờ nàng xử lý vừa nhiều vừa phiền toái, chờ nàng xử lý xong từng thứ, đã sớm qua thời gian tan tầm.

Tiểu Ly bưng trà nóng đi vào văn phòng “Phó tổng, mời uống trà.”

“Cám ơn, vất vả cho em, theo giúp chị tăng ca đến bây giờ.” Phạm Ý Hân cầm lấy trà nóng uống một ngụm, cảm thụ nước trà ôn nhuận lướt qua cổ họng, lưu lại trong miệng mang hương thơm dễ chịu.

Tiểu Ly lắc đầu “Không đâu, phó tổng mới vất vả.”

“Chúng ta đều vất vả.” Nàng thu thập đồ đạc trên mặt bàn, đứng lên, cầm cặp tài liệu. “Mọi việc cần thiết đã xử lý xong rồi, có thể tan tầm.”

“Tốt, phó tổng mời đi trước, em thu thập xong sẽ rời đi.”

“Ân, phiền toái em.”

Phạm Ý Hân đi ra văn phòng, đang chuẩn bị đáp thang máy xuống bãi đỗ xe, di động giống như vang lên, nàng bắt máy “Ừ?”

“Em tan tầm chưa?” Người gọi tới là Trần Văn Tề, thanh âm của hắn vẫn là – nghiêng về ôn hòa.

Nàng sững sốt một chút. “Anh làm sao mà biết số điện thoại của tôi?”

“Phạm bá mẫu nói cho anh biết.”

“Tìm tôi có việc sao?” Đặt câu hỏi, đồng thời ở trong lòng nàng không khỏi thầm oán mẫu thân lắm miệng.

Hắn nghe ra nàng không hề giận, miệng lại vẫn thấp nhu như cũ “Có, anh muốn đưa hóa đơn cho em.”

“A, tôi thiếu chút nữa đã quên. Bất quá, hóa đơn anh có thể trực tiếp gửi đến văn phòng cho tôi, làm gì phải tự mình đưa cho tôi?”

“Chúng ta hai nhà ở cạnh nhau, gửi đến đó chẳng phải là làm điều thừa sao.” Trần Văn Tề cười nhắc nhở nàng.

“Cũng đúng. Được rồi, anh hiện tại đang ở nhà sao?”

“Không có.” Hắn thoải mái đáp.

Nàng nghe lại thật sự buồn bực, bởi vì nàng hiểu được hắn nhất định có ý đồ khác. “VẬY anh ở đâu?”

“Anh ở quán Gluck cà phê khu đông, em biết nơi này không?”

“Biết, đó là quán cà phê tôi thường tới, làm sao vậy?”

“Anh không lái xe, có thể mời em tới đón anh không?”

Phạm Ý Hân trầm mặc một lát, tâm địa vô cùng tốt nhắc nhở hắn “Quán Gluck cà phê cách trạm xe điện gần lắm, nếu không kêu tắc xi cũng rất tiện.”

Trần Văn Tề nở nụ cười, đột nhiên chuyển đề tài khác “Em đã thường đến Gluck, hẳn là biết nơi này điểm tâm rất ngon chứ?”

“Ân, điểm tâm quả thực ăn rất ngon.” Nàng vừa mới làm xong việc, còn chưa có thời gian ăn bữa tối, nghĩ đến các món điểm tâm mỹ vị của Gluck, bụng lập tức đói.

“Điểm tâm hôm nay là tiêu đường quả táo phái, còn có hoa quả thập cẩm ngàn tầng phái. Đúng rồi, em còn chưa có ăn bữa tối? Hôm nay còn đặc chế hai lớp tam minh dã, cùng chân giò hun khói với hương thơm nồng đậm, hơn nữa rau xà lách rất ngon miệng, nước trộn có vị mặn ngọt vừa phải, có chút vị cay.” Hắn cố ý phát ra thanh âm tán thưởng vô cùng thỏa mãn. “Lại có hương thơm cà phê đen thơm ngào ngạt, thật sự là quá tuyệt vời –” (> < ... đoạn = “ ” này = “ ” ta = “ ” edit = “ ” có = “ ” phần = “ ” không = “ ” chính = “ ” xác = “ ” mọi = “ ” người = “ ” thông = “ ” cảm = “ ” nha = “ ” >

“Đừng nói nữa!” Phạm Ý Hân đánh gãy hắn, đối với sức mạnh dụ hoặc to lớn của mỹ thực, không thể không cúi đầu xưng thần. “Tôi đã biết, tôi bây giờ lập tức đi qua đó.”

Đáng giận, hắn biết cá tính nàng thích ăn ngon, cố ý dùng mỹ thực dụ dỗ nàng, khiến cho nàng không thể kháng cự. Ô ô..... Nghe thấy hắn hình dung, bụng đáng thương của nàng cũng đã kêu đói thảm thì.

“Anh chờ em.” Trần Văn Tề mỉm cười chặt đứt trò chuyện.

Nhìn di động, Phạm Ý Hân thở dài, nhận mệnh đáp thang máy xuống dưới bãi đỗ xe, lái xe đi khu đông. Tuy rằng không thể không theo ý nguyện của Trần Văn Tề, nàng vẫn tự an ủi chính mình, Gluck có mỹ thực thơm ngào ngạt đang chờ nàng, nàng là vì mỹ thực mới đi, không phải vì hắn!

Đúng vậy, nàng là thua dưới mị lực của mỹ thực, không phải bại bởi Trần Văn Tề!

9. Chương 8

Vừa đi vào Gluck, muội muội Vu Tiểu Hiểu của lão bản lập tức mặt đầy tươi cười tới đón. “Hoan nghênh quang lâm.”

Phạm Ý Hân mỉm cười, đang muốn mở miệng hỏi, Vu Tiểu Hiểu lại giành trước một bước “Phạm tiểu thư đến tìm người đứng không, xin mời theo tôi.”

“Ách, đúng vậy.” Nàng sửng sốt một chút, còn muốn nói cái gì đó, Vu Tiểu Hiểu cũng đã xoay người, hướng một góc trong điểm đi đến, nàng chỉ phải bước nhanh đuổi kịp.

Kỳ quái, nàng vẫn còn chưa nói chính mình là tới tìm người, tại sao Vu Tiểu Hiểu lại biết? Chẳng lẽ là Trần Văn Tề cùng nàng nói qua trước có người sẽ đến tìm hắn sao?

Theo dẫn dắt của Vu Tiểu Hiểu, nàng đi đến một góc yên lặng trong điểm, chỗ bàn tròn nho nhỏ cho hai người, Trần Văn Tề đang ngồi ở chỗ đó chờ nàng.

Hắn nhìn lên thấy nàng, trên mặt tuấn dật lập tức hiện lên nụ cười mê người. “Em đã đến rồi.”

“Àn.” Phạm Ý Hân ngồi xuống đối diện hắn, khẩn cấp gọi cơm “Vu tiểu thư, ta muốn sandwich đặc chế, quả táo phái, cùng hồng trà nóng a tát mỗ.”

“Tốt, lập tức có ngay.” Vu Tiểu Hiểu nhe nhàng bước đi.

“Khẩu vị thật tốt.” Trần Văn Tề cười khẽ.

Nàng tức giận trừng mắt liếc hắn một cái. “Anh thử đến tám giờ vẫn còn chưa có ăn bữa tối, tôi tin tưởng khẩu vị của anh nhất định tốt giống tôi.”

“Được, em ăn nhiều một chút, không đủ lại kêu, bữa cơm này anh mời khách.”

“Anh muốn mời khách?” Nàng lập tức hoài nghi động cơ xuất phát của hắn.

“Àn, xem như tiền xe đi.”

Nàng uốn éo đầu, cự tuyệt vô cùng hoàn toàn “Không cần, tôi cũng không phải là riêng đến đón anh, tôi là đến ăn bữa tối cùng lấy hóa đơn.”

Trần Văn Tề nhú mày, tinh quang trong mắt chợt lóe. “Em nói như vậy, em làm lái xe miễn phí cho anh sao?”

“Mới không phải!” Nàng mất hứng kháng nghị. “Tôi nói, tôi là đến ăn bữa tối cùng tìm anh lấy hóa đơn, không phải riêng đến đón anh!”

“Có lẽ mục đích bất đồng, nhưng kết quả cũng giống nhau, đợi lát nữa vẫn là chở anh về nhà.” Trần Văn Tề nhún vai.

Nàng nghiêng răng nghiêng lợi cường điệu “Đây chính là thuận tiện!”

“Em muốn nghĩ như vậy cũng không sao, bất quá, anh vừa mới nói qua, kết quả đều giống nhau, để em làm lái xe miễn phí, anh thật sự cảm thấy không hay chút nào.....” Hắn mày rậm lược nịnh, đáy mắt tràn đầy xin lỗi, đáy lòng lại cười trộm.

“Được được được, đừng nói nữa, tôi hiểu được.” Phạm Ý Hân càng nghe càng đau đầu, chỉ phải thuận ý của hân, đỡ phải nghe hân tiếp tục nhiều lời. “Bữa cơm này để anh mời, xem như tiền xe, được rồi chứ?”

“Được.” Hân vừa lòng nở nụ cười.

Lúc này, Vu Tiểu Hiểu đưa tới điểm tâm cùng một hồ trà nóng.

Nhìn mỹ thực sắc hương vị hoàn hảo trước mắt, Phạm Ý Hân cảm động muốn khóc.

Thấy nàng thèm nhỏ dãi ba thước, bộ dáng cảm động vạn phần, Trầm Văn Tề thiếu chút nữa muốn cười ra, hân cầm lấy dao nĩa một bên, đặt ở trước mặt nàng. “Thế nào, đừng nhìn nữa, mau ăn đi!”

Hiện tại nàng hoàn toàn không giống nữ tử hai mươi lăm tuổi thành thực, bộ dáng này cùng tiểu hài tử tham ăn không khác biệt.

“Cái này còn cần anh nói.” Nàng cầm lấy dao, hướng hân giả trang mặt quỷ, bắt đầu hưởng đồ ăn trước mặt tiến công.

Hân cầm lấy ấm trà, sẵn sàng giúp nàng châm trà. “Ăn chậm một chút, đừng nhanh như vậy, anh cũng không tranh với em.”

“Tôi không phải sợ anh tranh với tôi, tôi vì đói bụng lắm.” Phạm Ý Hân cũng không ngẩng đầu lên, lực chú ý toàn bộ đặt ở trên mỹ thực. So với cùng hân đấu võ mồm, hưởng thụ mỹ thực quan trọng hơn.

Trầm Văn Tề nhẹ nhàng lắc đầu, miệng tràn ngập quan tâm “Anh biết em công tác rất nhiều việc, nhưng không thể không ăn cơm đúng giờ, như vậy đối với thân thể thật không tốt.”

Nàng cứng đờ, nuốt đồ ăn vào trong miệng, lại buông dao nĩa trong tay, hồ nghi đánh giá hân. “Nói thực ra, tôi cảm thấy anh gần đây là lạ.” Quan tâm của hân vẫn chưa làm cho nàng cảm động, ngược lại làm cho nàng cả người không được tự nhiên.

“Tại sao lại quái lạ?”

“Anh đối với tôi quá tốt, tuy nói anh trước đây có sai, đương nhiên nên bồi thường tôi, bắt quá đường như có điểm hơi quá.” Nàng uống ngụm trà, nói thẳng “Điều này hoàn toàn không giống với tình hình lúc trước chúng ta ở chung, cho nên tôi cảm thấy rất quái lạ.”

“Theo như lời em nói ” Hân mày lược nhanh “Anh trước kia đối với em rất kém cỏi sao?”

“Cũng không phải rất kém cỏi..... Nên nói như thế nào mới đúng đây?” Nàng thật sự suy nghĩ, nói lời chân thật “Tôi cảm thấy trước kia chúng ta là kẻ địch khắc khẩu đối lập, tình huống hiện tại cải thiện rất nhiều, có vẻ giống như bằng hữu.....”

“Nga? Em cảm thấy chúng ta hiện tại giống bằng hữu.....” Trầm Văn Tề ý vị thâm trường nở nụ cười, mắt u ám nheo lại, dấu đi cảm xúc chân chính.

Trong lời nói của hân hình như có chứa hàm nghĩa đặc thù nào đó, khiến nàng tò mò hỏi: “Nếu không thì sao?”

“Không có gì.” Hân không có trả lời, mà là cười hỏi lại nàng “Em cảm thấy..... Chúng ta làm bằng hữu so với làm kẻ địch thế nào?”

“Cũng không tệ lắm.” Nhớ tới mấy ngày ở chung, nàng không thể không thừa nhận, có đôi khi..... Trầm Văn Tề xác thực rất đáng tin cậy.

“Vậy không phải tốt lắm sao.” Hân cầm lấy chén trà, chậm rãi uống ngụm trà, vẻ mặt thoải mái mà tự tại.

Thật tốt quá, kế hoạch của hân có hiệu quả, như hân chờ đợi, quan hệ giữa hai người dần dần cải thiện.

“Àn.....” Phạm Ý Hân mi tâm vi nịnh, trong mắt xinh đẹp có hoang mang.

Kỳ quái, vì sao nàng vẫn cảm thấy quái lạ? Hân giống như gạt nàng cái gì, một việc rất trọng yếu, chuyện nàng nên biết.....

Nhìn ra nghi ngờ của nàng, hân chính là mỉm cười, không muốn giải đáp.

Có một số việc, đợi người khác nói là vô dụng, nhất định phải tự nàng phát giác..... Hấn đang chờ đợi, chờ đợi một khắc kia đến, vì để cho nàng hiểu được, tất cả những chờ đợi đều đáng giá.

“Tươi cười của anh thật đáng ghét!” Nàng trừng mắt hấn, không tự giác cảm thấy rùng cả mình.

“Em suy nghĩ nhiều quá.” Hấn chuyển đề tài, không cho nàng có cơ hội truy vấn tiếp. “Có muốn tiếp tục gọi món ăn hay không?”

Phạm Ý Hân mím môi, trong lòng thiên nhân giao chiến, suy nghĩ muốn tiếp tục ép hỏi, hay là ăn trước tốt hơn.

“Không cần sao?” Hấn làm bộ muốn đứng dậy. “Anh đi tính tiền, sau đó trở về nhà.”

“Đợi chút! Tôi muốn ăn.” Mỹ thực có vẻ trọng yếu, dù sao, hấn nghĩ cái gì cũng không liên quan nàng, nàng chỉ cần quản chính mình thì tốt rồi.

“Được.” Trầm Văn Tề hướng nhân viên cửa hàng vẫy tay, thực vừa lòng mình đã thành công dời đi mục tiêu. “Phiền toái lại cho chúng ta một phần như vậy nữa.”

Mười phút sau, Phạm Ý Hân đã bắt đầu hưởng thụ phần thức ăn nhân viên cửa hàng đưa đến, xác thực thập phần mỹ vị, hương hoạt ngon miệng, trong ngọt mang theo sự tinh tế, nàng một bên nhắm nháp mỹ thực, vừa thông suốt phát ra tán thưởng thỏa mãn “Ăn rất ngon.”

“Em thích là tốt rồi, từ từ ăn, coi chừng nghẹn.” Trầm Văn Tề mỉm cười nhìn nàng, thần sắc sủng nịch mà trìu mến, chỉ tiếc Phạm Ý Hân chuyên tâm hưởng thụ mỹ thực trước mắt, không lưu ý đến trong mắt hấn cất giấu tình cảm nồng hậu.

Bất quá, Phạm Ý Hân không phát giác, Vu Tiểu Hiểu giúp thêm nước lại nhìn thấy rõ ràng rãnh mạch, nàng hơi mỉm cười, ở trong lòng âm thầm đắc ý.

Xem đi! Đúng như lời thần dụ của nàng, Đôi oan gia này sẽ biến thân gia!

Thời gian làm việc, Phạm Ý Hân toàn tâm toàn ý thẩm tra hiệp ước, đây là khách hàng mới ở nước ngoài lần đầu tiên ký hợp đồng, liên quan đến việc phát triển hợp tác sau này, thập phần trọng yếu, cho nên tuyệt đối không thể có một chút sơ xuất nào.

Đang lúc nàng thẩm tra đến một nửa, điện thoại nội tuyến trên bàn vang lên.

“Phó tổng, Trầm kỹ sư điện báo.”

“A?” Phạm Ý Hân đầu tiên là nhú mày, sau đó thực bất đắc dĩ thở dài. “Tại sao lại là hấn.”

Thời gian này, Trầm Văn Tề hầu như mỗi ngày đều gọi điện thoại đến, có khi hẹn nàng ăn cơm trưa, có khi hẹn nàng ăn bữa tối, có khi là hỏi nàng buổi tối bữa đêm muốn ăn cái gì. Nàng thật sự là không hiểu, hấn tại sao có nhiều thời gian rảnh rỗi quan tâm nàng như vậy?

Nếu đổi thành nam nhân khác, nàng khả năng sẽ nghĩ đối phương đối với nàng có hảo cảm, muốn theo đuổi nàng, nhưng Trầm Văn Tề không phải nam nhân khác, đánh chết cũng không tin tưởng hấn lại đối nàng có ý tứ.....

Như vậy, hấn rốt cuộc có mục đích gì đây?

Nghi hoặc thì nghi hoặc, điện thoại vẫn tiếp, nàng thở dài cầm lấy phone. “Uy, tìm tôi có việc sao?”

“Buổi tối có rảnh không?” Cánh nói của nàng không hề giận, thanh âm Trầm Văn Tề nghe qua cũng là thập phần vui vẻ. “Cùng nhau ăn bữa tối được không?”

“Thật có lỗi.” Phạm Ý Hân cự tuyệt thật sự mau. “Tôi không rảnh, buổi tối cùng với khách hàng ký hợp đồng.”

“Thật sự rất đáng tiếc, vậy bữa tối nay thì sao? Em muốn ăn cái gì?”

“Không cần, ký hợp đồng xong có một tiệc rượu chúc mừng, tối nay tôi sẽ về nhà, anh không cần giúp tôi chuẩn bị.”

“Tiệc rượu?” Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm đột nhiên thay đổi, trở nên có chút lo lắng. “Tham dự có ai? Tiểu Ly có đi cùng em hay không?”

Nàng nhíu mày. “Chủ quản cấp cao của hai bên đều tham dự, tôi sẽ để cho Tiểu Ly tan tằm trước, gần đây nàng hầu như mỗi ngày đều tăng ca, tôi muốn nàng trở về nghỉ ngơi sớm một chút.”

“Em phải chú ý đừng uống nhiều rượu, tửu lượng của em không tốt, anh sợ em uống rượu lại giống như lần trước –”

Phạm Ý Hân mất hứng đánh gãy hân “Làm ơn, tôi không phải tiểu hài tử, lần trước uống say là ngoài ý muốn, anh không cần vẫn nhắc nhở tôi chuyện đó!”

Hắn trầm mặc một chút. “Tham dự tiệc rượu chính thức, nữ tử độc thân hẳn là sẽ tìm một người nam làm bạn, nếu em cần, anh rất sẵn lòng cùng em tham gia.”

“Không cần!” Cầm của nàng thiếu chút nữa là rơi xuống. “Ba tôi còn có chủ quản cấp cao trong công ty đều tham dự, không cần phiền toái anh.”

Nói giỡn gì chứ! Nếu thật sự tìm hắn làm bạn nam, nàng dám cam đoan, ngày mai trong công ty nhất định lời đồn đãi sẽ bay đầy trời, mẹ nàng cùng Trầm bá mẫu cũng sẽ theo đó ồn ào, liều mạng muốn tác hợp hai người bọn họ, nàng không nghĩ tìm phiền toái cho chính mình đâu!

Thở dài một tiếng, ngữ điệu Trầm Văn Tề càng thêm nhu hòa “Anh chỉ là lo lắng cho em, muốn chiếu cố em.....”

Phạm Ý Hân sửng sốt, không biết vì sao, mặt của nàng cứ nhiên đỏ, tim đập cũng theo đó nhanh hơn, cảm xúc không hiểu nào đó bắt đầu xôn xao.

Lần đầu, nàng có thể xác thực cảm nhận được hắn quan tâm nàng, chân thành tha thiết như vậy, nồng hậu như vậy..... Đường như đã vượt qua bốn phận bằng hữu.....

“Ừ?” Bởi vì nghe không được của nàng thanh âm, hắn sốt ruột hỏi: “Em có nghe được anh nói không?”

Không! Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng! Nhất định là nàng suy nghĩ nhiều quá!

Nàng lắc đầu, muốn dứt bỏ hoàn toàn ý nghĩ vớ vẩn kia. “Nghe được rồi. Anh không cần lo lắng, tôi sẽ chiếu cố chính mình, tôi còn có việc phải làm, không thể hàn huyên.”

Nói xong, nàng vội vàng cắt đứt điện thoại, không dám cùng hắn nói thêm nhiều chuyện với nhau, rất sợ ý niệm mặc danh kỳ diệu trong đầu kia lại xuất hiện, ảnh hưởng lý trí của nàng.

Nhìn hiệp ước trên tay, nàng có chút tự giấu cười. “Thật là, ta nhất định là làm việc đến đầu óc mơ màng, mới có thể nghĩ chuyện kỳ quái như vậy.”

Nàng nâng dậy tinh thần, tiếp tục chiến đấu hăng hái cùng với chi tiết hiệp ước rườm rà, đem toàn bộ tâm lực đặt ở trên công việc, về phần cảm giác kỳ lạ mới vừa rồi kia, đã bị nàng cố ý áp chế, giấu ở chỗ sâu trong đáy lòng.

Đó là cảm giác không nên xuất hiện..... Hãy quên đi! Nàng nhất định phải quên! Nhất định!

Một giờ sau, nàng rốt cục xem xong tất cả cổ có chút mỏi, sau khi xác định các mục chi tiết không có sai, nàng thở ra một hơi, nhắm mắt lại, dựa vào ghế ngồi, hoàn toàn thả lỏng, tính nghỉ ngơi trong chốc lát.

Chính là, vừa mới nhắm mắt, nàng lại nhện không được nhớ tới Trầm Văn Tề, hắn nhã nhặn ôn hòa cười, thái độ sẵn sàng đầy đủ..... Trong lòng nàng phản phúc xuất hiện, nàng càng cố gắng không thêm nghĩ nữa, càng cố tình lại càng nhớ tới.....

“Đáng giận! Mình rốt cuộc làm sao vậy!” Tâm hoảng ý loạn, Phạm Ý Hân chỉ có thể rống giận để phát tiết cảm xúc không thể giải quyết, bất quá âm lượng của nàng quá lớn, kinh động Tiểu Ly bên ngoài.

Tiểu Ly gõ cửa, bên ngoài khản trương hỏi: “Phó tổng? Phó tổng? Chị không có việc gì chứ?”

Nàng lúc này mới cảnh giác chính mình thất thố. Vội vàng cao giọng trả lời “Không có việc gì, chị tốt lắm, em đi làm việc của em đi, không cần lo lắng cho chị.”

“Đúng vậy.....”

Phạm Ý Hân bụm mặt, ảo não vạn phần, tâm tình thập phần hỗn loạn.

Lại nữa, lại là bởi vì Trần Văn Tề, làm cho nàng quên thời gian, địa điểm, không thể khắc chế chính mình.

Từ nhỏ đến lớn, chỉ cần chuyện có liên quan tới Trần Văn Tề, luôn có thể dễ dàng tác động cảm xúc của nàng. Lúc trước, nàng luôn cho rằng đó là bởi vì nàng rất chán ghét Trần Văn Tề, nhưng hiện tại nàng hình như có chút hiểu được, đó cũng không phải bởi vì chán ghét hoặc căm hận, mà là một loại cảm xúc khác càng phức tạp, càng thâm trầm –

Một loại cảm xúc nàng không muốn thừa nhận, càng sợ hãi thừa nhận.....

*

Buổi chiều bảy giờ, công ty Phạm Dương cùng xí nghiệp hưng mĩ thương phạt anh đặc ký hiệp ước trong hai năm, lần hợp tác này, Phạm Dương thu lợi mấy trăm vạn đôla, có thể nói là giao dịch thành công lớn, mà đối với phạt anh đặc mà nói, cũng đồng dạng thu lợi không ít, cho nên ở trong tiệc rượu chúc mừng, hai bên chủ quản cấp cao đều cười không ngừng, khách và chủ đều vui.

Bởi vì việc làm ăn này là Phạm Ý Hân đàm thành, Phạm phụ vì thành công của nữ nhi mà thập phần đắc ý, uống rượu cũng đã quên kiềm chế, uống đến mặt đỏ bừng.

Phạm Ý Hân một bên tiếp đón chủ quản cao cấp của phạt anh đặc, đồng thời cũng lưu ý đến vẻ say rượu của phụ thân, nàng vội vàng đi đến bên cạnh phụ thân, thấp giọng nói:“Ba, người uống nhiều rồi, đừng uống nữa.”

“Không..... Không sao.....” Phạm phụ mặt đầy tươi cười, nói chuyện giống như người nói dối.“Ba ba hôm nay thật cao hứng, ta rất vui mừng..... Nữ nhi bảo bố thông minh nhất vì công ty lập công lớn.....”

“Ba, người thật sự uống rất nhiều rượu.” Nàng nhăn mi lại, dở khóc dở cười.

Phạm phụ lắc đầu, thân hình có chút không vững.“Ta không có say..... Ta rất tỉnh!”

“Được được được, người không có say, bất quá hiện tại thời gian đã trễ, người về nhà nghỉ ngơi trước tốt hơn.” Phạm Ý Hân giúp phụ thân, quay đầu gọi lái xe tới.“Tiểu lí, đưa chủ tịch về nhà đi.”

“Vâng.” Tiểu lí lên tiếng, giúp đỡ Phạm phụ ý thức không rõ rời khỏi hội trường.

Nàng nhẹ nhàng thở ra, khôi phục tinh thần tiếp tục cùng nhóm chủ quản phạt anh đặc giao tế, thay thế phụ thân sắm tốt vai chủ nhân.

Rất cực, tiệc rượu đã xong, mọi người từ từ rời đi.

“Phó tổng, vất vả, đêm nay tiệc rượu thực thành công.” Quản lý bộ phận bán hàng Mạnh Chí Hàn của Phạm Dương pha chén trà nóng giải rượu đưa cho nàng.“Uống chút trà đi, hôm nay mọi người đều uống không ít rượu, uống chút trà nóng sẽ thoải mái hơn.”

“Cám ơn.” Nàng tiếp nhận trà, uống mấy ngụm.“Đồng nghiệp trong công ty đều đi rồi sao?”

“Ân.”

“Tôi cũng nên đi trở về, anh cũng trở về nghỉ ngơi sớm một chút đi.”

Phạm Ý Hân rời khỏi hội trường, bởi vì uống rượu, nàng cũng không định lái xe, mà là hướng trạm xe điện ngầm gần nhất đi đến. Xe điện ngầm rất nhanh lại thuận tiện, chỉ mất 20 phút, nàng một mình đi ra khỏi trạm xe điện ngầm, trên đường đi về nhà.

“Kỳ quái, đèn đường hỏng rồi sao?” Trên đường yên tĩnh một mảnh tối đen, chỉ có ngọn đèn mỏng manh ở hai bên bắn ra.

Đêm đen làm nàng có chút bất an, trên đường tắt cũng không có người nào khác đi, không khí tràn ngập nguy hiểm nào đó, khiến nàng không tự giác nhanh hơn cước bộ.

“Đừng nhúc nhích!” Đột nhiên, thanh âm nam tử thô ách từ phía sau nàng vang lên, nàng còn không kịp phản ứng, cánh tay liền bị bắt lấy thô bạo, nàng đang muốn lớn tiếng kêu cứu, miệng lại bị chế trụ, cả người bị kéo đến góc yên lặng, đao nhỏ bén nhọn gắt gao để ở yết hầu của nàng.

“Không cho phép kêu! Bằng không đừng trách ta thương tổn người!” Trong đêm tối, nàng nhìn không rõ diện mạo đối phương, chỉ nghe thấy đối phương đề thấp thanh lượng đe dọa nói: “Đem túi xách lấy ra, nhanh chút!”

Phạm Ý Hân thử trấn tĩnh xuống, một tay chậm rãi lấy túi xách ra, nội tâm suy tư về việc làm thế nào thoát ly hiểm cảnh.

Cướp một tay giữ đao, một tay nguyên bản đang che miệng nàng lại rời khỏi, muốn tiếp nhận túi xách. Phạm Ý Hân đột nhiên co lại khuỷu tay hướng ngực của hắn mãnh lực đánh tới, hắn thét lớn một tiếng, đau đến mức gập người lại, nàng nhân cơ hội bỏ thương một cước, hung hăng đá trúng nơi yếu ớt nhất của hắn.

Cướp phát ra một tiếng kêu rên, quỳ rạp xuống đất “Đáng giận! Đau chết ta!”

“Xứng đáng! Yên tâm đi, không chết được!” Phạm Ý Hân cười lạnh một tiếng, mở túi xách, lấy ra di động muốn báo nguy.

Cướp thừa dịp nàng không chú ý, chịu đựng đau đớn, đột nhiên nhảy dựng lên đánh ngã nàng.

“Xú nữ nhân! Cư nhiên dám đá Lão Tử! Lão Tử vẽ hoa lên mặt của người!” Cướp ngăn chặn nàng, cầm lấy đao nhỏ hướng phía mặt của nàng đi xuống.

“Không!” Phạm Ý Hân sắc mặt tái nhợt, lần đầu cảm nhận được sợ hãi mãnh liệt như thế.

Tại thời khắc khẩn cấp, cướp đột nhiên bị đại lực đẩy ra, một người nam nhân xoay người đá hắn.

Nàng vội vàng đứng lên, mặt trắng không còn giọt máu xoay nhìn hai người đang đánh nhau trước mắt, lúc này mới phát hiện người cứu nàng đúng là Trầm Văn Tề!

Trên mặt hắn tươi cười không thấy, chỉ có tức giận sôi trào, cổ kinh người kia lập tức làm Phạm Ý Hân rung động, nàng phục hồi tinh thần lại muốn báo nguy, lại phát hiện di động do ngã hỏng rồi, chỉ có thể lớn tiếng kêu cứu “Có ai không giúp với! Có người cướp bóc!”

Kỳ thật, Trầm Văn Tề vốn không cần hỗ trợ, cướp căn bản không phải đối thủ của hắn, hắn không hổ là cao thủ Taekwondo, chính quyền, sườn đá, toàn bộ uy lực mười phần, sau hai ba cước đã đem cướp đánh ất mũi bầm dập, té trên mặt đất không thể động dậy.

Sau khi xác định cướp rút cuộc không thể uy hiếp thành công, Trầm Văn Tề lập tức đi hướng Phạm Ý Hân, kiểm tra nàng có bị thương hay không, một bên lo lắng hỏi: “Em không sao chứ?”

“Tôi..... Tôi không sao.....” Trên người nàng chỉ trầy da một chút, cũng không lo ngại.

“Thật tốt quá.” Hắn nhẹ nhàng thở ra, trên mặt rốt cục xuất hiện tươi cười, như trút được gánh nặng. “Em không có việc gì là tốt rồi, anh rất lo lắng cho em.”

“Cám ơn anh..... Anh cũng không có việc gì chứ?” Nàng trong lòng vừa động, cảm xúc không hiểu buổi chiều kia lại lần nữa hiện lên. “Anh không có chỗ nào bị thương chứ?”

“Anh không sao.” Hắn an ủi nàng, bàn tay to ấm áp đặt ở trên vai nàng, truyền lại quan tâm chân thành tha thiết. “Đã không có việc gì, anh thương tổn không được em, chỉ cần có anh ở đây, anh tuyệt đối sẽ không để bất cứ kẻ nào thương tổn em!”

Lời hắn nói làm cho Phạm Ý Hân ngây ngẩn cả người, trong lòng cảm động không thôi, hốc mắt đỏ lên, nhìn không được khóc ra.

Vừa thấy nàng khóc, Trầm Văn Tề cũng hoảng. “Làm sao vậy? Đừng khóc được không.....” Khó nhịn kích động trong lòng, hắn bắt chấp tất cả, trực giác liền đem thân hình mềm mại của nàng lau nhập trong lòng,

càng không ngừng ở nàng bên tai ôn nhu nói nhỏ “Không cần sợ, anh ở chỗ này, em cái gì cũng không cần sợ.”

Được ôm ấp trong vòm ngực rộng lớn ấm áp tin cậy của hắn như thế, Phạm Ý Hân yên tâm mà khóc, nước mắt càng nhiều, càng mau. Nàng cũng không hiểu được chính mình vì sao muốn khóc, chỉ cảm thấy cảm xúc lung tung cần phát tiết, đó là loại cảm xúc phức tạp ngôn ngữ khó có thể hình dung.

Tựa vào trong lòng hắn, nghe tim đập hẳn mạnh mẽ mà có lực, nàng tâm tình lung tung chậm rãi bình tĩnh trở lại.....

Chỉ chốc lát sau, nhóm hàng xóm lục tục tụ tập, có người báo với cảnh sát, cướp bị người dùng dây thừng trói chặt, chờ đợi cảnh sát đến xử lý.

Thấy người càng ngày càng nhiều, Phạm Ý Hân có chút xấu hổ rời khỏi ôm ấp của Trần Văn Tề.

Trần Văn Tề tùy ý nàng giãy, cũng không nói gì, chính là lẳng lặng nhìn nàng, trong mắt chỉ có nhu tình.

Sau khi cảnh sát tới hiện trường, đem cướp mang về cảnh cục lấy khẩu cung, Phạm Ý Hân cùng Trần Văn Tề cũng đi cảnh cục cho lời khai.

Ở cảnh cục khai báo một hồi lâu, hai người rốt cục có thể đáp tắc xi về nhà, Phạm Ý Hân bởi vì mệt mỏi, trước đó lại bị kinh hách, rốt cục thể lực chống đỡ hết nổi mà ngủ.

Trần Văn Tề nhẹ nhàng đỡ nàng, để cho nàng tựa vào trong lòng mình, biết như vậy sẽ làm nàng ngủ thoải mái một chút.

Nghĩ đến hình ảnh mới vừa rồi cướp chế trụ nàng, lấy dao muốn đâm thương nàng, vẻ mặt hắn trở nên vô cùng âm trầm.

Lần đầu, trong đầu hắn nảy sinh ý niệm muốn giết người, bởi vì người kia muốn đâm thương nàng..... Cảm xúc mãnh liệt như vậy, tất cả đều bởi vì nàng.....

May mắn nàng không có việc gì..... Nhìn dung nhan nàng xinh đẹp ngủ, ánh mắt dày đặc của hắn chuyển nhu, cúi đầu, ở hai gò má nàng cẩn thận hôn, rất nhẹ, thực nhu, giống như gió xuân thổi qua.

Hắn nói qua, hắn phải bảo vệ nàng, chỉ cần có hắn, tuyệt đối không để cho bất cứ kẻ nào thương tổn nàng, đây không chỉ là hứa hẹn, mà là lời thề — lời thề đến suốt đời.

10. Chương 9

Hôm sau, Phạm Ý Hân như dĩ vãng, bảy giờ rời giường, trang điểm xong liền xuống lầu.

Phạm mẫu vừa thấy nàng, lập tức quan tâm hỏi: “Tiểu Hân, tối hôm qua ngủ ngon không?”

Tối hôm qua, Trần Văn Tề bồi nàng cùng nhau trở về, hướng hai người già bọn họ thuyết minh sự kiện phát sinh cướp bóc, bọn họ lo lắng rất nhiều, cũng may nữ nhi không xảy ra chuyện gì, nàng là con gái duy nhất của bọn họ.

“Con ngủ rất ngon, yên tâm đi.” Nàng lộ ra lúm đồng tiền ngọt ngào, không muốn khiến ấu thân lo lắng.

Phạm mẫu yên tâm mà nở nụ cười: “Vậy là tốt rồi, đến ăn bữa sáng đi.”

Phạm phụ đã ngồi ở bàn ăn trước, hắn buông báo trong tay. “Tiểu Hân, hôm nay con nghỉ ngơi một ngày đi, điều chỉnh tâm tình một chút.”

Nàng viếng “Ách, nhưng con không sao với lại có một số việc con vẫn chưa xử lý xong.....”

“Đừng lo, hôm qua con đã bị kinh hách lớn như vậy, ba ba là chủ cho con nghỉ phép vài ngày, con hảo hảo nghỉ ngơi, xem như là ở nhà tĩnh dưỡng, hay là đi chơi vài ngày đều được.”

Nàng nghĩ nghĩ, ngoan ngoãn gật đầu. “Cũng tốt, con cũng có chút mệt mỏi.....”

Khiến cho thể xác và tinh thần nàng mệt mỏi, cũng không phải do tối hôm qua kinh hách, mà là ở sâu trong nội tâm tình cảm xa lạ kia kích động không ngừng.

Trải qua tối hôm qua, nàng rốt cục hiểu được vì sao Trầm Văn Tề luôn có thể dễ dàng tác động cảm xúc của nàng, dường như..... Từ rất lâu rất lâu trước kia, khi ngay cả chính nàng cũng không phát hiện, nàng đã lặng lẽ yêu thương hắn..... Chính là bởi vì tính tình nàng rất mạnh, hai người lại bởi vì “sự kiện kia” Mà thâm oán, cho nên nàng lựa chọn bỏ qua tâm ý chân chính của mình.

Làm sao bây giờ? Nàng nên làm cái gì bây giờ?

Hắn gần đây đúng là đối với nàng tốt lắm, tối hôm qua còn phần đầu quên mình để bảo hộ nàng, nhưng..... Điều này có phải cho thấy hắn cũng thích nàng không?

Không có khả năng! Thái độ của nàng với hắn vẫn rất kém cỏi, động một chút liền cùng hắn khắc khẩu, hắn làm sao có thể thích nàng.....

Hắn bảo hộ nàng, hắn chỉ là thấy việc nghĩa thì mạnh dạn làm, đối với nàng nói những lời đó, cũng có khả năng chính là muốn an ủi nàng, cũng không có ý tứ khác.....

“Tiểu Hân? Tiểu Hân?” Thấy nàng ngẩn người, Phạm mẫu thập phần sầu lo, nghĩ đến nàng vẫn vì tối hôm qua kinh hách mà thất hồn lạc phách. “Con thật sự không có việc gì chứ? Có việc gì thì hãy nói với mẹ!”

“Mẹ, con thật sự không có việc gì.” Nàng lúc này mới hoàn hồn. “Người yên tâm, con tốt lắm, chính là suy nghĩ một ít việc muốn dặn dò Tiểu Ly.”

“Ai.” Phạm mẫu thở dài. “Ngày hôm qua thật may có Tiểu Tề, nếu không phải hắn cứu con, hậu quả thực không thể tưởng tượng được, chúng ta thật sự cần phải cảm ơn người ta thật tốt.”

“Đúng vậy, tối hôm qua rất may có hắn, Tiểu Hân, con cần phải nhớ rõ cảm ơn người ta!” Phạm phụ cũng hát đệm nói.

“Con biết.....” Nàng cúi đầu, không muốn để cho cha mẹ nhìn thấy biểu tình bối rối của nàng.

Chỉ là nghe cha mẹ nhắc tới hắn, tim của nàng lập tức đập loạn xạ.

Áp lực tình cảm che giấu nhiều năm, một khi tìm được nguồn gốc, rốt cuộc ức chế không được.

Sau khi ăn xong bữa sáng, Phạm Ý Hân điện thoại cho Tiểu Ly, dặn dò một ít chuyện đơn giản, sau đó kết thúc trò chuyện. Nàng bước chậm đến hoa viên, tản bộ hít thở không khí.

Thời tiết vô cùng tốt, trời xanh mây trắng, gió lạnh sảng khoái, thời tiết tốt như vậy vốn có thể khiến người ta cảm thấy tinh thần thoải mái sảng khoái, phiền não hoàn toàn biến mất, nhưng đối với nàng mà nói một chút cũng không thay đổi.

Nàng ngồi ở vị trí thích nhất — bên bờ ao, nhìn du dương vào trong ao ngũ sắc cảm lí, lâm vào trầm tư. (Haiz... thật là ta không thể hiểu rõ câu này nói gì đành để nguyên văn vậy...><)

Chuyện nàng phiền não rất đơn giản, chỉ có một việc, chính là Trầm Văn Tề rốt cuộc đối với nàng là dạng tình cảm gì?

Kỳ thật đáp án cũng rất đơn giản, chính là thích hoặc không thích mà thôi! Bất quá, nàng nghĩ, hắn rất có khả năng không thích nàng.

“Ai.....” Nàng nhin không được thở dài một tiếng.

Đúng lúc này, cùng hai lần trước giống nhau, Trầm Văn Tề lại lặng lẽ xuất hiện. “Làm sao vậy? Không có việc gì sao lại thở dài?”

“Sao anh lại tới đây?” Nàng hoảng sợ, mặt lập tức đỏ lên. “Anh không đi làm sao?”

Hắn đi đến bên cạnh nàng, ôn nhu nhìn nàng. “Anh lo lắng cho em, cho nên hướng công ty xin nghỉ một ngày. Vừa mới nghe bá mẫu nói em ở trong sân, cho nên tìm đến đây.”

“Cám ơn.....”

Hắn chú ý tới mặt của nàng rất đỏ, còn nghĩ rằng là do thời tiết quá nóng. “Mặt của em rất đỏ, có phải nắng quá lớn hay không? Đến nơi râm mát nghỉ ngơi một chút đi.”

“Tôi không sao, anh không cần lo lắng.” Nàng quay đầu qua một bên, sợ hãi để cho hắn phát hiện tình trạng khác thường của mình.

“Nhưng mặt của em rất đỏ, hay là em phát sốt.....” Hắn vươn tay muốn xem nhiệt độ của nàng.

“Không cần!” Nóng nóng vội, không chút nghĩ ngợi liền vươn tay ra cản tay hắn, âm lượng cũng không tự giác trở nên lớn “Tôi nói tôi không sao!”

Hiện tại nàng còn không thể khắc chế cảm xúc chính mình, không dám cùng hắn tiếp cận. Nàng không muốn trước khi xác nhận tâm ý của hắn, lại để cho hắn phát hiện nàng thích hắn.....

“Anh không có ác ý.” Trầm Văn Tề kinh ngạc nhìn nàng, rầu rĩ thu hồi tay. “Thật có lỗi, anh chỉ là lo lắng cho em.....”

“Không! Tôi biết anh không có ác ý..... Người có lỗi là tôi.” Nàng cắn cắn môi, trong lòng thập phần băn khoăn. “Tôi hôm qua nhờ có anh, tôi mới có thể bình an vô sự, tôi thật sự rất cảm ơn anh đã cứu tôi.”

Hắn có chút cô đơn cười. “Là anh rất đường đột, cảm xúc của em còn chưa thực sự ổn định, anh tùy tiện đụng chạm em, khó trách em lại tức giận.”

“Tôi thật sự không có việc gì!” Nhìn thấy vẻ mặt hắn ảm đạm, Phạm Ý Hân tâm căng thẳng, bối rối muốn giải thích “Tôi không phải đang tức giận, chính là..... Chỉ có chút khẩn trương.....”

“Chúng ta đi ra ngoài dạo giải sầu được không? Đem tất cả chuyện không thoải mái hoàn toàn quên đi.”

“Việc này.....” Nhìn khuôn mặt tươi cười chân thành của hắn, kỳ thật nàng rất muốn đáp ứng, lại có chút chần chờ.

Hắn nhìn ra do dự của nàng, cố ý đưa ra thanh âm ôn nhu “Yên tâm, anh chỉ muốn mang em đi ra ngoài mà thôi, em muốn đi chỗ nào, chúng ta đi chỗ đó, lần này đến lượt anh lái xe chở em.”

Do dự một lát, nàng rốt cục hạ quyết tâm “Được, chúng ta đi ra ngoài một chút đi.”

Có lẽ, nàng có thể cùng hắn hăng hăng nói chuyện, cho dù không thể trực tiếp hỏi hắn, ít nhất cũng có thể thử tâm ý của hắn, cách này so với tự mình suy đoán lung tung còn tốt hơn.

**

Theo yêu cầu của Phạm Ý Hân, Trầm Văn Tề lái xe hướng đông bắc về phía bờ biển mà đi. Dọc theo đường đi, hai người vẫn chưa nói chuyện với nhau nhiều lắm, bởi vì nàng luôn luôn nghĩ nên thử hắn như thế nào, mà hắn dường như cũng nhìn ra nàng đang có chuyện phiền não cần suy nghĩ, cho nên biết ý không quấy rầy.

Đến bờ biển, nước biển được ánh mặt trời chiếu xuống có vẻ càng thêm xanh hơn, gió biển mang theo vị mặn thổi đến, làm loạn mái tóc dài đen mượt của nàng.

Nhìn sóng biển nhấp nhô xô bờ, Phạm Ý Hân hít vào một hơi thật sâu, thoải mái nở nụ cười.

Nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của nàng, Trầm Văn Tề cũng tươi cười theo. “Em thật sự rất thích nhìn biển.”

“Àn, tôi cảm thấy biển thực bao la, rộng lớn, tràn ngập sức mạnh vô hạn, mặc kệ có chuyện gì không thoải mái, nhìn biển lớn vô hạn vô biên, tâm tình của tôi sẽ sáng sủa rất nhiều.”

“Chỉ cần em vui vẻ là tốt rồi.” Thấy tóc dài của nàng bị gió thổi loạn, vờn quanh gương mặt trắng nõn, hắn vươn tay, cẩn thận thay nàng sửa sang lại. “Gió rất lớn, có muốn cột tóc lại hay không?”

Cử chỉ đột nhiên vô cùng thân thiết, khiến tim Phạm Ý Hân lại đập loạn xạ, hai gò má nóng lên, nàng cố gắng làm bộ như không thèm để ý, cười có chút cứng nhắc. “Không sao, tôi thích cảm giác tóc bị gió thổi.”

Hắn gật gật đầu, chú ý sâu sắc tới việc không được tự nhiên của nàng, không nói thêm gì nữa.

Quả nhiên, nàng chán ghét hắn tiếp cận nàng quá mức..... Nhưng, tối hôm qua khi hắn ôm nàng, nàng cũng không biểu hiện ra một tia kháng cự nào, vì sao hôm nay lại thay đổi?

Là hắn làm chuyện gì khiến nàng chán ghét sao? Hay là chuyện tối hôm qua tạo thành bóng ma trong lòng nàng?

Hai người ở bờ biển lững thững bước đi, thưởng thức cảnh biển xinh đẹp, Trầm Văn Tề thật cẩn thận đánh giá nàng, chần chờ hỏi:“Chuyện tối hôm qua..... Em không sao chứ?”

“Tôi không yếu ớt đến như vậy.” Nàng nhún nhún vai, thản nhiên nói “Tôi thừa nhận, tối hôm qua tôi quả thực đã bị kinh hách không nhỏ, bất quá đó là sự kiện xảy ra ngẫu nhiên, cũng đã qua, nhiều lắm sau này cẩn thận một chút, không để cho chính mình có khả năng gặp phải nguy hiểm như vậy.”

“Em thực kiên cường.” Hắn cười nhìn nàng, vẻ mặt cùng miệng đều thập phần tán thưởng.“Là anh đã quá lo lắng.”

Trông thấy tươi cười của hắn, mặt của nàng lại đỏ.“Hoàn hảo..... Hơn nữa, tối hôm qua tôi thật sự bị dọa, may mắn có anh.....”

Khuôn mặt tuần tú của Trầm Văn Tề cũng hơi hơi phỉếm hồng, đề thấp thanh lượng, ý tứ không tốt lắm thừa nhận “Kỳ thật..... Tối hôm qua anh cũng bị dọa, vốn anh chỉ lo lắng em tại sao trẻ như thế còn không về nhà, lại biết được em uống rượu sẽ không tự mình lái xe, cho nên mới đi ra bên ngoài chờ em, thuận tiện đi vòng quanh một chút, không nghĩ tới sẽ thấy em bị cướp bóc, nhìn thấy cướp lấy đao muốn đả thương em, tim của anh thiếu chút nữa ngừng đập.....”

Phạm Ý Hân cúi đầu, căn bản không dám nhìn hướng hắn, tự nhiên cũng không nhìn thấy vẻ mặt của hắn.

“Cám ơn anh.....” Nàng cắn môi nhẹ giọng nói lời cảm tạ.

Hắn lo lắng cho nàng, chuyện này có thể xác định, nhưng hắn là vì tình cảm gì mà lo lắng cho nàng? Là bằng hữu hay là tình yêu?

“Làm sao vậy?” Hắn khẽ nhíu mày:“Em mới này dường như có chuyện gì phiền não, có muốn nói ra hay không? Có lẽ anh có thể cho em một ít đề nghị.”

“Tôi.....” Khiến cho nàng phiền não là hắn! Nhưng, nàng lại không thể trực tiếp nói cho hắn — đúng! Tôi phiền não, phiền não anh không thích tôi?

“Tôi không biết nên nói như thế nào.....” Nàng cực buồn rầu thở dài, không dám đem nghi vấn trong lòng nói ra tiếng, chỉ có thể tùy tiện tìm một lý do để cho qua “Kỳ thật, tôi là suy nghĩ chuyện của Tạ Di Thanh.....”

“Tạ Di Thanh?” Trầm Văn Tề sững sốt một chút.“Nàng làm sao vậy?”

“Nói thực ra.....” Ánh mắt nàng dao động, có chút chột dạ.“Đối với nàng, tôi vẫn có chút áy náy, bởi vì chúng ta lừa gạt nàng, tuy rằng..... Là vì tốt cho nàng, nhưng vẫn là chúng ta lừa gạt nàng.....”

Tuy rằng dưới tình thế cấp bách tùy tiện tìm một lý do để thoái thác, nhưng đối với Tạ Di Thanh, nàng thật sự cảm thấy có lỗi. Lúc trước nàng cũng không có nghĩ nhiều như vậy, bởi vì khi đó nàng còn không biết được chính mình thích Trầm Văn Tề, nhưng hiện tại thì không phải.....

Nàng thích hắn, Tạ Di Thanh cũng thích hắn, nàng có thể lý giải tâm tình Tạ Di Thanh, cũng hiểu được cái loại cảm giác chua xót khi thích đối phương, nhưng không được đối phương đáp lại..... Ai, xem như cùng chung cảnh ngộ đi!

Trầm Văn Tề thanh âm ôn hòa an ủi nàng “Là anh sai, em không cần tự trách, chuyện này không liên quan đến em, là anh đã kéo em vào —”

“Đúng..... Vốn dĩ không liên quan đến tôi.....” Nghe hắn nói như vậy, Phạm Ý Hân tâm đột nhiên co rụt lại, vẻ mặt có chút cứng ngắc.

Không liên quan? Nàng đã hiểu, hắn căn bản chưa từng thích nàng, ở trong mắt hắn, nàng chỉ là một bằng hữu, một người có thể làm bia chắn giúp hắn loại bỏ đối tượng không thích.....

“Em..... Đang tức giận sao?” Trầm Văn Tề sâu sắc nhận thấy được thái độ nàng chuyển biến, có chút khó hiểu.“Anh cũng không phải muốn lợi dụng em, mà là –”

“Không sao, tôi hiểu được, anh không cần giải thích. Chúng ta là bằng hữu thôi! Giúp đỡ nhau thực bình thường, tôi sẽ không để ý.” Nàng lắc đầu, thần sắc bình thản gần như lãnh đạm.“Bất quá, anh cũng không thể cả đời đều lấy tôi làm bia chắn, tôi nghĩ, anh vẫn là nên tìm một người bạn gái thật sự đi –”

“Em hy vọng anh kết giao bạn gái sao?” Ngữ khí của hắn có chút nhanh, có một chút áp lực cảm xúc nào đó.

Hắn còn tưởng rằng trải qua tối hôm qua, quan hệ hai người có thể tiến thêm một bước, dù sao, hắn cũng đã ôm nàng, hơn nữa nàng cũng không hề chống cự tựa vào trong lòng hắn..... Bất quá, theo lời nói của nàng xem ra, dường như là hắn kỳ vọng quá nhiều.

Thanh âm Phạm Ý Hân chuyển nhỏ “Đương nhiên, chúng ta là bằng hữu, tôi đương nhiên hy vọng anh có thể tìm được nữ nhân thực sự yêu thương.....”

Cho dù, người trong lòng hắn không phải nàng, nàng vẫn hy vọng hắn có thể có được hạnh phúc.

“Anh hiểu được.....” Ánh mắt hắn buồn bã.“Bất quá, trước mắt anh cũng không muốn kết giao bạn gái.”

“Vì sao?” Nàng nhin không được hỏi thăm.

“Không nói cho em biết.....” Tươi cười của hắn có chút chua xót cùng bất đắc dĩ.

Nàng bắt mắt nhíu mày “Nói một chút có sao đâu, quý hẹp hòi!”

Hắn khoi mày, trong lòng hơi thay đổi, có chút dăm chiêu đánh giá thần thái lo lắng của nàng. “Kỳ quái, em tại sao đột nhiên đối với cuộc sống tình cảm của anh có hứng thú như vậy?” Điều này làm cho tâm tình đang xuống thấp của hắn rung lên.

“Bởi vì.....” Nàng cứng lại, nào dám đem nguyên nhân chân chính nói ra tiếng, chỉ có thể tùy tiện tìm một lý do “Vừa vặn nói đến chuyện Tạ Di Thanh, nhất thời có chút cảm xúc, cho nên mới tò mò hỏi anh.”

“Chỉ như vậy?” Trầm Văn Tề mỉm cười, dễ dàng nhìn thấu lòng của nàng.

Xem ra, cố gắng của hắn bắt đầu có hiệu quả. Tình cảm của nàng đối với hắn, hẳn là đã không đơn thuần chỉ là tình bạn.

“Vô nghĩa!” Phạm Ý Hân đề cao thanh lượng, ý đồ lấy tức giận che giấu xấu hổ trong lòng.“Nếu không thì sao?”

“Không sao.” Hắn cười thả lỏng nàng một chút, không muốn quá mức bức bách nàng, nếu nóng vội, chỉ tạo thành hiệu quả ngược lại, đó cũng không phải là điều hắn muốn.“Đã giữa trưa, em đói bụng chưa?”

“Ân, có một chút.” Phạm Ý Hân gật gật đầu, bởi vì đề tài dời đi mà âm thầm nhả khí.

“Vậy đi thôi, chúng ta tìm một chỗ ăn cơm.” Trầm Văn Tề đi trở về, biết ý thả chậm cước bộ, để cho nàng có thể đuổi kịp.

“Được.” Nàng đi ở bên cạnh hắn, không biết nên buồn hay vui.

Tuy rằng xem ra hắn đối nàng vô tình, nhưng ít nhất nàng có thể xác định một chuyện, hiện tại hắn cũng không có nữ nhân nào trong lòng, chỉ cần hắn vẫn độc thân, nàng còn có cơ hội.

Thật vất vả mới phát hiện tâm ý chính mình, nàng tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ lỡ.

Tuy nói sẽ không dễ dàng bỏ lỡ, nhưng nàng nên bắt đầu cố gắng từ đâu?

Phạm Ý Hân ngồi ở trong phòng, lâm vào khổ tư, mặc dù ở trên thương trường nàng cũng không có ý lùi bước, nhưng đối với chuyện tình cảm, nàng hầu như có thể nói là không có kinh nghiệm gì.

Cho nên, cho dù hiểu được mình thích Trầm Văn Tề, hy vọng có thể khiến cho hắn cũng yêu thích nàng, nàng cũng không biết nên làm như thế nào.....

Sau khi lo lắng thật lâu, nàng cầm lấy di động, bấm một tổ dãy số.

“Ừ?” Giọng nữ trầm ổn xuyên thấu qua ống nghe truyền đến, biểu hiện chủ nhân có tính cách bình tĩnh lý trí. “Tiểu Hân sao?”

Nghe được thanh âm bạn tốt Hứa Bội Quân, giọng điệu của nàng không tự giác hơn hớn. “Đúng, là mình, gần đây như thế nào rồi?”

“Cũng không tệ lắm, cậu thì sao?”

Phạm Ý Hân ập a ập ứng “Ách..... Kỳ thật, mình gần đây có một chuyện phiền não, muốn thỉnh giáo kiến của cậu một chút.....”

“Thỉnh giáo?” Hứa Bội Quân lập tức phát giác sự khác thường của nàng. “Mình nghĩ, hẳn không phải là chuyện công việc đúng không?”

Nàng cười gượng hai tiếng. “Ha ha, cậu vẫn thông minh như vậy.....”

“Đừng cố tăng bốc mình, nói xem là chuyện gì.”

“Chính là..... Chính là chuyện tình cảm.....” Nàng càng nói âm thanh càng nhỏ. “Mình muốn hỏi cậu..... Làm sao để khiến cho nam nhân yêu thích mình.....”

Phốc một tiếng, bên kia di động quả nhiên Hứa Bội Quân nhin không được cười ra tiếng. “Tiểu Hân, nam nhân cậu hỏi là Trầm Văn Tề sao?”

Phạm Ý Hân vừa thẹn vừa giận lại kinh ngạc. “Cậu làm sao mà biết?”

“Mình đương nhiên biết, bất quá, cậu kéo dài tới hiện tại mới phát hiện mình thích hẳn, có phải quá muộn hay không?”

Mặt nàng đỏ lên, nỗi lòng lại bắt đầu hỗn loạn. “Mình..... Mình cũng không hiểu được! Mình trước kia vẫn cảm thấy chính mình thực chán ghét hẳn, chỉ cần chuyện gì có liên quan đến hẳn tuyệt đối không phải chuyện tốt, nhưng..... Gần đây hẳn từ nước ngoài du học trở về, tình huống bắt đầu thay đổi.....”

Nàng mơ hồ nhắc tới những phát sinh từ sau khi hẳn trở về, bao gồm chuyện Tạ Di Thanh, ngày kỷ niệm tròn ba mươi năm kết hôn của ba mẹ, còn có chuyện Trầm Văn Tề cứu nàng như thế nào.

“..... Hẳn thực ôn nhu, thực săn sóc, giúp mình làm rất nhiều chuyện, đối với mình thật sự tốt lắm, mình lúc trước còn cảm thấy rất kỳ quái, vì sao có khi nhìn thấy hẳn tìm lại đập nhanh, còn nghĩ rằng là vì rất chán ghét hẳn, đến lúc thấy hẳn vì mình không để ý nguy hiểm đánh cướp, mình mới hiểu được, kỳ thật mình đã sớm lặng lẽ thích hẳn, mà hiện tại, giống như biến thành yêu.....” Nhớ tới Trầm Văn Tề đối với nàng rất tốt, mặt của nàng càng hồng, nội tâm tràn đầy nhu tình.

“Nguyên lai Trầm Văn Tề là dựa vào chiêu anh hùng cứu mỹ nhân này, mới khiến cậu phát hiện tâm ý chính mình, thật sự là không đơn giản.”

“Kỳ quái.” Phạm Ý Hân không rõ “Vì sao giọng điệu của cậu nghe qua một chút cũng không kinh ngạc?”

Hứa Bội Quân cười khê “Mình không phải đã sớm nói với cậu từ trước sao? Từ lúc học đại học đã cảm thấy hai người hẳn là một đôi, bất quá khi đó các người thường đấu qua đấu lại, có khả năng cũng chưa phát hiện cảm tình với đối phương.”

“Đi?” Nàng sửng sốt một chút, lập tức kinh ngạc mở lớn miệng. “Đợi chút, ý của cậu là..... Hẳn đối với mình cũng có cảm giác như vậy sao?”

Hứa Bội Quân thở dài. “Tiểu Hân, tuy nói tình yêu có khi sẽ làm người trong cuộc thấy không rõ sự thật, nhưng cậu cũng quá tri độn đi. Cậu trước kia thường cùng Trầm Văn Tề âm ỷ đến âm ỷ đi, nhưng hẳn vài lần đều cố ý đưa cậu về ký túc xá, việc này không phải chứng minh hẳn rất coi trọng cậu sao?”

“Đó nói không chừng là vì chúng mình từ nhỏ đã nhận thức, mà hẳn lại được ba mẹ mình nhờ cậy, mới có thể đặc biệt chú ý an toàn của mình!”

“Được rồi, cho dù mới đầu có thể xuất phát từ hữu nghị, nhưng nghe cậu nói chuyện phát sinh gần đây, đó tuyệt đối không phải hai chữ ‘Hữu nghị’ là có thể dễ dàng giải thích.” Hứa Bội Quân còn thật sự khuyên nài, “Tiểu Hân, hãy nghe mình nói, cậu đã xác định yêu thương hẳn, vậy đem tâm tình của cậu nói cho hẳn, có khi nữ nhân cũng cần có dũng khí chủ động.”

“Thật vậy sao?” Phạm Ý Hân thập phần khẩn trương, thanh âm cũng run nhẹ. “Mình sợ, nếu mình hướng hẳn thông báo, mà hẳn căn bản không thích mình, cự tuyệt mình, mình nhất định sẽ thực thất vọng, rất khó chấp nhận, sau đó không khí sẽ trở nên thực xấu hổ, nói không chừng về sau ngay cả bằng hữu cũng không làm được.....”

“Tiểu Hân, cậu tại sao có thể trở nên nhát gan như thế?” Thanh âm Hứa Bội Quân trở nên nghiêm túc. “Trước kia cậu luôn luôn không sợ trời, không sợ đất, muốn làm chuyện gì thì nhất định phải làm được, cậu luôn hướng về phía trước, cá tính tràn ngập sức sống, là điểm hấp dẫn người khác nhất, tin tưởng mình. Cũng tin tưởng chính cậu được không?”

Nàng trầm mặc trong chốc lát, tâm hồn loạn rối cực có quyết định. “Cậu nói đúng, mình không nên do dự, mặc kệ kết quả thông báo là tốt hay xấu, mình đều phải đối mặt.”

Hứa Bội Quân thoải mái nở nụ cười. “Đúng vậy, cậu nghĩ thông suốt là tốt rồi.”

Tâm ý đã quyết, Phạm Ý Hân tâm tình cũng thoải mái hơn. “Rất may cậu đánh thức mình.”

“Nếu thông báo thành công, nhớ rõ gọi điện thoại ình biết một tiếng.”

“Được, bất quá, nếu mình thất bại, sẽ tìm cậu khóc kể, cậu nên hảo hảo an ủi mình.” Nàng đã tính đến khả năng xấu nhất.

“Đương nhiên, chúng ta là bằng hữu mà!”

“Cám ơn, mình sẽ cố gắng.” Tuy nói chuyện tình cảm cũng không phải chỉ dựa vào cố gắng là đủ, nhưng nàng sẽ dùng toàn lực ứng phó, cho dù kết quả cuối cùng không như mong muốn, nàng cũng có thể nói cho chính mình, nàng đã cố hết sức.

“Cố lên, chúc cậu may mắn.”

Sau khi chấm dứt trò chuyện, Phạm Ý Hân ngồi dựa vào trên giường, hít sâu một hơi, mới cảm lấy di động gọi cho Trầm Văn Tề, di động chỉ vang một tiếng đã được tiếp.

“Xin chào, tìm anh có việc sao?” Thanh âm của hẳn vẫn ôn hòa như vậy.

“Àn.....” Vừa nghe thấy thanh âm của hẳn, tâm nàng thật vất vả mới bình tĩnh lại bắt đầu xôn xao. “Ngày mai sau khi tan tầm anh có rảnh không?”

“Có, làm sao vậy?” Khó được nàng chủ động gọi cho hẳn, khiến cho hẳn vừa mừng vừa sợ.

“Chúng ta hẹn nơi gặp mặt, nói chuyện một chút được không?”

“Được, hẹn chỗ nào?” Hẳn đáp ứng thật sự sáng khoái.

“ Quán cà phê Gluck, 6 giờ rưỡi, có thể chứ?”

“Có thể.” Trầm Văn Tề đáp ứng không chút do dự nào, dự cảm kỳ lạ nào đó nói cho hẳn, chuyện muốn nói ngày mai, đối với hai người bọn họ mà nói thập phần trọng yếu.

Hơn ba năm chờ đợi của hẳn có lẽ sẽ được đền đáp.

“Àn, vậy ngày mai gặp, ngủ ngon.” Sau khi tắt di động, Phạm Ý Hân như trút được gánh nặng thở ra một hơi thật dài.

Ngày mai, đáp án của hẳn sẽ quyết định nàng cao hứng hoặc bi thương, nhưng mà bất luận như thế nào, nàng đã chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Hạnh phúc, do chính nàng sáng tạo.

11. Chương 10 - End

Quán cà phê Gluck

Tuy rằng giờ hẹn là 6 giờ rưỡi, nhưng Phạm Ý Hân đến sớm hơn, ngồi ở góc yên lặng, nàng nắm chặt hai tay, nội tâm hoảng loạn.

Cho dù đã hạ quyết tâm, nhưng sợ hãi của nàng vẫn chưa biến mất.....

Ở trong lúc nàng miên man suy nghĩ, kẻ đầu sỏ làm cho nàng phiền não rốt cục xuất hiện.

“Thật có lỗi.” Trầm Văn Tề cười yếu ớt ngồi xuống ở đối diện nàng. “Em chờ có lâu không?”

“Không có, tôi cũng vừa mới đến.” Phạm Ý Hân thuận miệng đáp, suy tư về việc nên mở miệng như thế nào.

Sau khi gọi đồ uống, Trầm Văn Tề lập tức đề cập đến chủ đề chính “Em hôm nay tìm anh, là muốn nói với anh chuyện gì?”

“Tôi.....” Nàng cúi đầu, quấy trên mặt cà phê, muốn nói lại thôi. “Anh có nhớ, có một lần anh cùng tôi nói qua, chúng ta làm bằng hữu so với làm địch nhân tốt hơn hay không?”

“Anh nhớ rõ.” Hân nheo mắt lại, không dấu vết quan sát nàng.

“Từ lúc nhỏ đến giờ, chúng ta nhận thức hơn mười năm, lúc trước luôn âm ỹ đến âm ỹ đi, bất quá, gần đây từ kẻ địch biến thành bằng hữu, thay đổi rất lớn.....” Nàng căn bản không dám ngẩng đầu nhìn hân, cảm thấy tim mình đập thật nhanh, rất nhanh, trong đầu cũng loạn rừng rực.

Hân khoi mào mi, chuyên chú nhìn nàng, chờ mong nàng nói ra lời nói hân muốn nghe. “Cho nên?”

“Tôi không biết nên nói như thế nào mới tốt.....” Cho dù cúi đầu, nàng cũng có thể cảm nhận được tầm mắt của hân chăm chú nhìn trên người mình, khiến cho nàng khẩn trương không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt.

Xong rồi, nàng nói không nên lời..... Rõ ràng đã hạ quyết tâm, nhưng..... Nàng nói không thành lời!

“Em làm sao vậy? Có việc gì cứ nói.” Hân thử dẫn đường nàng.

Phạm Ý Hân nhúu mày, môi hồng nhuận mím quá chặt chẽ.

Không biết vì sao, thái độ hòa hoãn cùng miệng của hân, đột nhiên làm nàng tức giận.

Đáng giận! Vì sao nàng lại yêu thương hân? Khi nàng phiền não đến đòi mạng, vì sao hân còn có thể bình tĩnh như vậy?

Nàng ngẩng đầu, bất mãn nhìn chằm chằm hân. “Không có việc gì, chuyện gì cũng không có.” Lại cẩn thận ngẫm lại, nàng cảm thấy..... Hân căn bản là không thích nàng, nếu hân cũng thích nàng, hân sẽ giống nàng bất an mới đúng.

Một khi đã như vậy, vậy nàng làm sao muốn dễ dàng đem tâm ý chính mình nói thành lời?! Nàng tình nguyện trước mắt duy trì tình trạng làm bằng hữu như trước, sau đó chậm rãi tìm kiếm phương pháp làm cho hân yêu thương nàng.

Trầm Văn Tề nhúu mày, dễ dàng nhìn ra biểu tình biến hóa của nàng. “Em đang tức giận?”

“Không có.” Phạm Ý Hân miễn cưỡng bài trừ mỉm cười.

“Em rõ ràng đang tức giận, rốt cuộc làm sao vậy?”

“Tôi nói không có việc gì.” Cho dù có cũng không nói cho hân! Nàng hiện tại lại đột nhiên cảm thấy, hân thật sự là người đáng ghét nhất toàn thế giới!

“Thật sự không có việc gì?” Hân một chút cũng không tin tưởng.

“Thật sự không có việc gì!” Nàng đáp chắc chắn.

Trầm Văn Tề yên lặng nhìn nàng, sau đó thở dài. “Được rồi, vậy đến lượt anh có việc.”

Từ ngôn hành và thái độ gần đây của nàng, hẳn có thể khẳng định, nàng chính là như hắn đã hy vọng yêu thích hẳn, hẳn cũng không hy vọng bởi vì sự lùi bước của nàng, khiến cho khoảng cách hai người thật vất vả kéo tới gần lại càng lúc càng xa.

“Anh có việc?” Phạm Ý Hân trừng lớn mắt.

Hắn ôn nhu cười, vẻ mặt thật sự. “Đúng, anh cũng có chuyện rất trọng yếu muốn nói với em.”

Nếu nàng nói không nên lời, vậy để hắn đến nói thay nàng.

“Nói đi.” Nàng lại nhú mày, cảm thấy số lần nhú mày gần đây của mình gia tăng từng ngày, nếp nhăn đều nhanh chóng xuất hiện.

“Được.” Hắn đột nhiên cầm tay nàng đang đặt trên mặt bàn, đôi mắt tối tăm nhìn thẳng nàng, thổ lộ bằng giọng điệu chân thành “Anh yêu em, anh hy vọng có thể lấy kết hôn làm điều kiện quyết định để kết giao với em, em nguyện ý làm bạn gái anh không?”

Những lời này từ trước khi xuất ngoại vẫn giấu ở trong lòng hắn, hôm nay, rốt cục có thể chính miệng nói cho nàng.

Phạm Ý Hân ngây ngẩn cả người, tay cứ để cho hắn nắm như vậy, ngây người 5 giây. Sau khi nàng lấy lại tinh thần, lập tức thu hồi tay mình, vừa sợ vừa giận. “Gạt người!”

Trầm Văn Tề sớm đoán trước được nàng sẽ có phản ứng này, hơi hơi cười khổ. “Anh không có lừa em, chúng ta nhận thức lâu như vậy, cãi nhau thì cãi nhau, nhưng anh cho tới bây giờ chưa từng lừa gạt em, trước kia đã không, hiện tại cũng không, tương lai lại càng không.”

Ai, lần đầu đối với người ta thông báo, đối lấy đáp án lại là chỉ trách hắn gạt người? Thật sự là khiến người ta thương tâm!

“Không..... Không có khả năng, anh làm sao có thể yêu em? Chúng ta luôn âm ỹ đến âm ỹ đi, hơn nữa khi anh xuất ngoại còn cố ý gạt em, trong lúc ở nước ngoài học, cũng chưa từng liên lạc với em.....” Nàng trong đầu loạn thành một đồng, các loại cảm xúc hỗn tạp, không thể tự hỏi.

“Anh trước đó từng nói qua với em, yêu hoặc không yêu, có khi chỉ là một loại cảm giác, không có lý do gì. Từ tiểu học đến đại học, chúng ta vẫn đối lập, anh thường bị em làm tức giận đến chết khiếp, cảm thấy em thực phiền, thực chán ghét, nhưng nhìn thấy bộ dáng em tức giận, lại cảm thấy thực đáng yêu.”

“Anh nghĩ..... Anh hẳn là thật lâu trước kia đã yêu thích em, chính là vẫn không phát hiện, đến khi anh chuẩn bị xuất ngoại du học, mới đột nhiên nghĩ đến, nếu ra nước ngoài tổ về chúng ta sắp phải tách ra, anh sẽ có một đoạn thời gian rất dài không thể gặp mặt em.....” Hít một hơi thật dài, thần sắc hắn có chút ảo não. “Khi đó anh đột nhiên cảm thấy rất khó khăn, thực luyến tiếc, mới hiểu được anh đã yêu thương em –”

“Nói vậy!” Phạm Ý Hân đột nhiên đánh gãy hắn, sắc mặt nàng phỉm hồng, tâm tình lộn xộn. “Nếu anh thích em, luyến tiếc xa cách em, vì sao khi đó không nói cho em biết tâm ý của anh?”

Nghe thấy hắn nói hắn yêu nàng, nàng đương nhiên thực vui vẻ, nhưng có càng nhiều hoài nghi và không tin, bởi vì ngôn từ cùng hành vi của hắn căn bản làm người ta thấy mâu thuẫn!

“Anh trước khi xuất ngoại không phải có đi sang nhà em sao? Lần đó anh vốn đã định nói cho em tâm ý của anh, nhưng khi đó em thực chán ghét anh, anh sợ em không tin anh, cự tuyệt anh, huống hồ, cho dù em nguyện ý chấp nhận anh, anh vẫn như cũ muốn xuất ngoại du học, chúng ta vẫn phải chia cách..... Đối với anh mà nói, đã rất thống khổ, anh không muốn khiến em giống anh phải chịu loại dày vò này.” Hắn khẩn thiết giải thích, hy vọng có thể khiến cho nàng tin tưởng lời nói của hắn.

“Anh nói là thật sao?”

“Đương nhiên là thật, em hẳn là so với anh hoàn hảo rõ, tình hình đối lập của chúng ta lúc trước có bao nhiêu nghiêm trọng, không phải sao?”

“Đúng vậy.....” Nàng không thể không thừa nhận. Xác thực, lúc trước nàng đối với Trầm Văn Tề trình độ phản cảm rất nhiều, nếu hắn đột nhiên thổ lộ, nàng nhất định sẽ nghĩ hắn cố ý chọc nàng, chẳng những không tin tưởng, ngược lại lại càng thêm chán ghét

“Em không biết được, khi anh ở nước ngoài du học, ngoại trừ cố gắng làm nghiên cứu, chính là lo lắng cho em.” Chỉ cần có chút không gian, hắn sẽ nhớ tới nàng, bao gồm bộ dáng nàng tức giận, bộ dáng vui vẻ, lần lượt xoay quanh ở trong đầu hắn.

“Lo lắng em cái gì?” Sự thông báo chân tình của hắn, dần dần rút đi ngờ vực vô căn cứ của nàng, khiến cho lòng của nàng không hề bố trí phòng vệ, bắt đầu tin tưởng hắn.

“Lo lắng em yêu thích nam nhân khác. May mắn, ba năm này em vội vàng công tác, không có thời gian kết giao bạn trai. Em biết không? Khi anh về nước, rất hy vọng có thể nhìn thấy em tới đón máy bay, nhưng em không tới..... Cho nên anh biết, em nhất định vẫn thực chán ghét anh.....” Con người đen xuất hiện một tia bi thương, thanh âm của hắn chuyển thấp.

Nhìn thấy vẻ mặt hắn như vậy, Phạm Ý Hân tâm thu nhanh, nhin không được đem oán hận chất chứa trong ba năm tất cả đều nói hết ra “Còn không phải là anh không tốt, ai bảo anh lúc đó xuất ngoại cũng không nói với em trước một tiếng, em nghĩ rằng anh cố ý gạt em, chọc giận em, hại em tâm tình thật không tốt, mới có thể càng chán ghét anh.”

“Thực xin lỗi.....” Hắn lại cầm tay nàng, ôn nhu thỉnh cầu “Tha thứ cho anh được không?”

“Hiện tại đã biết nguyên nhân, em sẽ không tiếp tục tức giận.” Lúc này đây, nàng không hề bỏ tay khỏi hắn.“Bất quá, em muốn anh nói lại lần nữa.....”

“Cái gì?”

Mặt nàng đỏ như đặc tượng phiên gia*.“Lời anh vừa thổ lộ với em..... Nói lại lần nữa được không?” (* có thể là đồ giống như quan công hay như người VN mình hay nói là giống như gấc zậy)

“Đương nhiên được.” Hắn nở nụ cười, đáy mắt sùng nịch cùng yêu say đắm không bao giờ cần che giấu nữa.“Anh yêu em, anh hy vọng có thể lấy kết hôn làm điều kiện quyết định để kết giao với em, em nguyện ý làm bạn gái anh không?”

“Được.....” Nàng cúi đầu, mặt vừa đỏ vừa nóng, tâm tình hạnh phúc và thỏa mãn trước nay chưa từng có.

Khi về nhà, hai người không lái xe, mà lựa chọn đi xe điện ngầm, lại cùng nhau đi trở về nhà.

Hai người sóng vai đi tới, Trầm Văn Tề tự nhiên nắm cả người Phạm Ý Hân, thập phần thân thiết.

“Hân, anh có việc muốn hỏi em.” Trong lòng hắn vẫn có nghi vấn chưa được giải đáp.

“Chuyện gì?”

“Em trước kia đến cuối cùng là vì nguyên nhân gì chán ghét anh?”

“Cái gì!” Phạm Ý Hân ngây người một chút, đồ khởi cái miệng nhỏ nhắn.“Nguyên lai anh thật sự không nhớ rõ.”

“Rốt cuộc là chuyện gì?”

“Kỳ thật cũng không phải chuyện gì lớn lắm.” Nàng ngượng ngùng cười cười.“Anh có nhớ tình hình lần đầu tiên chúng ta gặp mặt hay không?”

“Ân, anh nhớ rõ khi đó nhà anh vừa chuyển đến bên cạnh nhà em, ba mẹ em mang theo em tới nhà anh làm quen, đúng không?”

“Đúng vậy, ngày đó mẹ em nướng một quả táo phái làm lễ gặp mặt, ba mẹ anh cùng ba mẹ em nói chuyện phiếm tán gẫu thật sự khoái trá, quả táo phái kia để tự hai tiểu hài tử chúng ta phân chia, nhớ rõ không?”

“Anh nhớ ra rồi, là do anh chỉ trích em một mình ăn hết quả táo phái kia sao?”

“Đó là do anh nói anh không thích ăn đồ ngọt, em mới một mình ăn hết.” Nhớ tới chuyện cũ, nàng vẫn cảm giận bất bình. “Kết quả anh sau đó cứ nhiên ở trước mặt ba mẹ chúng ta cười em là quỷ tham ăn, hại em quá mất mặt!”

Trầm Văn Tề đầu tiên là sửng sốt, lập tức bật cười. “Nguyên lai vì chuyện nhỏ như vậy, em lại ghi hận lâu tới vậy?”

Khi đó hắn cũng không phải cố ý cười nàng, chính là nhìn nàng một cô gái kiêu nhỏ đáng yêu như vậy, cứ nhiên một mình có thể giải quyết hết toàn bộ quả táo phách, với người đối đồ ngọt không hứng thú gì như hắn, thật sự hoảng sợ, mới có thể vui đùa một chút, cũng không có ác ý, không nghĩ tới sẽ làm nàng tức giận như vậy.

“Cái gì việc nhỏ, chuyện đó liên quan tự tôn một nữ hài tử, thực nghiêm trọng!” Phạm Ý Hân bất mãn chủ hấn một chút. “Anh chính là như vậy, mới có thể thường chọc em tức giận, ngu ngốc!”

Hắn phóng thấp tư thái, ôn nhu nhận lỗi “Tốt lắm, là anh không đúng, anh làm bị thương tâm của em, thực xin lỗi, tha thứ cho anh được không?”

Nàng tà nghệ hấn “Anh thật sự biết sai rồi?”

“Ân, thực xin lỗi, tha thứ anh đi?” Hấn thành tâm thành ý, chỉ hy vọng nàng có thể không tiếp tục giận hấn.

“Vậy cũng còn được.” Phạm Ý Hân nghĩ nghĩ, quyết định cũng thẳng thắn nói ra tâm ý chính mình “Kỳ thật, em hôm nay hẹn anh, là muốn nói cho anh biết..... Em thích anh..... Bất quá, vừa thấy anh lại nói không nên lời, hoàn hảo anh đã mở miệng trước, bằng không, em không biết được tới khi nào thì mới dám thông báo với anh.”

Hấn đã đem tâm ý chính mình đều nói cho nàng, nếu nàng gạt hấn, có lẽ rất không công bằng với hấn.

“Anh đã sớm biết.” Hấn nhẹ nhàng cười, không chút nào kinh ngạc.

Nàng mở to mắt. “Anh có biết?”

“Ân, từ trước khi xuất ngoại, anh đã biết được mình yêu thương em, cho nên, sau khi anh về nước nhiệm vụ hàng đầu, chính là cố gắng thay đổi quan hệ đối địch của chúng ta, hy vọng em cũng có thể yêu thương anh.”

“Vậy anh đối với em tốt như vậy, săn sóc như vậy, đều là vì khiến cho em không hề chán ghét anh?” Nàng hỏi tưởng tình hình hai người ở chung gần đây, rốt cục bưng bình đại ngộ.

Hấn cười đắc ý. “Đúng vậy, nhưng anh mất rất nhiều công phu.”

“Di?” Phạm Ý Hân có chút bất mãn. “Vậy Tạ Di Thanh tới tìm anh, anh nói em là bạn gái của anh, cũng là cố ý đem em liên lụy vào?”

“Không, đó là đúng dịp.” Miệng hấn bất giác giơ lên, tươi cười luôn luôn tao nhã trở nên có chút quỷ tà. “Bất quá, nói thật ra, anh rất cảm tạ nàng, bởi vì nhờ nàng, anh mới có cơ hội tiếp cận với em.”

Ngày đó khi ở trước mặt Tạ Di Thanh đem nàng lâu nhập trong lòng, hấn dường như muốn hưởng Tạ Di Thanh nói lời cảm tạ, càng muốn nhân cơ hội hiếm có tỏ rõ nỗi lòng, chính là thời cơ chưa tới, chỉ có thể cố gắng nhẫn nại.

Có trời biết, một khắc khi buông nàng ra, hấn luyện tiếc cỡ nào!

“Thực quá đáng!” Nàng chu miệng lên, nói lời thăm oán, lại càng giống như làm nũng.

“Đừng nóng giận, anh làm như vậy cũng là vì khiến em chấp nhận anh.” Hấn kề sát vào nàng, hơi thở ấm áp mơn man trên vành tai của nàng. “Em hấn cũng biết được dụng tâm lương khổ của anh chứ?”

“Em hiểu được.....” Phạm Ý Hân hai má nóng lên, khẽ cắn môi đỏ mọng, không quá tự tại.

“Em thật đáng yêu.” Bộ dáng của nàng làm lòng Trầm Văn Tề rung động, nhìn không được hôn trộm hai gò má mềm mại của nàng một chút.

Nàng hoảng sợ, trực giác muốn tách khỏi, động tác của hắn lại nhanh hơn, một phen ôm thắt lưng của nàng, khiến cho nàng không thể động đậy.

“Hân.....” Hắn ở bên tai nàng nỉ non “Đừng trốn anh.”

Nàng thẹn thùng cúi đầu, thanh âm trở nên rất nhỏ “Em..... Em không phải muốn trốn, chỉ là.....”

Chán ghét, may mắn trong ngõ nhỏ không có những người khác, nếu để cho người ngoài thấy, sẽ có nhiều lời bàn tán.

“Em thẹn thùng?” Hắn thưởng thức bộ dáng nàng ngượng ngùng, chỉ cảm thấy giờ phút này nàng đẹp quá, rất động lòng người, khiến cho hắn nhìn không được lại muốn âu yếm.

“Ân.....” Nàng đỏ mặt gật gật đầu.

“Đừng thẹn thùng, chúng ta đã là người yêu.” Trầm Văn Tề đem nàng lâu nhập trong lòng, nhẹ nhàng hôn tóc đen dài mượt của nàng, thở dài thỏa mãn. “Anh chờ ngày hôm nay đã đợi hơn ba năm, anh yêu em, rất yêu, rất yêu, yêu đến không thể tự kiềm chế được.”

Phạm Ý Hân ôm lưng rộng lớn của hắn. “Em cũng yêu anh.....”

Hắn nâng cằm của nàng lên, lẳng lặng nhìn chăm chú vào nàng, sau đó cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên môi mềm mại của nàng.

Bất quá, hắn chỉ thoáng đụng chạm một chút liền rời đi, không nghĩ quá mức táo bạo khiến nàng sợ hãi.

Nàng đem mặt chôn ở trong lòng hắn. “Tim của em đập rất nhanh.....”

“Anh cũng vậy.” Hắn chậm rãi vuốt ve tóc dài của nàng, thanh âm do dự vọng mà hơi hơi khàn khàn “Có muốn..... Cho tim em đập nhanh hơn một chút nữa không?”

“Đi?” Nàng hoang mang ngẩng đầu, đang muốn hỏi rõ ràng hàm nghĩa trong lời hắn nói, hắn lại đột nhiên hôn trụ nàng.

Lúc này không phải chỉ là môi cùng môi chạm nhau, mà là càng sâu nhập, càng hôn kịch liệt.

Lưỡi của hắn linh hoạt tách môi nàng ra, tham nhập trong đó liếm, hút, khiêu khích cảm quan của nàng, khi thì ôn nhu, khi thì cuồng liệt, khiến cho nàng khó có thể chống cự, chậm rãi, nàng bắt đầu thử đáp lại hắn, không hề chỉ là người bị động.

Gắn bó giao tiếp, tất cả thâm tình đều được gửi hết qua nụ hôn này, không cần ngôn ngữ, cũng có thể đem tình ý đầy ngập nhấn gửi cho đối phương.

Giống như đã lâu, hai người rốt cục tách ra, Phạm Ý Hân đầu óc có chút choáng váng, chỉ có thể tựa vào trong lòng hắn nhẹ nhàng thở.

“Đi thôi, nhanh về nhà.” Mang theo tươi cười thỏa mãn, hắn ôm nàng theo hướng trở về nhà.

Phạm Ý Hân lại đột nhiên dừng cước bộ, chần chờ không quyết.

“Làm sao vậy?” Trầm Văn Tề tràn đầy quan tâm hỏi nàng.

“Em suy nghĩ..... Nên nói chuyện của chúng ta cho ba mẹ biết như thế nào.....”

“Yên tâm, anh dám cam đoan, bọn họ vừa nghe thấy chúng ta quen nhau, nhất định cao hứng vô cùng, nói không chừng còn có thể lập tức thúc giục chúng ta kết hôn.” Cha mẹ hai nhà vẫn luôn hy vọng hai người có thể kết giao, hiện tại như bọn họ mong muốn, bọn họ khẳng định sẽ vui ngất trời.

Phạm Ý Hân buồn rầu nhíu mày. “Em chính là lo lắng việc này.....”

“Em không muốn kết hôn với anh?” Hắn cũng nhíu mày, tâm tình nhất thời từ vui sang buồn.

“Không phải không muốn.” Nàng vội vàng giải thích, trên hai má xinh đẹp nhiễm màu hồng. “Chỉ là..... Chúng ta vừa mới bắt đầu kết giao, em hy vọng có thể để tự chúng ta quyết định.”

Hắn mỉm cười gật đầu. “Anh hiểu được.”

“Anh thật sự hiểu được?”

“Đương nhiên, anh với em ý nghĩ giống nhau. Bất quá, anh cảm thấy em không cần lo lắng quá độ, bởi vì ba mẹ chúng ta đều rất tâm lý, tuyệt đối sẽ không bắt buộc chúng ta làm chuyện chúng ta không muốn làm.”

Phạm Ý Hân nghĩ nghĩ, thoải mái nở nụ cười. “Anh nói đúng, là em suy nghĩ quá nhiều.”

“Anh cùng em về nhà hướng Phạm bá bá, Phạm bá mẫu báo cáo chuyện chúng ta đang kết giao, em lại theo theo anh về nhà, nói một tiếng với ba mẹ anh, được không?”

“Được.....” Mặt của nàng càng đỏ hơn, trong lòng lại thập phần cao hứng.

Hắn có thể hiểu hết ý nghĩ của nàng, tỏ vẻ hân hạnh ý nàng, tôn trọng nàng, có thể yêu thương hắn, cùng hắn ở cùng một chỗ, thật tốt.

Năm năm sau quán cà phê Gluck

Góc ghế sofa, một đôi người yêu ôm nhau.

Trần Văn Tề ôm nữ nhân âu yếm, ôn nhu nói nhỏ “Hân, hôm nay công việc như thế nào?”

“Hoàn hảo, anh thì sao? Nghiên cứu phát triển hệ thống mới có phải mệt muốn chết hay không?” Phạm Ý Hân tựa vào trong lòng nam nhân âu yếm, thể xác và tinh thần hoàn toàn thả lỏng, những vất vả do công tác ban ngày đã biến mất không dấu vết.

“Không đâu, anh đã quen.” Hắn vuốt ve tóc đen bóng loáng của nàng, cười khẽ. “Hơn nữa có em ở bên cạnh anh, anh một chút cũng không mệt.”

“Lại dễ em.” Nàng cười nheo nhẹ mũi hắn.

“Như vậy đã cho là dễ em?” Trần Văn Tề một tay ôm nàng, một tay từ trong túi tiền lấy ra một cái hộp nhỏ màu đỏ cột đoạn dây tinh xảo. “Vậy có phải kêu anh nên hối lộ em?”

“Cho em sao?” Phạm Ý Hân tiếp nhận hòm, tò mò xem kỹ.

Đáy mắt hắn cất giấu một chút khấn trương. “Đúng, bởi vì hôm nay là ngày rất trọng yếu.”

“Ngày rất trọng yếu?” Nàng hoang mang trừng mắt nhìn, muốn nhanh chóng mở hòm.

Trần Văn Tề vội vàng ngăn cản nàng “Không được, em trước hãy đoán xem hôm nay là ngày gì, đoán đúng rồi mới có thể mở ra.”

“Hôm nay là ngày gì?” Nàng bắt đầu cố gắng suy tư. “Sinh nhật của em? Không đúng, sinh nhật em còn ba tháng nữa mới đến..... Kỷ niệm ngày chúng ta kết giao? Cũng không đúng, một tuần nữa mới đến.....”

Trái lo phải nghĩ, nàng tại sao vẫn không thể nghĩ ra hôm nay là ngày gì.

“Ai, ngày trọng yếu như vậy em cũng không nghĩ ra.....” Trần Văn Tề lắc đầu, thở dài, thất vọng từ trong tay nàng cầm lại hòm. “Nếu không thể đoán ra, anh đành phải thu hồi lại lễ vật vậy.”

“Đợi chút!” Nàng muốn cướp lại hòm.

Hắn lại đem hòm giơ lên cao, khiến cho nàng lấy không được. “Không thể, em đoán không được vốn không có lễ vật.”

“Nhưng em thật sự không nhớ được.” Nàng chu miệng lên, rầu rĩ không vui.

Kỳ quái, hôm nay rốt cuộc là ngày gì, vì sao nàng lại không thể nhớ được? Nếu là ngày rất trọng yếu, nàng không có khả năng không nhớ rõ!

“Nếu thật sự không thể nhớ được.....” Trần Văn Tề mỉm cười, ánh mắt chớp động một chút thâm ý.“Được rồi, vậy để anh nói cho em biết tốt hơn.”

“Nói mau!” Nàng thập phần nóng vội.

“Hôm nay.....” Hấn còn thật sự nhìn nàng, thong thả mà kiên định tuyên bố “Là ngày kỷ niệm anh hướng em cầu hôn.”

Trong mắt nàng đầy kinh ngạc, hấn mở hòm ra, bên trong lộ ra nhẫn kim cương xinh đẹp lóe sáng. “Hân, em có nguyện ý gả cho anh không?”

“Em.....” Phạm Ý Hân kinh ngạc nhìn hấn, kinh hỉ nảy ra, vừa muốn cười lại vừa muốn khóc.“Em đương nhiên nguyện ý!”

“Thật tốt quá!” Trần Văn Tề lấy nhẫn ra đeo cho nàng, sau đó nhẹ nhàng mà hôn xuống lưng tay nàng.“Hôm nay là ngày anh hạnh phúc nhất, vui vẻ nhất trong đời.”

Nàng lắc đầu, khóe mắt mang theo nước mắt vui sướng “Không đúng, hôm nay không phải ngày hạnh phúc nhất, vui vẻ nhất của chúng ta.”

“Không phải sao?”

“Không phải, bởi vì sau này mỗi một ngày, chúng ta sẽ càng hạnh phúc, khoái hoạt hơn.” Nàng mỉm cười, ôm chặt hấn, gương mặt xinh đẹp động lòng người ánh đỏ ửng.“Em yêu anh.”

Hấn hôn lên môi mềm mại của nàng, khi nụ hôn triền miên nồng nhiệt qua đi, hấn ở môi nàng nỉ non nói lời yêu thương chân thành “Anh cũng yêu em, cả đời cũng thế, thẳng đến vĩnh viễn.”

Giờ đây, bọn họ đã không phải là oan gia đối lập tranh cãi âm ỉ, mà sắp trở thành vợ chồng cả đời, hạnh phúc, đang chờ bọn họ sáng tạo.

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/oan-gia-bien-than-gia>